

Borç ve faiz bütçesi Meclis'ten geçti

Her yıl hangi kesimlerden ne kadar para toplanacağını ve bu paraların nerelere harcanacağını belirleyen bütçeler; iktidarların siyasal-sosyal tercihlerinin en açık görüldüğü belgelerdir. Bu belgelerden biri olan 2008 bütçesi geçtiğimiz günlerde Meclis'e sunuldu ve onaylandı.

Sayfa 8

Vakit sınıf sendikacılığını ayağa dikmenin vaktidir!

İçinde bulunduğumuz süreçte birbiri ardına yapılan sendika genel kurulları, özellikle de Türk-İş'in geçtiğimiz günlerde yapılan **20. Genel Kurulu**, gözlerin bir kez daha sendikal harekete çevrilmesini sağladı.

Sayfa 9

Sayı: 07

İşçi-Köylü

www.iscikoylu.org
umutyayimcilik@ttmail.com

*Yıl:1 * 28 Aralık 2007-10 Ocak 2008 *Fiyatı: 1 YTL *ISSN: 1307-878X

Enternasyonal

Nepal Ulusal Bağımsız Öğrenci Birliği-Devrimci (ANNISUR) Başkanı, Lekhanath Neupane tarafından YKP(M-L)'nin gazetesi "Proletaryaki Simea-Proletarya Bayrağı"na (1 Aralık 07) özel olarak yazılan yazıyı gündelliği nedeniyle okurlarımıza sunuyoruz. Sayfa 10

2008 emekçi halkımızın yılı olacak!

19 Ocak günü Ermeni gazeteci Hrant Dink'in katledilmesiyle başlayan 2007 yılına, egemen sınıfların emekçi halka ve özelde de Kürt halkına yönelik saldırganlığı damgasını vurdu. Ancak 2007, egemenlerin saldırganlıklarının olduğu kadar direnişlerle de geçen bir yıl oldu. Hava-İş ve Telekom grevleri gibi işçi sınıfının direnişlerinin yanı sıra Kürt halkının egemenlere karşı direnişi, emperyalist projelere karşı demokratik ve devrimci kesimlerin eylemleri ile 2007 yılı emekçi halk açısından da mücadele dolu bir yıl oldu.

2008'de egemenler cephesinde saldırıların boyutunun ve çapının artacağını şimdiden söyleyebiliriz. Buna karşı işçi sınıfı ve emekçi halkın da direniş bayrağını daha yukarılara kaldırmaması, bize ait olanın onlardan alınması için örgütlenerek mücadeleyi geliştirmek görevimiz olacak!

Raporlarla F Tipi gerçeği

Daha önce de hapishanelerle ilgili hazırladığı raporlarla adını duyduğumuz İzmir Bağımsız Ceza ve Tutukevleri İzleme Grubu (BİG), yaptığı basın açıklamasıyla 2007 yılında hapishanelerde yaşanan sorunları ve çözüm önerilerini açıkladı. Açıklamada, hapishanelere yönelik denetim mekanizmalarının bağımsız olmadığı belirtilerek, yaşanan sorunlarda bir azalma olmadığı vurgulandı.

İHD, TİHV, ÇHD ve TMMOB İzmir Şubeleri'nden oluşan BİG'in, hazırladığı rapordaki veriler hapishanelerde görüş yasakları, haberleşme engelleri vb. çeşitli hakların kullanımının sınırlandırılmasının yanı sıra tutsakların çeşitli işkencelere de maruz kaldığını gözler önüne serdi.

Sayfa 7

İşçi köylü'den

2007 yılının son ve 2008 yılının ilk gazetesiyle sizlerle birlikteyiz. 2007 yılının bu son günlerinde, geçtiğimiz yılın ayrıntılı muhasebesini yapmak ve yeni bir yılda atacağımız adımlarda çıkarttığımız dersleri hesaba katarak hareket etmek ve daha güçlü olmak durumundayız. Sayfa 2

Halk sizi gözetliyor!

Sınır ötesi harekâta dönük 17 Ekim'de çıkarılan tezkere, emperyalistlerden güç-bela koparılan "izin"le birlikte geçtiğimiz günlerde "nihayet!" işlevli hale getirildi. **16 Aralık Pazar** günü, **Kandil Dağı'na** ve **Irak Kürdistanı** topraklarına tonlarca bomba yağdırıldı. 4 saat süren bu ilk bombardı-

manın maliyeti ise en az **20 Milyon Dolar. Bu maliyeti ödeyenlerin ülke emekçi yığınları olduğu bile yok.**

Sınır ötesine dönük hava ve kara harekâtı sürerken, sınır içi harekât da hızını artırdı. Sınır içi operasyonlar aslında hemen tezkerenin

akabinde yoğunlaştırılarak, DTP özgülünde hayata geçirilmesine hız verilmişti. 22 Ekim'de tam bir histerye dönüşen linç saldırıları, sonraki günlerde, DTP yönetici ve faaliyetçilerinin gözaltına alınması, tutuklanması biçiminde sürdü. DTP'ye dönük saldırıların son dönemdeki en üst boyutta ifadesi ise,

DTP Eş Başkanı **Nurettin Demirtaş**'ın açık bir komployla, geçtiğimiz günlerde tutuklanması oldu.

Demirtaş'ın tutuklandığı günlerde, Şemdinli olayında ceza alan Büyükanıt'ın "iyi çocukları"nın cezasının Yargıtay tarafından bozulmuş olması da bir tesadüf olmasa gerek. Sayfa 3

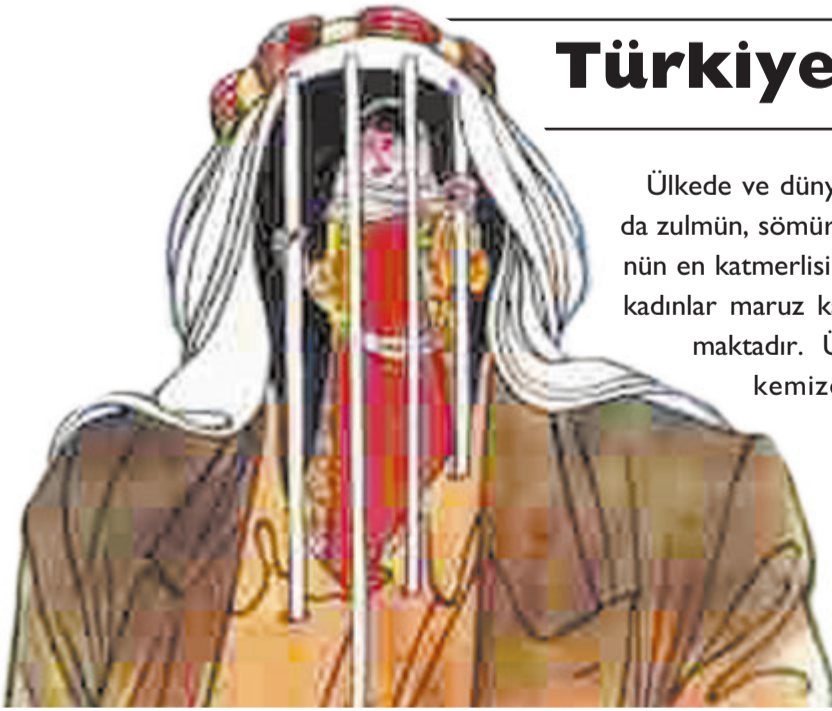
Türkiye Kürdistanı'nda kadın...

Ülkede ve dünyada zulmün, sömürünün en katmerlisine kadınlar maruz kalmaktadır. Ülkemizde

özellikle T. Kürdistanı'nda kadın olmak, daha bir zordur. Burada kadınlar sömürüyü, baskıyı, horlanmışlığı, insan yerine konulmamayı daha yoğun yaşarlar. En başta da ulusal kimliğinden, Kürt oluşundan dolayı baskıya, sömürüye, zulme maruz kalırlar. **Faşist TC tarafından dili, ulusal kimliği yok edebilmek için baskıların en yoğununu yaşatılır.** Bölgede yürütülen Ulusal Kurtuluş

Mücadelesine karşı TC tarafından verilen haksız savaşta da en ağır fatura Kürt kadınlarına kesilir.

Burjuva-feodal zihniyete göre kadının bedeni, ait olduğu ulusun "namusu" olarak görülür. Ve ilk saldırılar da kadının cinselliğine yönelik olur. Bu anlayıştan dolayı burjuvazi yürüttüğü savaşlarda önce toplumsal değer yargılarına vurmayı hedefler. Sayfa 12

Sınıfsal Yaklaşım

Komünist Manifesto ve Das Kapital

Sayfa 3

Emekçinin Gündemi

Sendikal Mücadelede okun sivri ucu

Sayfa 4

Pusula

Ana görevlerimiz ışığında faaliyetimize yoğunlaşalım!

Sayfa 11

Evrensel Bakış

Gelişmeler zafere gebe!

Sayfa 13

Yarını bulmak için!

Afganistan, Lübnan, Suriye, Somali, Nijerya, Filistin, İran ve Irak... Farklı insanlar, ortak paydalar. Geldikleri yerin acısını çekmekte diasporada sığınacakları kamp ve alacakları birkaç kuruşun yaşamak için kâfi olacağını düşünüyorlar. Sayfa 2

Tekel'in satışına işçi barikadı!

Emperyalist patentli politikalar kapsamında özelleştirilmesi yönlü hamlelerin hızlandığı KİT'lerden biri olan **TEKEL**'de işçiler yeniden direniş hazırlığında. Bu kapsamda **Cevizli ve Tokat TEKEL Sigara Fabrikası**'nda çeşitli eylemler örgütlendi. Sayfa 4

Sinan köylülerinin direnişi 4. yılında

Diyarbakır Bismil'e bağlı **Sinan köylülerinin** ağaya karşı yürüttükleri mücadele **4. yılını** geride bıraktı. Bununla ilgili bir basın açıklaması yapan köylüler, toprak talebi ile yürüttükleri mücadelenin süreceğini söylediler. Sayfa 5

Maoist tutsaklar firar etti

Hindistan'da, HKP(M) önderliğinde yükselen **Halk Savası**'nın Hindistan egemenleri üzerinde yarattığı panik havası sürerken, geçtiğimiz günlerde **Chattisgarh** eyaletinde bulunan **Dantewada Hapishanesi**'nden 105'i Maoist olmak üzere toplam 299 mahkumun silahlı bir firarı bu panik havası daha da arttı.

16 Aralık 2007 gerçekleşen firar sırasında üçü gardiyan toplam 5 güvenlik görevlisi de yaralandı. Sayfa 13

"YARINI BULMAK" İÇİN!

Birkaç hafta önce **Seferihisar**'dan Yunanistan'a götürülmek istenen mülteci dolu bir tekne alabora olmuş ve ellinin üzerinde insan hayatını kaybetmişti. Ardından ikinci olay **Bodrum** açıklarında vuku buldu. Yaşananları burjuva basında insanlık dramı olarak okuduk. Söz konusu medya başına bağıra suçlu ilan ediyordu: **İnsan ticareti yapan şebeke...** Oysa mültecilerin, bir yol güzergâhı olarak getirildikleri Türkiye'de yaşadıkları gözmezden gelececek gibi değil. Burjuva basının ticarete ve bu ticareti yapan sivil insanlara odaklanmasa bir yana biz, mültecilerin Türkiye'de yaşadıkları sorunları daha yakından görmeyen ve kamuoyu ile paylaşmanın daha doğru olacağını düşündük.

Aralık ayının sonlarına yaklaşırken bir grup arkadaş **Basmane**'nin arka sokaklarına doğru ilerlemekteyiz. Bir ay önce farklı kültürlerden binlerce insanın doldurduğu bu sokaklar yakın zamanda yaşanan **talihsiz** olayın etkisi ile alabildiğine ıssız. Sessizlik, korkuyu yutuvermiş adeta. Bizler de tedirginiz. Yaşadıkları sorunlar hakkında bilgi verip vermeyeceklerini bilmiyoruz. Mültecilerle rahat bir diyalog kurabilecek, aracı konumunda ilişkilerimiz de yok. Tek çaremiz samimiyetimizi gösterecek güvenlerini kazanmak. İlk birkaç esnaftan yardım istiyoruz. Anlaşılan onlar da durumdan rahatsız, temkinli davranıyorlar ve mültecilerle konuşmamızı açtıktan olmasa da yardım etmeyerek engellemeye çalışıyorlar. Türkçe bilen mülteciler arıyoruz. Ama nafiye, mahallenin yerli insanları bizlere mülteciler arasında Türkçe bilenlerin olmadığını söylüyor. Ötünden geçtiğimiz Belediye Semt Evi'nin yardım edebileceğini düşünürken bayram dolayısıyla kapalı olduğunu görüyoruz. Umudumuzun tükenmek üzere olduğu bir an, yolda **Filistinli ve Lübnanlı** olduklarını öğrendiğimiz iki mülteci ile karşılaşıyoruz. Tek tük söylenen birkaç Türkçe kelime ve anlamsız cümleler... Daha fazlası yok. Ardından yanlarına arkadaşları geliyor. Birkaçının aralarında Kürtçe konuştuğunu fark ediyoruz. Heyecanlı yanlarına sokuluyor ve vakit kaybetmeden mültecilere selam verip sohbet etmeye başlıyoruz. **Benzersiz bir ironi...** Anlayacağınız uluslararası bir sorunun İzmir ayağını deşifre etmeye çalıştığımız ve okuduğunuz yazının oluşmasına katkısı olan bilgiler Kürtçe yaptığımız görüşmeden Türkçe'ye çevrilmiş yaşanmışlıklardan oluşuyor.

Mülteci sorunları hakkında sorduğumuz sorulara uzun bir süre kulak asıyorlar. İkona etmek noktasında ısrarlıyız. Kamera ve fotoğraf çekimi yapamayacağımız,

sadece sohbet etmek istediğimizi söylüyoruz. Tedirginlikleri fark ediyor. Sürekli etraflarına bakıyorlar. Uzun uğraşlar sonucunda konuşmaya ikna oluyorlar. Bu arada etrafımızı saran mülteci kalabalığı, meraktan olsa gerek gittikçe artıyor.

Mülteciler kendi içinde iyi organize olmuş şebekelerin kaskındalar. Avrupa hayaliyle çıkmış yollara. **Türkiye sadece transit bir ülke.** Bütün Afrika ülkelerinden insanlar; **Bangladeşliler**, Irak Kürtleri, **Pakistanlılar**, İranlılar, **Afganlar** bu yolu kullanıyor. Türkiye'ye kalmak için gelmiyorlar. Türkiye ile ilgili bir rüyaları veya hayalleri yok. Ama Türkiye'ye gelip de çıkamayan çok sayıda mülteci var. Bu sayı resmi olmayan rakamlara göre **200 bin** ile **300 bin** civarında. Yunanistan'a gitmek için iki yolları var: **Birinci yöntem**, Meriç Nehri'nden geçmek. **İkinci yöntem** ise Bodrum ve Güney'den Yunanistan adalarına; Midilli ve Kos Adası'na geçmek. Az mesafe var. Bu kişiler, kaçakçılara kendilerini götürmesi için para ödüyorlar. Afganlılar, Pakistanlılar, İranlılar, İran dağlarından Van'a ulaşıyorlar. Buradan İstanbul'a geçip, başka noktalara gidiyorlar. Van'da Birleşmiş Milletler Yüksek Komiserliği bulunuyor. Eğer komiserlik kendilerine başvuranları mülteci kabul ederse, Amerika'da, Avrupa'da başka ülkelerde kalabilecekleri yerler bulunmaya çalışılıyor.

Türkiye ve Yunanistan... Her iki ülke ayrı gibi görünse de uluslararası bir organizasyonun birbirini tamamlayan parçaları durumunda. Ülkesini terk etmek isteyen kişi kontak kurduğu araçlar vasıtasıyla Türkiye'ye getiriliyor. İzmir-Basmane ve İstanbul-Beyazıt mültecilerin yoğun kaldıkları yerler. **Basmane'de yaklaşık iki bin mülteci yaşıyor.** Pasaport ve kimlikleri ellerinden alınan insanlar şebekenin önceden anlaştığı otel ve evlerde alikonuluyorlar. Ortalama her mülteci başına 5 ile 10 YTL arası otel ya da ev sahibine para veriliyor. Gerek beslenme gerek yatma gerekse sağlık açısından son derece problemler bu yerleşlerde çok sayıda insan bulunuyor. Yatacak ve sadece aç kalmıyacak kadar verilen günlük tahin dışında tüm özel ihtiyaçları kendileri karşılamak zorundalar. 1500 ile 3000 Dolar arasında Avrupa vaadi ile yapılan bu ticaret bir mültecinin anlatımı ile Guantanamo'da bulunmaktan pek de farklı değil. Polis ve jandarma baskısı, aşağılanma ve hor görülme ve nihayetinde başarıyla sonuçlanacağı dahi belli olmayan bilinmez tekne yolculukları...

Farklı insanlar, ortak paydalar

Afganistan, Lübnan, Suriye, Somali, Nijerya, Filistin, İran ve Irak... Farklı insanlar, ortak paydalar. Geldikleri yerin acısını çekmekteyse diasporada sığınacakları kamp ve alacakları birkaç kurşun yaşamak için kâfi olacağını düşünüyorlar. Böylesi tehlikeli bir yolculuğa çıkmalarını sağlayan nedenleri kendi deneyimlerimizden az çok çıkarabiliyoruz. Suriye'den gelen bir mülteci "**berbat**" bir durumda olduklarını söylüyor. "**Yaşam güvencem yok**" diyor. İzmir'e ilk geldiği günlerde polisin sabaha karşı bir kuşluk vakti yaptığı baskın sonrası yabancılar şubesinde çekitliklerinin ardından, kaldığı otele parasının ve giyeceklerinin çalındığını anlatıyor. Para

Elektrikle tanışan eller...

kazanmak için birkaç kez çalışmış, ancak mülteci olduğundan parasını alamamış. Filistin'den geldiğini söyleyen bir diğeri Van'da yakalanmış. Filistinli olduğunu söylediği halde güvenlik güçleri adeta alay edersesine "**İranlılara benziyorsun**" deyip kışın ortasında yürüterek İran'a gitmeye zorlamış. Devamı ise oldukça dramatik; "**Hepimizi İran'a yaya geri gitmeye zorladılar. Kıştı. Ne yapacağımızı bilemiyorduk. Dört arkadaşımızı yolda soğuktan öldü. Kara gömüdü. Şimdi götürseniz nereye gömüğümüzü hatırlayamam.**" Lübnan'dan gelen bir diğeri ise İtalya'ya gitmek istemiyor. Parasını ve pasaportunu almışlar ve İtalya diye İzmir'e getirip bırakmışlar. Halep'ten ailesi ile gelen bir mülteci Yunanistan'a geçmek için yaptıkları ilk girişimde teknelerinin battığını, can kaybı yaşamadıklarını, eşi ve çocuklarını İsveç'e

Afganistan, Lübnan, Suriye, Somali, Nijerya, Filistin, İran ve Irak... Farklı insanlar, ortak paydalar. Geldikleri yerin acısını çekmekten se diasporada sığınacakları kamp ve alacakları birkaç kurşun yaşamak için kâfi olacağını düşünüyorlar.

gönderebildiğini, para bulunca kendisinin de gitmeye çalışacağını söylüyor. Suriyeli bir göçmenin anlattıkları şaşırmasak da tüylerimizi ürpertiyor. **Sefaletten kaçarak Türkiye'ye gelen mülteci Vatan Caddesi Yabancılar Şubesi'nde yaşadığı gözaltı sırasında elektrik verilerek "misafir" edilmiş. Bir diğer Filistinli ise gözaltında kaldığı dört gün boyunca sürekli dövülüp, aşağılanmış. Afrikalılar en çok zorlananlar arasında. Yani açlık sınırında yaşıyorlar. İstanbul Kumkapı'da 40 kişiyle aynı odada yaşadığını söylüyor Somali'den bir göçmen. "Bir kaç yatak vardı. 4-5 saat nöbetçiler uyuyorduk. Sürekli birileri kalkıp birileri yatıyordu."**

Fakat diğerlerine göre şanslı olanlar da yok değil. Mesela İranlılar... Türkiyelilere benzetildikleri için, daha çabuk sosyalleşip bir biçimde iş bulabiliyor ve günlerini geçirebiliyorlar. Suriyeli bir mülteci Filistinlilerin kendilerine göre daha rahat mülteciliğe kabul edildiklerini söylüyor. "**Neden**" diye soruyoruz. Çünkü Filistin alabildiğince boşaltılmak isteniyormuş. **Birleşmiş Milletler'in mülteci tarifine uymadığınız sürece hiçbir şansınız yok aslında.** Bu tarif 1951 Cenevre Konvansiyonu ile bağlantılı. Mülteci için başvuru bulunan kişi, durumunu bu konvansiyona göre bağlantılandırması ve kanıtlanması gerekiyor. Beş ana temel var: Din, ırk, siyasi bir politik aktivasyon, ya bir politik düşünceye sahip olmak ya da cins ayrımcılığı. Eğer bunları kanıtlayamazsanız Birleşmiş Milletler ya da başka bir ülke tarafından mülteci olarak kabul edilmeniz imkânsız. Türkiye, Avrupalılar dışında hiçbir şekilde kimseye mülteci hakları tanıtmıyor. Türk devleti konvansiyonu imzalamış. Ama bir de coğrafi sınır şartı koymuş: **Avrupa.** Hatta ülkene döndüğün zaman ölüm tehlikesi içinde dahi olsa hiçbir şans yok.

Hiç kimsenin isteyerek kendi ülkesinden ve ailesinden ayrılmayacağını düşünmüyoruz. Buldukları yerlerde barınma, eğitim, sağlık, savaş, şiddet, cinsiyet gibi sorunlardan kaynaklı başka ülkelere çıkan yolculuklar çoğu kez yaşamlarına mal oluyor. İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nde insanların başka bir ülkeye gitme hakkı olduğu belirtiliyor. Meşru haklarını kullanamayan binlerce insan yasal olmayan yollarla, "**insan tacirleri**"nin eline düşüyor. **Peki, bu durumu devletlerin önlemesi gerekiyor mu?** diye soruyoruz. Eller iki yana açılıyor. Boyunları bükülüyor...

Ben bir ölüyüm...

Birkaç saati bulan görüşmenin artık sonlarına yaklaşırken, göçmenler de çok dikkat çektiğimizi anlatırcasına daha fazla konuşmak istemiyorlar. Bu davranış artık yeter anlamına geliyor. Hava da soğuk. Parmak uçlarımızdan tüm vücudumuza yayılan soğuk bizi de kısıyor. Kendilerini ziyaret edebileceğimizi söylüyorlar. Tek tek sarılmalar ve el sıkışmalarından yollarımız ayrılıyor.

Haberimiz hazırlamak için tüm arkadaşlar hatırlayabildikleri konuları kâğıda yazmaya başlıyorlar. Bir arkadaşın yarım saat önce yaşadığı deneyim etkisini şu paragrafa gösteriyor: Haykırsam! Sesimi duyar mısınız? Hayır! Duyamazsınız... **Çünkü ben bir ölüyüm. Yo, yo toprak altında değil, toprak üstünde.** Bunu anlatan biri için ölü olmak yalnız kefene sarılıp üzerine bir kürek toprak atılmaksa ve bu yetecekse yapın gitsin. İşte o zaman der belki birileri; "Bak burada bir insan ölmüş, gömüyorlar". Ama ben istemedim insan olarak anılmayı toprak altında. Değil mi ki toprak üstünde bir insan olarak yaşamak varken... (İzmir)

İşçi-köylü'den

2008, mücadelenin yükseltildiği yıl olsun!

2007 yılının son ve 2008 yılının ilk gazetesiyle sizlerle birlikteyiz. 2007 yılının bu son günlerinde, geçtiğimiz yılın ayrıntılı muhasebesini enine boyuna, getiri ve götürüleriyle, baskısı ve direnişiyi, örgütlenmede yaşadığımız sıkıntılar ve attığımız olumlu adımlarla, yani kısacası hem egemenler hem de ezilen halk cephesinden tüm olumluluk ve olumsuzluklarıyla birlikte incelemek, değerlendirmek ve yeni bir yılda atacağımız adımlarda çıkarttığımız dersleri hesaba katarak hareket etmek ve daha güçlü olmak durumundayız. Kuşkusuz böylesi bir değerlendirme bu köşenin sınırlarını aşacak bir değerlendirme olur. Bu nedenle her okurumuz bulduğumuz yerden böylesi bir değerlendirme yapıp, önümüzdeki süreci örgütlemelidir.

2007 yılı, emperyalist-kapitalist sistem açısından -varlığının da bir gereği olarak- emekçi halklara karşı saldırılarını sürdürdüğü, işgallerine yenilerini eklediği ama, halihazırda süren işgallerini sürdürmeye ve buralarda bulunan direnişileri ezmeye yönelik planlarını yaşama geçirmeye çalıştığı, bunun yanı sıra, İran gibi gündemleri sürekli çeşitli vesilelerle sıcak tuttuğu bir yıl oldu. Kendi ülkelerinde, sosyal yıkım projelerinin emekçilerin genel grevlerine çarptığı, çeşitli adımlar atmış olsa da bu direnişiler sonucunda istedikleri gibi yaşama geçiremediklerini görüyoruz 2007 yılına baktığımızda.

Ülkemizde de emperyalistlerin saldırılarına paralel bir takım saldırı ve karşısında önemli direnişlerin yaşandığını görmekteyiz. Geçtiğimiz yıl içinde yaşanan ve değerlendirilmesi gereken önemli olaylardan biri kuşku yok ki, Genel Seçimlerdir. Seçime katılanlardan yüzde 47 gibi yüksek oranda bir destek alarak yola devam etmekte olan AKP hükümeti, emfendilerinin planlarını kusursuz yaşama geçirmeye çalışmakta, bir yandan da geçtiğimiz dönemin acısını kırtarcasına zam yağmuru ile emekçi halkımıza sefalet dayatmaktadır. Bunun yanında seçimlerden "güçlenerek" çıkan AKP eliyle ekonomik ve siyasi projelerini yaşama geçirmek isteyen emperyalistlerin, ulusal sorunu gündemleştirdiğini de görmekteyiz. ABD emperyalizminin "sorun"la ilgili bütün güçlerle dolaylı veya dolaysız, bir biçimde bağlı bulunmakta, **Büyük Ortadoğu Projesi** çerçevesinde attığı adımlarla geldiği noktadan daha ileri gitmek hedefiyle, tüm arasındaki belli bir uzlaşma içerisinde sorun stabilize (düzleme, dengeleme) edilmiş amaçlanmaktadır. Bu kadar karmaşık ve ortak memnuniyetin yakalanamayacağı sorunlarda, tek çıkış yolunun stabilizasyon olduğu gerçeğiyle hareket eden ABD emperyalizmi, ağırlığını giderek hissettiren bir politika ile devrededir. Bu açılardan bakıldığında bugün, devletin Kürt halkına karşı geliştirdiği ırkçı-şoven saldırılara, başta Ulusal Hareket ve diğer örgütü güçlerine yönelik katliam, imha ve terör hareketlerine karşı koymak öncelikli görev durumundadır.

"Kürt sorunu"na ilişkin ağırlık böyle örülmeye; rejimin çarklarını onarmak ve bilemek amaçlı "yeni anayasa" çalışmalarına çekilen dikkat ve oyalamanın gölgesinde; ekonomik saldırılar, çalışma alanına yönelik düzenlemeler eşliğinde gündeme gelmiştir. 2003 yılı başında 130.1 Milyar Dolar olan toplam dış borç, 2006 yılı sonunda 206.5 Milyar Doları aşmıştır. Burada esas mesele, bu bedelin nasıl karşılanacağıdır. Bu sorunun bizim cephemizdeki tek karşılığı emekçilerin alınteri olmaktadır.

Diğer sektörlerde de durum çok farklı değildir. Kamu emekçilerinin reel gelirleri de gerilemiştir. Bu tabloyu, iflasa sürüklenen, tasfiyeye uğratılan tarım sektörü de farklı boyutlarda yaşamıştır ve yaşamaktadır. Yine önemli saldırılardan bir tanesi de özelleştirilmiştir. Daha şimdiden 2008 yılı için özelleştirme gelir hedefi 11 milyar 798 Milyon YTL olarak belirlenmiş, 2010'a kadarki program da hazırlanmıştır. Özelleştirme vesilesiyle, büyük bir yağmaya girişilecek, yoksullaştırma, tensikat, sendikasılaştırma, asgari ücrete mahkum etme, taşeronlaştırma, hak gaspları yaşanacaktır. Geçen yıl girişimleri yardıda kalan Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası (SS-GSS) yasa tasarısının bu ay içinde Meclis'e getirilmesi ve 2008 Mayıs'ına kadar parça parça uygulamaya sokulması da egemenlerin hedeflerini açık etmektedir.

Tüm bunların yanında yaşanan direniş ve mücadeleler de küçümsenmeyecek boyutlardadır. Ve incelenmesi, dersler çıkarılması gereken önemdedir. Örneğin bu yılın son ayına kadar devam eden Telekom grevi sürecin önemli bir örneğidir. Gerek kitlesel ağırlığı, gerekse coğrafi yaygınlığı bakımından son 15 yılın en büyük direnişi olan grev, işçi sınıfı genelinde moral değerler, dayanışma, mücadele gücü ve ruhu, sınıfsal rol ve durum bakımından etki yaratmış, küçümsenmeyecek boyutta ses getirmiştir. Bu tür örneklerin parlayıp sönmemesi, eylem çizgisi halinde süreklileşmesi, sınıf sendikacılığına doğru kanal açılması için önümüzdeki dönem fırsatlar çoğalacaktır.

Şu bir gerçektir ki, egemenler zulmü koyulaştırdığı, saldırıları yoğunlaştırdığı, sömürüyü katmerleştirdiği oranda, **sınıf mücadelesini yükseltme** yolunun taşlarını da döşemiş olmaktadır. Bunun kendiliğinden gelme hareketleri tetikleyeceği, reformist-revizyonist bentleri yıkacağı, arayışları artıracacağı durumda; devrimci, demokratik, yurtsever güçlerle birlikte ne kadar müdahil olunursa o kadar kazanım elde edilebilecek, bugünden yarına birikim yaratılabilecek, taş üstüne taş koymanın alt yapısı oluşturulabilecektir.

Bunu yapabilmeyen tek yolu kitlelere gitmek ve mücadeleyi geliştirmekte hiçbir engel tanımayan, zorluklardan yılmayan, hiçbir güçlüğü boyun eğmeyen bir tutumda gizlidir.

Bu tutumun sahipleri olarak, 2008'i mücadelenin ve kazanmanın yılı yapalım.

Mersin'de mülteciler ekmek ve süt istedi

Mersin'de yaklaşık 2 aydır barınan 67 Somalili sığınmacı, pankart açıp eylem yaptı. Somalililer, **Mersin Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfı** önünde pankart açarak, yaşam şartlarının kötü olduğunu söylediler.

Birleşmiş Milletler kanalıyla Mersin'de sığınmacı olarak bulunan Somali uyruklu 37'si çocuk 67 mülteci,

daha iyi bir yaşam için eylem yaptı. Mersin'deki hayat şartlarının kötü olduğunu söyleyen mülteciler, kucaklarında bebekleriyle çıktıkları sokakta, ellerinde taşıdıkları pankartlarla, daha iyi hayat şartları oluşturulmasını istedi. Somalili eylemcilerin yaptıkları eylemde istekleri ekmek ve süt'tü.

"Biz Somalili mültecileriz,

hayat isteriz", "Biz savaştan kaçtık, ölmek istemiyoruz" ve "**Vali bey bize sahip çık**" yazılı pankartlar taşıyan mülteciler, barınma ve yemek konusunda sıkıntı çektiklerini söylediler. Yanlarında 3 günlük ile 6 yaş arası çocuklarıyla sokağa dökülen mülteciler, yetkililerden yardım istedi.

(Mersin)

Sınır ötesi harekâta dönük 17 Ekim'de çıkarılan tezkere, emperyalistlerden güç-bela koparılan "izin"le birlikte geçtiğimiz günlerde "nihayet!" işlevli hale getirildi. **16 Aralık Pazar** günü, Kandil Dağı'na ve Irak Kürdistanı topraklarına tonlarca bomba yağdırıldı. 4 saat süren bu ilk bombardmanın maliyeti ise en az **20 Milyon Dolar**. **Bu maliyeti ödeyenlerin ülke emekçi yığınları olduğunu söylemeye ise gerek bile yoktur.**

Sınır ötesine dönük hava ve kara harekâtı sürerken, sınır içi harekât da hızını artırdı. Sınır içi operasyonlar aslında hemen tezkere akabinde yoğunlaştırılarak, DTP özgülünde hayata geçirilmesine hız verilmişti. 22 Ekim'de tam bir histere dönüştürülen linç saldırıları, sonraki günlerde, DTP yönetici ve faaliyetçilerinin gözaltına alınması, tutuklanması biçiminde sürdü. DTP'ye dönük saldırıların son dönemdeki en üst boyutta ifadesi ise, DTP Eş Başkanı **Nurettin Demirtaş**'ın açık bir komployla, geçtiğimiz günlerde tutuklanması oldu.

Demirtaş'ın tutuklandığı günlerde, Şemdinli olayında ceza alan Büyükanıt'ın "iyi çocukları"nın cezasının Yargıtay tarafından bozulmuş olması da bir tesadüf olmasa gerek.

Hem sınır ötesi operasyonun başlamış olmasına, hem Demirtaş'ın tutuklanmasına hem de özellikle Şemdinli'nin "iyi çocukları"ni aklamaya dönük Yargıtay kararına en fazla sevinenler ise bir kez daha sahibinin sesi medya oldu.

Artık onların da bir savaşı vardı! Bugüne kadar ABD'nin Irak ve diğer işgal saldırılarını verirken yaşadıkları "çoşkuyu", şimdi kendi savaşlarında ve tabii ki daha büyük bir haz duyarak yaşıyorlardı. **Nasıl coşkulanmasınlardı ki?** Füzeler, uçaklar, gördükleri (büyük ihtimalle boş olan) mağaralarda "terörist" avlarken, aynı BGG evlerinde olduğu gibi naklen izleyebilenin "zevkine" varılıyor.

Özellikle de emperyalistlerden ve İsrail Siyonistlerinden aldıkları milyonlarca Dolarlık pilotsuz casus uçaklarının, havada aralıksız 24 ya da 36 saat kalabilmesi, büyük bir "gurur" vesilesi oluyordu.

Bu "kendi" savaşlarında en çok

HALK SİZİ GÖZETLİYOR!

Bu harekât ülke egemenlerinin gelecek günlerden duydukları çok yönlü korkunun ürünüdür.

tuttukları terim ise belli ki, faşist TSK'nin BGG evi benzetmesi olmuştu. En büyük manşetleri bununla ilgili atıyorlardı.

BGG evi gibi, naklen her yeri gören "Mehmetçik", ne yazık ki aynı günlerde sırta kadem basan üstteğmeni bir türlü göremiyor, bulamıyor, çareyi "firar etmiştir" açıklamasında görüyordu.

Eski generaller yine sahnede!

Kandil Dağı'na dönük hava bombardmanı ile başlayan askeri harekâta birlikte, emekli askerlerin televizyonlarda ve türlü basın kuruluşlarında boy göstermesi de gecikmedi. Bunlar tarafından yapılan açıklamalar aslında operasyonun hangi ruh hali içinde yapıldığına dair yeterli ipuçlarını da sunuyordu.

Emekli Tümgeneral **Armağan Kuloğlu** aynı günlerde CNN-Türk'te yaptığı konuşmada, bu operasyonun bir **psikolojik savaş operasyonu** olduğunu söylüyor ve "**Operasyon PKK'nin moralini bozacak, Türk halkının ise moralini yükseltecek**" diyordu! Morali yükselecek olanların kimler olduğu ise malum. Yükseltilen ırkçı-şoven kampanyayla birlikte Kürt halkına dönük imhaya hız verilmesi

beklentisine giren, bu yönlü sabırsızlanan faşist güruhlar ve bunların örgütleyicileri.

Harekât korkunun ürünüdür

Uzunca zamandır "oldu-olacak" denilen bu operasyon aslında Türkiye egemenleri açısından çok yönlü bir işlevle ele alınmaktadır. Bu operasyon bir yandan emperyalist projeler doğrultusundaki bölgesel rollerini pekiştirmenin, ama daha çok da Kürt sorunu karşısında girilen acizliğin, diğer yandan ise işçi emekçi yığınlar dönük hak gasplarını boyutlandırmanın aracı olarak bakılmaktadır. **Bir bütün olarak bakıldığında ise, bu harekât ülke egemenlerinin gelecek günlerden duydukları çok yönlü korkunun ürünüdür.**

Emperyalistlere giderek daha fazla taviz vermek zorunda bırakan bu korkunun bir yanında bölgesel roldeki önemi yitirme kaygısı da var.

Çünkü son yıllardaki işgaller emperyalistlere yeni dayanaklar yaratmıştır. Gerek Kafkaslar'da, gerek Balkanlar'da gerekse işgal bölgelerinde, İncirlik Üssü gibi sayısız üssün inşası gündeme gelmiştir.

Kürt Ulusal Hareketi'ne dönük

getirmesi için giderek daha fazla zorlamaktalar. Bu zorlamanın meyvesini almakta ise gecikmediler.

Aynı günlerde yapılan bütçe görüşmeleri, bir kez daha IMF ile TÜSİAD'ın taleplerine cevap verecek biçimde şekillendi.

Böylece, aylar öncesinden yükseltilen ırkçı-şoven dalga eşliğinde gerçekleşen sınır ötesi harekât, işçi-emekçilere dönük yeni hak gaspı saldırılarını perdelemeye de hizmet etmekte.

Bu harekât aynı zamanda CHP, MHP gibi faşist çevrelerin, sözde ABD karşıtlıklarında ağız değişikliğini de getirdi. ABD'nin PKK'yi nihayet "ortak düşman" ilan etmesini ve sınır ötesine izin vermesini "**büyük bir memnuniyetle**" karşıladılar. ABD, Erdoğan'ın kasım başındaki ziyaretinde söz verdiği "**anında istihbarat**" vaadini tutmuş, operasyon için Irak hava sahasını açmıştı!

Hayata geçirilen emperyalist projelerdir

Yoksa emperyalistler bir kez daha çıkarları gereği Kürtleri gözden çıkardı mı?

Sınır ötesi harekâtın Irak yönetimine bildirilmemiş olması, ABD emperyalizmi ile Türk egemen sınıflarının PKK'yi bahane ederek, Irak

Kürdistanı'na dönük saldırılarda ortak hareket etmesi akıllara böyle bir soruyu da getiriyor. Aynı günlerde sürpriz bir Irak ziyareti gerçekleştiren Rice'ın yaptığı açıklamalara bakılırsa, ABD emperyalizmi bölgeye dönük projelerinde bir takım değişiklikler peşinde. Bu değişikliklerin Kürt politikasına da yansımaları ise Rice'ın Kerkük özgülünde sorulan bir soruya, Kerkük'ün, Irak'ın geleceği açısından, ancak tüm halk gruplarını içine alan, demokratik bir Irak açısından, önemli bir şehir olduğu yönünde cevabında görmek mümkün.

Bu harekâta birlikte birçok var sayım gündeme gelse bile, kesin olan tek şey bölgedeki tüm gelişmeler gibi, bunun da emperyalist çıkarlara hizmet etmesidir.

Faşist Türk egemen sınıfları,

kapsamlı imha harekâtının bir diğer yanını ise, ülke egemen sermayesinin beklentisi içine girdiği büyük ekonomik kriz oluşturmaktadır. Geçtiğimiz aylarda ABD'de patlak veren ve kısa sürede AB ülkelerine ve oradan da tüm dünyaya yayılan emlak kriziyle ortaya çıkan ekonomik krizin, ülkede her an büyük bir ekonomik çöküntüye dönüşmesi artık an meselesidir.

Bunun içindir ki, halkın dikkatini sınır ötesi harekâta yönlendirdikleri şu günlerde, özelleştirme hamlelerine hız verilmiştir. Birbiri ardına zamlar hayata geçirilmekte, elektrik başta olmak üzere, daha bir dizi zam da yoldadır.

Her an büyük bir kriz beklentisi içinde olan TÜSİAD gibi sermaye çevrelerinin artık sabrı kalmamıştır ve suların iyice bulanıklaştığı şu sıralar, hükümeti vaatlerini yerine

Sınıfsal Yaklaşım

KOMÜNİST MANİFESTO VE DAS KAPİTAL

Tam **160** yıl önce, 1847 Aralık ile 1848 Ocak aylarını buluşturan zaman diliminde Marks ve Engels yoldaşlar tarafından kaleme alınan **Komünist Parti Manifestosu**; komünist ideolojinin tarihsel çözümlenmelerle birlikte geleceğe ait yargıları mutlak biçimde ifadelendirdiği, evrensel ölçekte programatik altyapıyı şekillendirdiği, kamuoyuna yönelik ilk metni idi.

Manifesto güncelliğini, bu manada ölümsüzlüğünü, hiç kuşkusuz komünizmin ruhunu taşıyan içeriğine borçludur. Bunu baştan aşağıya görmek mümkündür. Ama en çok ünlenen son paragraftaki şu sözler anılmalıdır: "**Komünistler, kendi görüşlerini ve amaçlarını gizlemeye tenezzül etmezler. Hedeflerine ancak tüm mevcut toplumsal koşulların zorla yıkılmasıyla ulaşabileceğini açıkça ilan ediyorlar.**"

Manifesto'nun birden çok amacı ve işlevi vardı. 1882 tarihli Rusça baskıya önsözde, Marks ve Engels, bu amacı, "**burjuva mülkiyetinin yaklaşmakta olan kaçınılmaz çözümlenmesini ilan etmek**" şeklinde ifade etmişlerdi. Manifesto'daki burjuva mülkiyetin çözümlenmesini tasvir ile beraber proletaryanın tarih sahnesindeki rolünün tarifi, aynı zamanda bir diğer önemli vurgu

olan sınıf mücadeleleri bakımından kavgaya davet çağrısı içeriyordu.

Komünist Parti Manifestosu'nun kaleme alınmasından 20 yıl sonra, burjuva mülkiyetine temel oluşturulan kapitalist üretim biçiminin bütün şifrelerini çözen bir eserin 1. cildinin yayınlanmasıyla, proletarya, rehber nitelikli bir yapıya kavuşuyor; Marks'ın ölümünden sonra Engels'in yayıma hazırladığı **2. (1885) ve 3. ciltleriyle (1894) tamamlanacak olan Kapital**, özel mülkiyetin ölüm çanlarını çalıyor:

"**Bu dönüşüm sürecinin bütün avantajlarını sömüren ve tekeline alan büyük sermaye sahiplerinin sayılarındaki sürekli azalmaya birlikte, sefalet, baskı, kölelik, soysuzlaşma, sömürü de alabildiğine artar; ama gene bununla birlikte, sayıları sürekli artan, kapitalist üretim sürecinin kendi mekanizması ile eğitilen, birleştirilen ve örgütlenen işçi sınıfının başkaldırmaları da genişler ve yaygınlaşır. Sermaye tekeli, kendisiyle birlikte ve kendi egemenliği altında fıskırıp boy atan üretim tarzının ayak bağı olur. Üretim araçlarının merkezileşmesi ve emeğin toplumsallaşması, en sonunda, bunların kapitalist kabuklarıyla bağdaşmadıkları bir noktaya ula-**

şır. Böylece kabuk parçalanır. Kapitalist özel mülkiyetin çanı çalmıştır. Mülksüzleştirilenler mülksüzleştirilirler." (Cilt 1, sf. 782)

Çanların çalması, koşulların olgunlaştığına ve sıranın proletaryaya geldiğine işaret etti. Nitekim tarihin akışı da o yönde seyretmiş, proletarya önderliğinde birçok ülkede devrim mücadeleleri yürütülmüş, halk savaşları verilmiş, büyük zaferler kazanılmış ve sosyalist iktidarlar kurulmuştu. Bu iktidarların sürdürülemediği olması, elbette ki çanların emperyalist-kapitalist sistem için çalması oluşunu engelleyen bir durum yaratmıyordu. Yine bu geri dönüşler, sosyalizmin kapitalizme alternatif yegâne sistem olduğu gerçeğini de değiştirmiyor ve fakat söz konusu ülke deneylerinden çıkarılması gereken çok önemli dersler olduğuna işaret ediyordu.

Bu derslere değinmeden önce sorunun **esasyla** başlayalım; Manifesto ve Kapital'de tarihi materyalist bir diyalektik çözümlenme ile tasvir edilen ekonomik ve toplumsal koşulların devamında, bugünün dünyasında da, proletaryanın rolü ve görevi devam etmektedir. Çözülüş sürecine giren, Lenin yoldaşın deyişi ile "**can çekişme**" evresi olan emperyalizme ulaşarak daha da azgınlaşan ve çok daha vahşi bir süreç/çağ başlatan kapitalist sistemini yıkılması görevi, sonuna kadar devrimci tek sınıf olan proletaryanın omuzlarındadır.

Ne var ki MLM ideolojinin ustaları yalnızca proletaryaya bu rol ve görevi biçmekten söz etmediler. Onların bu vurgu kadar dikkat çektikleri diğer hususlar, **bilinç ve eylem**dir. Her iki olguyu da birbiriyle bağlantılı olarak ele alıyorlar ve sınıf

bilincinin, kendi için sınıf olma olgusunun, mücadele içerisinde kazanılacağından bahsediyorlardı. Bunun için **dışarıdan bilinç** taşıma faktörü de diğer boyutu oluşturuyordu. Marks ve Engels'in **Alman İdeolojisi**'nde temellerini attığı hususlar, Lenin tarafından **Ne Yapmalı**'da geliştirildi.

Sınıf mücadelelerinin nesnel bir gerçeklik olması, kendiliğinden biçimde devrimlere koşullayamaz. Aynı şekilde, proletaryanın tarih sahnesindeki rolünü oynayabilmesi için de kendiliğinden bir akışın getireceklerinden yarar beklenemeyeceği açıktır. Bilinç ve eylemin kaynaştığı ve süreklileştiği noktada devreye girecek olan örgüttür. Bu örgüt, elbette ki **işçi sınıfı partisidir**. Parti, sınıf bilinçli işçileri örgütleyen ve devrimci mücadeleye her cepheye önderlik etmek üzere yola koyulan bir lokomotif gibidir. Onsuz hiçbir yere varılamayacaktır...

Manifesto ve Kapital, proletaryanın kurtuluş yolunu çizmek ve ona rehber olmakla büyük bir çığır açtılar. Komünizmin sönmöz meşalelerini ellerine alan uluslararası proletarya önemli işler başardı. Ancak sınıf mücadelesinin komünizme ulaşılan dek sürdüğü gerçeğini kavramakta sürekli sınıfta kaldı. Lenin yoldaşın devamında, konunun üzerinde özellikle Başkan Mao durmuş; soruna **Büyük Proleter Kültür Devrimi** ile kurumsal yapılanma oluşturma ve gelenek yaratma hedefiyle müdahale etmişti. Ancak, onlarca kültür devriminin yetmeyeceğini bizzat Mao yoldaş söylüyordu...

Bu, hiç kuşkusuz geri dönüşlerin kaçınılmazlığı anlamına gelmiyordu. Anlaşılmaması gereken, sınıf mücadelesinin varlığı, sorunun ciddiyeti, hassaslığı, mücadelenin zor-

luğu, sürekliliği ve tabii ki proleter kültür devrimlerinin gerekliliği idi. Çok zorlu koşullarda başarılan bir devrim, devamı kolay gibi gözükürken şartlarda yürütülemediği ve burjuvazi iktidarı yeniden ele geçirerek "sosyalist/komünist" argümanları kullanmaya devam etmek suretiyle kapitalizmi yeniden inşa edebilirdi.

Tıpkı Sovyetler'de olduğu gibi, çıkarılması gereken en önemli derslerden birisi, devrimi başarmaktan çok daha zorlu olanın, proletarya diktatörlüğü altında sınıf mücadelesine hükmetmek olduğuydu. Burjuvazi, yalnızca bütünüyle tasfiye edilememiş küçük üretim vasıtasıyla kendini var eden bir tür görünen sınıf konumunda değil; safarımızda, hatta partinin içinde, dahası kendi bünyemizde/beynimizde, sınıflar var oldukça yaşayan bir olgu biçiminde kabul edilmeliydi. Ancak bu gerçeklik sayesinde onunla mücadele etmek mümkün olabilir, ona karşı zafer elde edilebilir.

Manifesto ve Kapital, **1.5** asır öteden günümüze ve geleceğe ışık tutma özelliklerini; işçi sınıfı önderliğinde insanlığın kurtuluşuna ilişkin, sınıfsız topluma hedefleyen tezlerine borçludur. Bu tezlerin sağlamlığı, doğruluğu, yıkıcı ve yapıcı gücü, **bilimsel** olmalarından geliyor. Onlara bilimsellik kazandıran, diyalektik materyalist bakış açısıyla yapılandırılması olmalarıdır. Tezlerin ve görüşlerin kavranması, rehber edinilmesi kadar, Marks ve Engels yoldaşların bu bilimsel yönteminin edinilmesi de yaşamsal önemdedir. Bu hususunun altı da önemle çizilmek durumundadır.

Komünist ideolojiyi şekillendiren bu ölümsüz eserler yolumuzu her da-

Emperyalist tekellere son peşkeş: TEKEL

Emperyalist patenti neo-liberal politikalar kapsamında özelleştirilmesi yönümlü hamlelerin hızlandığı KİT'lerden biri de TEKEL.

TEKEL'in özelleştirilmesi daha 1990'lı yılların ilk yarısında, Akhisar Sigara Fabrikası ile TEKEL'e ait iki önemli sigara markasının isim hakkının, bir yabancı çokuluslu şirkete kurulacak ortaklığa devredilme girişimi ile gündeme gelmişti. Akhisar fabrikası için başlatılan bu girişim, o günlerde yapılan etkili eylemlerle geri püskürtülmüştü. Bu eylemlilik sürecinin sonunda, fabrikanın satışı durdurulmuş, ancak bu kez TEKEL'in tamamını kapsayacak bir özelleştirme planı geliştirilmiştir. Neo liberal politikaların hayata geçirilmesi çabalarının ürünü olan bu plan, 1970'li yılların sonlarından itibaren dünya piyasalarında yaşanan gelişmelerle paralellik arz ediyordu. **Çünkü bu gelişmeler aynı oranda Türkiye'ye de yansımaktaydı.** Bu dönem, çokuluslu sigara tekellerinin gerçekleştirdiği küresel düzeydeki faaliyetlerinin yükselişe geçtiği bir dönem-

di. Başta Philip Morris, BAT (British American Tobacco), Rothmans gibi İngiliz, Amerikan ya da İngiliz-Amerikan ortaklı şirketler ve JTI gibi Japonya şirketleri olmak üzere uluslararası sigara tekelleri, bu süreçte pazar paylarını büyütmişlerdi.

TEKEL, ülkenin en kârlı işletmelerinden biridir

12 Eylül'le birlikte neo-liberal politikaların önu açılan Türkiye'de de, 1986 yılında, tütünde devlet tekelinin kaldırılması ve yabancı sigara şirketlerinin ülke içinde serbest üretim izni alması gibi gelişmeler yaşanmış. TEKEL'i özelleştirmenin altyapısı da işte bu süreçte hazırlanmaya başlanmış ve 80'li yılların sonlarına kadar TEKEL'in yatırımları durdurulmuştu. O dönemde gerçekleşen tek yatırım faaliyeti, 1989 yılında üretime başlayan Tokat Sigara Fabrikası'dır. Tokat Fabrikası ile ilgili, özellikle üretici köylülük açısından en önemli nokta, fabrikanın faaliyete geçmesi ile birlikte TEKEL'in ilk kez tama-

men yerli tütünlerden üretilen markaların dışında yabancı tütün harmanlı sigara üretmeye başlamasıdır. Bu son adım ardından, yatırımlar neredeyse tümüyle durmuş, fabrikalara tek bir çivi bile çakılmadan TEKEL, uluslararası sigara tekelleri karşısında çöküşe terk edilmiştir.

143 yıllık bir kuruluş olan TEKEL, aslında en kârlı KİT'lerin başında geliyor. Ayrıca TEKEL kaya tuzu, şarap, ağır alkollü içkiler piyasasını da önemli oranda elinde tutuyor. TEKEL tuz üretiminin % 100'ünü elinde tutuyor. Rafine tuz fabrikalarının tümü kaya tuzunu TEKEL'den satın alıyor. Şarap piyasasının ise % 20'si, ağır içkilerin % 95'i TEKEL tarafından yapılıyor. Sigara satışının % 62'sini de TEKEL sigara ürünleri oluşturuyor.

TEKEL'in 2002 yılında toplam satış tutarı 1.2 katrilyonu aştı. Fonlara aktığı kaynağın dışında sadece 2002 yılı kârı 318 trilyon olarak ilan edildi.

İşçiler direniyor!

Bu tablo sermayenin istahını fazlasıyla kabartıyor. Ancak TEKEL işçileri bir dizi hak gaspını da beraberinde getirecek olan bu özelleştirme saldırısını geri püskürtmekte kararlı olduklarını her fırsatta ortaya koymakta, saldırıları boşa çıkarmaya yönelik bir dizi eylem gerçekleştirmektedir.

Bu eylemlerden sonuncusu ise, özelleştirme kapsamında yer alan, **Cevizli TEKEL** fabrikasında gerçekleştirildi.

18 Aralık günü saat 12:00'de fabrika bahçesinde toplanan işçiler, ellerinde dö-

zleriyle, az sonra yapılacak olan açıklamaları için yerlerini almışlardı. Açıklamayı beklerken **"Ölmek var, dönmek yok!"**, **"Birlik mücadele zafer!"**, **"İş ekmeğe yoksul barış da yok!"**, "Yaşasın sınıf dayanışması!" gibi sloganlar atan işçilerin sayısı, kortajlar halinde gelenlerle birlikte, giderek arttı.

Çok sayıda parti ve kurumun da destek verdiği açıklama, Tek Gıda-İş 2 No'lu Şube Başkanı **Yunus Durdu** tarafından yapıldı.

Açıklamada, TEKEL'in özelleştirilmesi için yeni bir hamle başlatıldığına, ancak Tekel işçisinin işine ve aşına sahip çıkacağına vurgu yapıldı. Devamında ise, özelleştirmeyle birlikte, ülke genelindeki 108 işletmede çalışan yirmi bine yakın insanın ve bir buçuk milyona yakın tütüncü aile-

sinin geçim kaynağı ortadan kaldırılacaktır denildi.

Öyle görünüyor ki, TEKEL işçisi özelleştirme saldırısını geri püskürtmekte kararlı. Çünkü hepsinin kaybedeceği çok şey var. Özelleştirmenin burada çalışanlar için ne anlama geleceğini, işçilerin neden bu kadar kararlı olduğunu ise, 10 yılı aşkın süredir Cevizli-TEKEL'de çalışan ve eylem başlamadan önce görüştüğümüz bir işçi şöyle anlatıyor. "İşçiler özelleştirmeyi engellemekte kararlı. Çünkü özelleştirmeyle birlikte birçok hakkımız elimizden alınacak. İşten çıkarılmanın yanı sıra, çalışanlara 10 ayda bir giriş çıkış yaptıracağız, maaşlar 500 milyon YTL'yi geçmeyecek, ikramiye kalkacak. Herkes vasıfsız işçi olarak, her işte çalıştırılacak."

(Kartal)

İşçiler fabrikaya sahip çıktı!

13 Aralık'ta Tokat TEKEL Sigara Fabrikası'nı satın almak isteyen LAMEK firması temsilcileri işçilerin barikatı ile karşılaştı. Fabrika önünde toplanan yaklaşık 1000 işçi adına açıklama yapan Tek Gıda-İş Tokat Şube Başkanı **Suat Karlıkaya**; TEKEL'in pazar payına göz diken uluslararası tekellerin fabrikaları talan etmek istediğini dile getirdi. İşçilerin tepkisi üzerine fabrikayı gezmekten vazgeçen şirket yetkilileri bayramı fırsat bileyerek bayramda yeniden fabrikaya geldi.

Bunu öğrenen işçiler de fabrika önünde toplandı. Ancak polis işçilerin

fabrikaya girmesine izin vermedi. İşçilerin içeri girmek istemesine karşılık polis gaz bombaları ile işçilere saldırdı. **"Amerikan itleri sattırmayız KİT'leri"** sloganları ile saldırıya protesto eden işçiler Tokat-Amasya anayolunu trafiğe kapattı. Ancak bu defa da Özel Harekât Timleri işçilere saldırdı. Uzun süren çatışmanın ardından heyetin havaalanına gittiğini öğrenen işçiler de havaalanına toplandı. Burada **"TEKEL'i sattırmayacağız"** pankartı açan işçiler direnişte kararlı olduklarını dile getirdi.

(H. Merkezi)

Tersane gerçeği açıklandı

"Tuzla'da önlenebilir, seri ve ölümlü iş kazaları yaşanıyor: Neden?"

celemelere ilişkin ilk verileri kapsıyor.

Basın toplantısının açılış konuşmasını Limter-İş Genel Başkanı **Cem Dinç** yaptı. "Tersaneler denilince akla ilk olarak işçi ölümlerinin geldiğini söyleyen Dinç, tersanelere ait bilimsel araştırmaların sınırlı olduğunu söyledi.

Basın toplantısı, **"İşçiler, gemiler, tersaneler nereye"** isimli sinevizyon gösterimi ile devam etti. Komisyon tarafından hazırlanan raporun sunumunu ise, Bilgi Üniversitesi Öğretim Üyesi **Aslı Odman** yaptı. Odman, raporun Tuzla'daki işçi, işyeri hekimi, mühendis ve avukatların tanıklıklarına dayandığını söyledi. Yanıtlanmas gereken ana sorunun **"Tuzla'da önlenebilir, seri ve ölümlü iş kazaları yaşanıyor: Neden?"** sorusu olduğunu belirten Odman, gemi inşaatının hızla büyüdüğünü, artırılan çalışma saatlerinin ağır ve tehlikeli sonuçlar doğurduğunu belirtti.

Raporda ayrıca taşeronlaşmanın boyutlarına da dikkat çekilirken, yaşamını yitiren işçilerin büyük bölümünün taşeronda çalışan işçiler olduğuna yer verilerek, tersanelerdeki sağlık hizmetlerinde ve tıbbi donanımdaki eksikliklere değinildi. İş cinayetlerinin önemli nedenlerinden birinin de işçilerin örgütlenmesinin ve taleplerini dile getirmesinin önündeki engeller olduğunun altı çizilerek, üretimin parçalı durumu ve taşeron işçileri örgütleyen sendika üzerindeki baskılar örnek olarak gösterildi.

(Kartal)

Mehmet ustanın isteği sadece insanca yaşamak

Ülkemizde önemli sayıdaki inşaat işçisinin yaşadığı sorunlar bitmek bilmiyor. Kalacak yerden tutulmuş da paralarının ödenmemesine kadar onlarca sorunla boğuşan işçilerden biri de **Mehmet usta**. Teleferik İK okurları olarak Mehmet ustanın dilinden yaşadıklarını gazetemize aktarıyoruz.

"Emperyalistlerin uşakları tarafından yönetilen bu ülkede yaşayan 2 çocuk babası bir inşaat işçisiyim. Hayatın yükünü omuzlayan, ezilen sömürülen bir emekçiyim ve buna rağmen ayakta kalıp direnerek, yokluğa karşı mücadele ediyorum.

Şimdi size soruyorum. Sizin hiç 22

YTL'niz yok diye çocuğunuza ilaç alamadığınızı oldu mu? Kar yağarken çocuğunuzu bir kazakla okula gönderdiniz mi? Ben bunları yaşıyorum ve isyan ediyorum. Hiçbir sosyal güvencemiz yok. İnşaatlarda sigortasız çalışıyoruz. Soğukta hastalansak ilaç almaya paramız olmuyor. Devamlı iş bulamıyoruz **50 YTL** yevmiye, o da yol, yemek derken **35 YTL**'ye düşüyor. Çocukların çadırlarda donarak ve açlıktan öldüğü bu ülkede yaşamak ve bunları görmek beni kahrediyor. Halkımız unutmasın ki bu sistemi yıkmak ellerimizde. Çözüm örgütlü mücadeledir..."

(Teleferik'ten bir İK okuru)

Toptancı Hali'nde işçi eylemi

Mersin Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı **Toptancı Hali'**nde ambalaj işçileri, ücretlerinin artırılması için eylem yaptı.

Sabah saatlerinde haldeki iş yerlerine girmeyen yüzlerce ambalaj işçisi, 30 YTL olan günlük yevmiyelerinin 40 YTL'ye çıkarılmasını istedi. Yıllardır mesai ücreti almadan çalıştıklarını belirten kadınlı-erkekli yüzlerce hal

işçisi, **"Hiçbir sosyal güvencemiz olmadan çalışıyoruz. 1 yıldır aynı ücreti alıyoruz. 10 YTL artırılmasını istiyoruz"** dediler.

Hal'de bu statüde çalışan yaklaşık bin kişinin bulunduğunu belirten işçiler, istedikleri ücret verilmediği takdirde çalışmayacaklarını da sözlerine eklediler. (Mersin)

Emekçinin Gündemi

Sendikal mücadelede okun sivri ucu kendi içine yönelmelidir!

Sınıf mücadelesinde başarının ilk koşulu **ideolojik netliktir**. Çünkü ideoloji, yaşamın her alanını etkilemekte ve bizim başarılarımızı ve başarısızlıklarımızı belirlemektedir. Bundan kaynaklı da burjuva ideolojisine sahip olanlar ya da burjuvalar, işçi sınıfına **"ideolojilerin öldüğü"** propagandasını yapmaktadır. Eğer ki işçi sınıfı kendi ideolojisinden arınırsa burjuva ideolojisi işi ve diğer bütün ezilen kesimler içinde tek ideolojik güç olarak kalacaktır. Böylece burjuvazi kendi sınıf çıkarlarını, hiçbir engelle kalmadan rahatça uygulamaya geçirecektir. Özellikle son 20 yıl içinde çeşitli gelişmelerin etkisiyle sınıfın çıkarlarını savunan diğer bir deyişle işçi si-

nifina ve onun ideolojisini benimsemiş olanlar, burjuvazinin bu söylemlerinden etkilenerek kendilerine **burjuva ideolojisini** rehber edinmiştir.

Dünya genelinde olduğu gibi ülkemizde de neo-liberal politikalar fazla ca direnişe maruz kalmadan rahatça uygulanmıştır/uygulanmaktadır. Burjuva ideolojisini rehber alanların, işçi sınıfı ve ezilenler adına ya da çıkarına politika geliştirmesi ya işçi sınıfının örgütlerini geliştirmeye dönük çaba harcaması zaten mümkün değildir. **Bu yüzden diyoruz ki; ideolojik netlik yaşamın her alanında belirleyici bir niteliğe sahiptir.**

Türkiye sendikal mücadele tarihine baktığımızda, sendikaların başında

olanların işçi sınıfının ideolojisi doğrultusunda değil, burjuva sınıfının ideolojisi doğrultusunda hareket ettiğini görürüz. Tam da bu yüzden, sendikal mücadelede okun sivri ucu sendikaların içine, kendine doğrultulması zorunludur. Son yıllarda işçi sınıfının direnişlerine baktığımızda daha çok tabandan bir hareketlenme olduğunu yöneticilerin ise bu hareketlenmelerin önünü kesmek için çaba harcadığını görürüz. Nerede burjuvazinin saldırılarına karşı bir direniş ortaya çıksa işbirlikçi sendika ağaları bu direnişlerin önünü kesmek veya direnişe son vermek için çaba harcamaktadır. Bunlar tesadüfi olgular değildir. Zira mevcut sendika yöneticilerinin çok az bir kısmını dışında bırakırsak adeta bir burjuva gibi davrandığını görürüz.

Uzun zamandır sendikaların bir kriz içinde olduğu belirtilmektedir. **Krizin nedeni sendikaların başında olan işbirlikçi sendika ağalarıdır.** Zira onlar orada olduğu müddet-

çe, sendikaların krizden çıkması mümkün olmayacaktır. İşçiler kendi sendikalarına sahip çıkmadıkça da esasta burjuvazinin ideolojisiyle donanmış sendika ağaları oradan imneyeceklerdir. Sendikalar içindeki demokratik mücadelenin gelişmesi ve işçi sınıfının ideolojisinden beslenen ve onun çıkarlarını savunan işçilerin yönetime gelmesi zorunludur. İşçiler kendi örgütlerine karşı duysuz olursa kararları burjuva ideolojisiyle donanmış işbirlikçi sendika ağalarına bırakırsa sendikal mücadelenin silkinip kendine gelmesi mümkün değildir.

Sendikal mücadelenin gelişmesi burjuvaziye karşı her alanda verilecek mücadeleyle mümkündür. Bunun en önemli ayaklarından biri hatta belirleyici olanlarından birisi sınıfın kendi örgütü içinde yer alan burjuvalara karşı verilecek mücadeledir. İşçiler **kendi içlerindeki burjuva ajanlarını** temizlemeliği müddetçe sendikal mücadelenin gelişmesi, güçlenmesi işçi

ve ezilenlerin çıkarını koruması ve geliştirmesi mümkün olmayacaktır. Çünkü bu burjuva ajanları işçi sınıfının ve sendikaların her direnişini ve mücadelesini baltalayacaktır. **Bu yüzden işçiler üyesi oldukları sendikalara sahip çıkmalı, onları her açıdan denetlemeli, hesap sormalıdır.** Sendikalı olmayan işçiler ise sendikalı olmak için harekete geçmelidir.

İşçiler sadece bazı sorunlar çıktığında sendikalarla görüşmek yerine, sendikaları yaşamlarının en önemli parçası haline getirmelidir. Diğer sendikalı ya da sendikasız işçilerle olan ilişkilerini geliştirerek işçilerin birliğinin güçlendirmelidir. Sendikal örgütlenmelerin çatısı altında kültür-sanat ve daha başka sosyal faaliyetler geliştirilmelidir. Örneğin sendikalarda amatör tiyatro topluluklarının kurulması vb. etkinliklerin örgütlenmesi sendikaların iç bütünlüğünü ve birliğini güçlendirecek araçlar olacaktır. Bu tür araç-

Deri işçisi yine direnişte

Tuzla Deri Organize Sanayinde bulunan DEMSAŞ deri fabrikasından atılan 21 deri işçisi direnişe geçti. Mazisinin 80-90 yıla vardığı söylenen ve 1990'ların başında Kazlıçeşme'den Tuzla'ya taşınan DEMSAŞ'ta çalışan işçiler, bayram arifesinde işten çıkarılınca, fabrika önünde direniş başlattılar.

Deri-İş Sendikasının örgütlü olduğu fabrikada, çoğunluğu 15-20 yıllık işçilerden, 15 yıldır bu fabrikada çalışan ve şu an direnişte olan **Müslüm Sarıgül'e** direnişe gitme nedenlerini sorduk. Sarıgül, patronun 14 Aralık'ta fabrikaya bir ilan astığını, bu ilanda, fabrikayı feshedeceğine, bu nedenle de işçilerin işine son verdiğini yer verdiğini söyledi ve: **"Biz de bu durumu kabullenmeyerek, bayramdan önceki iki gün (17 ve 18 Aralık günleri) fabrika kapısı önünde beklemeye başladık"** dedi.

(Kartal)

Çocuklara da biber gazı

5 aydır işsiz kaldıkları için belediye binasına girmek isteyen şoförlerle polis arasında arbede çıktı. Polisin sıkıktığı biber gazından babalarına destek olmak için onlarla gelen çocuklar da etkilendi. Gaziantep Büyükşehir Belediyesi, 5 ay önce otobüs işletmesini ihale ile Kevser Turizm'e devretmiş, belediye otobüs işletmesinde çalışan 250 şoförün kadrosu da bu şirkete bırakılmıştı.

Ancak, Kevser Turizm, yükümlülüğünü yerine getirmediği gerekçesiyle sözleşmesi feshedilince işsiz kalan 250 şoför, ailesiyle birlikte Büyükşehir Belediyesi'ne yürüdü. Büyükşehir Belediye Başkanı AKP'li Asım Güzelbey'e seslerini duyurmak isteyen işçi ve ailelerin belediye binasına girişine polis izin vermedi. Şoför ve aileleri, içeri girmekte direnince çevik kuvvet ekipleri, biber gazı kullandı. Şoförlerin eşi de tepkilerini bağırarak dile getirdi. Yaşanan arbede sonrası Belediye Başkanı ile görüşme sözü alan şoförler **"Başkan istifa"** sloganları atarak Belediye'den ayrıldı.

(Mersin)

Hatay Eğitim Sen'den ek ders ücreti eylemi

18 Aralık günü tüm Türkiye genelinde yapılan **"Ek dersime dokunma"**, **"Ek ders ücretleri haktır"** konulu eylemler Hatay'da da gerçekleşti. Merkez Ulus Meydanı'nda gerçekleşen eyleme yaklaşık 200 kişi katıldı. Çeşitli sloganların atıldığı eyleme birçok DKÖ ve devrimci kurum da destek verdi. (Hatay İK okurları)

lar aynı zamanda işçilerin eğitim, bilincin ve kültür seviyesini geliştirecek araçlardır. Buna benzer faaliyetlerin örgütlenmesi sendikaların içindeki burjuvazinin alanını daraltarak onların dışlanmasını sağlayacaktır. Zira işçi gibi olmayan işçi gibi davranmayanlar işçiler tarafından daha rahatça görülebilecektir.

Sonuç olarak; sendikal mücadelenin gelişmesi sendikaların içinde köşe başlarını tutan işbirlikçi sendika ağalarının uzaklaştırılmasında yatmaktadır. Bunun gerçekleşmesi anlık bir hareket olarak değil, işçi sınıfının bilinçlenmesi -ki bu direniş ve bu doğrultuda oluşturulacak doğru politik hatla mümkündür- yeniden örgütlenmesi ve kendi sorunlarına daha fazla sahip çıkacağı bir süreçte mümkün olacaktır. Bir kez daha vurgulamakta yarar var ki, işçi sınıfının çıkarlarını savunan en geniş kitlenin ortak mücadeleyi geliştirmesi son derece gerekli görevlerden biridir.

“Sinan köyü kazanacak, ağalık yıkılacak”

Sinan köylüleri direnişlerinin 4. yılında bir basın açıklaması yaparak toprak talebi ile yürüttükleri mücadelenin sürecini söyledi.

“Sn: Adalet Bakanı, ağaya kredi köylüye ceza adalet bu mudur?”, “Sinan köyü kazanacak ağalık yıkılacak” yazılı pankartın açıldığı eylemde konuşan Halil Duru; 4 yıldır tarlalarını ekemediklerini bu yüzden aç ve açıkta kaldıklarını söyledi. Köylüler ağa Reşit Sinan’ın köylülerin sırtından zenginleştiğini dile getirdi. Eylemde “**Topraklar bizimdir bizim kalacak**”, “Sinan köyü kazanacak ağalık yıkılacak” sloganları atıldı.

Köylüler balık çiftliği istemiyor

İzmir’in Karaburun ilçesine bağlı Küçükbağçe köyünde kurulmak istenen balık çiftliği köylülerin tepkisini çekiyor. Küçükbağçe köyünde Güven Balıkçılık firmasına verilen yılda 2 bin ton üretim kapasiteli balık çiftliğine tepki gösteren köylüler balık çiftliklerinin çevreyi aşırı derecede kirlettiğini dile getirdi. Yarım Ada Çevre Platformu ile birlikte sorunlarını şirket temsilcileri ile tartışan köylüler oldukça öfkeli. Küçükbağçe köyünde yapılan belediye başkanının da katıldığı toplantıda, şirketin çalışmalarında ısrar etmesi ve denizi temizlemek için hiçbir girişimde bulunmaması köylülerin tepkisini çekti. Şirket balık çiftliklerine karşı çıkan köylüleri ve çevre örgütlerini ölümlü tehdit ediyor.

(H. Merkezi)

Çevreciler, Kazdağları’nı ziyaret etti

Çeşitli illerden bir araya gelen Doğa Sporcuları ve Çevre Gönüllüleri, altın arama şirketlerinin gözde mekanı olan Kazdağları’nı ziyaret etti.

İzmir, İstanbul, Antalya gibi illerden gelen çevreciler, Kazdağları’nda yürütülen altın madenciliği faaliyetlerden etkilenecek olan Küçükkuyu ve Bahçedere Köyü halkı ile bayramlaştı. Çevreciler, maden karıştı faaliyetleriyle sesini duyan İmce Evi ve Kazdağı Koruma Girişimi İrtibat Büroları’nı da ziyaret ederek, dayanışma ve destek mesajlarını iletti.

Sinan köylülerinin direnişi 4. yılında

Diyarbakır Bismil’e bağlı Sinan köylülerinin ağaya karşı yürüttükleri mücadele 4. yılını geride bıraktı.

Köylüler tüm saldırılara rağmen dedelerinden kalan ve yaklaşık 300 yıldır üzerlerinde yaşadıkları topraklarını geri istiyorlar.

Hatırlanacağı gibi ağa Reşit Sinan’ı, köylülere ait bütün tapuları kendi adına geçirerek, köylülerin binbir emek ve alnteri ile ekip biçtikleri topraklara el koymuştu. Bu gerçeği Doğrudan Gelir Desteği almak için başvuru yaptıklarını öğrenen köylüler, bunun üzerine topraklarını geri almak üzere mücadeleye başlamıştı. Yaptıkları birçok eylemle seslerini kamuoyuna duyurmak için çalışan köylüler, topraklarını alana kadar mücadele etmekte kararlı.

Köylülerin topraklarına el koyarak kendi adına geçiren ağa Reşit Sinan’ı ise köylüleri “nankör” olmakla suçluyor.

Topraklarını istemek nankörlük!

Köylülerin topraklarına el koyan Reşit Sinan’ın hikâyesi çok eskilere dayanıyor. 1920 yılında köye göçebe olarak gelen Sinan’ın ailesi 1956’da Tapu ve Kadastro işlemleri yapılırken tüm toprakları üzerine geçirmiş. Ayhan olan soyadını da Sinan’ı olarak değiştirmiş. Ağanın Sinan’ı köyü dışında Bademli, Yeniazılık ve Yeniköy bölgesindeki toplam 55 bin dönüm arazisi mevcut. Köylülerin topraklarını gasp eden ağa Reşit Sinan’ı, muz ithalatından sonra şimdi de, hava taşımacılığına başlıyor. “Dayan Hava Taşımacılığı” adlı bir şirket kuran Si-

nan’ı, 17 Milyon Dolara 10 kişilik Cessna Citation Sovereign marka özel bir jet satın aldı. Sinan’ın 500 bin YTL sermayeli şirketinde yüzde 50 payla ortağı, eski AKP Batman Milletvekili Nezir Nasıroğlu’nun kuzeni Muzaffer Nasıroğlu oldu.

Reşit Sinan’ı, eski Fenerbahçe yöneticisi Hakan Bilal Kutlualp’le yine hava taşımacılığı için bir ortaklık kurmuştu. “Reşit Ağa”, tekstil, gıda ve dış ticarete büyümeyi hedeflerken Romanya’da 12 tekstil mağazası açmış durumda. Öte yandan ABD’de Dayan America adlı bir şirket kurmuştur. New York’tan başlayarak Boston, Atlantic City ve Miami’de marketler kurmayı da planlamaktadır.

Köylülerin sırtından servet yapan Reşit Sinan’ı, eylemlere katılanları nankörlükle suçluyor. Ağa ailesi olmalarına karşın “ağalığa, beyliğe ve feodal kurumlara babalarının sağlığında bile karşı olduklarını yöre halkının da çok iyi bildiğini” söyleyen Sinan’ı, protesto ey-

lemlerinin “İlköğretim Okulu Projesi”ne katkı için devlete bağışladıkları arazideki, kaçak evleri yıkılanların örgütlediğini iddia ediyor.

“Aile olarak hiçbirimiz ağalıktan, beylikten, ve yöremizdeki feodal kurumlardan yana değiliz. Hazine arazilerinin, o arazileri kullanan köylülerce kiralanmasını ya da satın alınmasına ilişkin kararı da, sonuna kadar destekliyoruz. Bu kararın çıkışı sonrasında, köylüleri kandırarak, tapulu arazilerimizi hazine arazisi olarak gösterip para toplayan 5 kişinin örgütlediği olaylar, medyaya yansısından oldukça farklıdır. Bismil Kaymakamlığı’nın Sinan’ı köyündeki İlköğretim Okulu Projesi’ne katkıda bulunmak için verdiğimiz araziye yaptıkları kaçak evleri yıkılanlar, köylülere Kuran-ı Kerim üstüne birlikte davranma yemini ettirecek karşımıza çıkmışlardır” diyen Reşit Sinan’ı, “Bugüne kadar tasarrufumuzda olan toprakları kullanan ve kendi vicdanı ölçülere ile berberdikleri, yıllık ürün gelirlerinin yüzde onunu, kendileri için en uygun olan zamanda bize veren, çoğunlukla

Köylülerin sırtından servet yapan Reşit Sinan’ı, eylemlere katılanları nankörlükle suçluyor.

da geciktiren köylülerle hiçbir sorunumuz olmamıştır. Aile olarak yılda bir kez bile gidip ‘ne yaptınız’ demeyiz. Biz istesek de, örf adetlerimiz izin vermez” sözleri ile topraksız kalan binlerce köylüyü yalanlamaya kalkışıyor.

Köylüler toprakları için eylemde!

300 yıldır kendi topraklarını işleyen köylüler şimdi birdenbire topraklarında köle durumuna düştü. Sürdükleri, çapa yaptıkları, emek harcadıkları topraklar ağanın eline geçti. Köylüler de irgat oldu. Reşit ağanın nankörlükle suçladığı ve topraklarına el koyduğu köylüler ağanın servetinin kaynağını soruyor? Köylülerin alnteri ve emeklerini sömürerek büyük şirketler kuran ağa, tüm bunları da yalanlarla gizlemeye çalışıyor. Binlerce köylünün topraklarını gasp eden ağa, hiçbir şey olmamış gibi direnişe önderlik edenleri suçluyor. “Emek bizim, ekmeğin ağanın” pankartı ile ağanın servetinin nasıl büyüdüğünü anlatan köylülerin

direnişi çetin bir yolda devam ediyor.

Köylerinde yaptıkları birçok eylemde gözaltına alınan, jandarmanın saldırısına uğrayan köylüler, yine de mücadeleden geri adım atmadı. Kendi topraklarında köle gibi çalışan köylüler seslerini yetkililere duyurmak için Ankara’ya gitmiş ve Abdi İpekçi Parkı’nda çadır açmıştı. Milletvekilleri ile görüşmeye çalışan köylülerin derdini dinleyen olmamıştı. Kadınların bileziklerini, ailenin koyunlarını satarak bir umutla Ankara’nın yolunu tutan köylüler elleri boş dönmüştü.

İstanbul Taksim Meydanı’nda bir basın açıklaması yapan ve 22 Temmuz seçimlerinde seçimleri boykot eden köylüler “Ağalar Meclis’te, köylüler sokakta” sloganlarını haykırıyor. Ağaya karşı yürüttükleri mücadele boyunca giderek politikleşen köylüler, topraklarını almak için ne gerekiyorsa yapmaktadırlar!

Gazetemizi ziyaret eden ve birçok kez söyleşilerine yer verdiğimiz Sinan köylülerinin toprak sorunu sadece onlarla sınırlı da değil. Çevre köylerle birlikte ağanın topraklarına el koyduğu binlerce insan olmasına rağmen şu anda buna karşı tepki geliştiren sadece Sinan köylüleri. Diğer köyler Sinan köylülerinin mücadelesinin sonuçlanmasını bekliyor. Diyarbakır Bismil dışında T. Kürdistanı’nın birçok bölgesinde benzer sorunlar yaşanıyor. Ağalar köylülerin topraklarına el koyarak onları kendi topraklarında köle gibi çalıştırıyor. Sinan köylülerinin mücadelesi, direnişi tüm bölgedeki köylüler için aynı zamanda bir umut kaynağı oluşturuyor!

Koza Altın İşletmeleri, yılın en başarılı sanayi kuruluşları ödül töreninde iki birincilik, bir de ikincilik aldı.

Koza Grubu’nun tüm “yasal” izinleri yeniden alarak Mayıs 2005’te üretime başladığı Ovacık Altın Madeni, kısa sürede bölgenin “devleri” arasına girdi. Koza Altın İşletmeleri, Maden İstihraç Sanayi Meslek Grubu’nda “En Yüksek İhracat” ve “En Yüksek Yatırım” dallarında birincilik ödülü alırken, “En Yüksek İstihdam” dalında da ikincilikle aldı. Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği (TOBB)’un da katıldığı törende ödülleri Koza Altın İşletmeleri Genel Müdür Yardımcıları Hayri Ögüt ve Cemalettin Çetin aldı. Yaptıkları propaganda ile çevreyi kirletmediğini iddia eden şirket, devletin de desteği ile çalışmalarına tüm hızıyla devam ediyor.

Sonuç ortada; Bergama

Bergama’da yaşanan çevre felaketine toprakların ve suların zehirlenmesine, doğanın tahrip edilmesine rağmen şirket en başarılı şirket ödülünü alabiliyor. Bergama köylülerinin yaklaşık 15 yıldır birçok bedel ödeyerek yürüttüğü onurlu mücadele sonucunda kapanan, ancak bir süre sonra isim değiştirerek faaliyetlerine devam eden şirket, devletin çıkardığı maden yasası ile birlikte çalışmalarını daha rahat sürdürüyor. Mahkemenin verdiği karara rağmen 2004 yılında yeniden altın aramaya başlayan şirket, Bergama halkını zehirlemeye devam ediyor. Bergama köylülerinin yürüttüğü mücadele sonucunda ismini Koza Davetiye olarak değiştiren şirket, siyanürlü altın arama çalışmalarına hız verdi. Şirketin yarattığı tahribata göz yuman devlet, buna karşı mücadele eden köylülere ise sayısız dava açmıştır. Örneğin kesinleşmiş mahkeme kararlarına rağmen yasadışı bir şekilde altın üretimine devam eden Normandy şirketini protesto etmek için geçtiğimiz Mayıs ayında

İzmir-Çanakkale karayolunu trafige kapatan binlerce köylüden 133’ü hakkında dava açıldı. Yol kapatma eylemi sırasında jandarmanın saldırısına da maruz

kalan Çamköy, Pınarköy, Tepeköy ve Narlıca köylülerinden 133’ü hakkında Bergama Cumhuriyet Savcılığı, Bergama Asliye Ceza Mahkemesi’nde 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu’na muhalefetten dava açtı.

Bergama, Kazdağı, Efemçukuru...

Bergama’da yaşanan çevresel, bilimsel, hukuksal kirlenme artarak devam ederken, geride bıraktığımız on yıl içerisinde başta Bergama köylülerinin toprağına ve geleceğine sahip çıkmaları adına yılmadan verdikleri onurlu mücadele Bergama yerlinden çıkıp tüm ülkede hatta dünyada örnek bir hareket olmuştur. Bergamalıların bu örnek direnişi bugün Uşak-Esme, Artvin-Cerattepe, Çanakkale-Kazdağı, Tunceli-Ovacık, İzmir-Efemçukuru bölgelerindeki insanların direnişlerine bayrak olmuştur. Bergama’da atılan ilk adımlar, ülke genelinde yaşam hakkına, toprağına ve geleceğine sahip çıkan insanlar için önemlidir. Ancak bugün gelinen noktada büyük mücadele ve fedakarlıklarla elde edilen kazanımlar ve yargı kararları yerli bir şirket aracılığı ile çiğnenmek istenmektedir. Yargı kararlarının hiçe sayılarak verilen izinle Normandy Madencilik A.Ş. (18 Ağustos 2004 tarihinde tekrar kapanıncaya kadar) iki yıl içinde geceli-gündüzlü çalışarak bir anlamda madenin kaymağını yurtdışına götürmüştür. Yabancı şirket, 18 Ağustos sonrası Bergamalıların kararlı mücadelesi sonucu yön değiştirerek hisselerini ve yarattığı kirliliği yerli bir firma olan Koza Davetiye’ye devretmiştir. Nitekim, Koza Davetiye’nin ilk işi kamuoyunu yanıltıp ilgili kurum ve

kuruluşları baskı altına alabilmek amacıyla bugüne kadar söylenen yalanlara Normandy Madencilik A.Ş.’nin bi-

mücadeleyi kendilerince saptırmak istemektedirler. Ülkenin dört bir yanında

Halkı zehirleyenlere ödül!

raktığı yerden devam etmek olmuştur.

Koza Davetiye’nin bu girişimi yabancı şirketin başlattığı, AIHM tarafından verilen karara rağmen, faaliyetlerine yeniden başlayabilmek için, yargı kararlarını yok sayma çabalarının devamıdır. Ve Anayasa’da teminat altına alınan, halkın “sağlıklı ve dengeli bir çevrede yaşama hakkı”nı ellerinden alma çabasıdır. Hukuk dışı yollarla siyanürlü altın işletmeciliği yapan bu işletmeyi yerli paravan bir şirkete devrederek

Siyanürlü altın aramaya tepki

24 Aralık Pazartesi günü Dersim’in Ovacık ilçesinde Munzur’da yapılacak istenen barajlara ve siyanürlü altın aramaya karşı bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Saat 12.00’de Ovacık Turistik Otel’in önünde toplanan kitle, sloganlar eşliğinde Ovacık çarşı merkezine yürüdü. Burada yapılan açıklamada siyanürlü altın aramanın bölgeye ve Dersim halkının bu çevre saldırısına karşı örgütlü, birleşik mücadeleye çağrılmasıyla ve siyasi parti temsilcilerinin açıklamalarından sonra eylem sonlandırıldı.

Siyanürlü altın aramaya ilgili yaptığımız röportajlarda görüştüğümüz kişiler gazetemize şunları söyledi:

Ovacık Kültür Derneği Başkanı Deniz Balku: Dersim doğal bir güzelliğe sahiptir. Siyanür ve barajlar ülkemizin doğası açısından yıkıcıdır. Doğamız olduğu kadar insan sağlığı da ciddi bir tehlike ile karşı karşıya kalmaktadır. Topraklarımız, sularımız, insanlarımız zehirlenecektir. Doğamızı ve insanlarımızın sağlığını koruyabilmek için toplumdaki duyarlılığı yükseltip devam ettirmemiz gerekiyor.

Toplumdaki duyarlılık nasıl artırılabilir? Bu konuda yöre derneklerine ve demokratik sivil kuruluşların sorumlu ve bilinçli hareket etmesi gerekiyor. Ortak hareket edilmesi,

doğa katliamını destekliyor. Yalnız Ovacık halkının bu konuda detaylı bir bilgisi olmadığından dağınık, örgütsüz bir durum yaşanıyor. Bizler bundan sonra yapacağımız eylem ve etkinliklerle halkı bu yönlü bilinç taşıyama ağırlık vereceğiz.

Siyanürlü altın arama ile ilgili düşüncelerinizi alabilir miyiz? Sizde olumlu bir getirisi olacak mı?

Ovacık yöre halkı için olumlu bir getirisi olacağını inanmıyorum. Çeşitli bitki ve hayvan türleri bu felaketein olması durumunda yok olacaklardır. Doğamız olduğu kadar insan sağlığı da ciddi bir tehlike ile karşı karşıya kalmaktadır. Topraklarımız, sularımız, insanlarımız zehirlenecektir. Doğamızı ve insanlarımızın sağlığını koruyabilmek için toplumdaki duyarlılığı yükseltip devam ettirmemiz gerekiyor.

Toplumdaki duyarlılık nasıl artırılabilir?

Bu konuda yöre derneklerine ve demokratik sivil kuruluşların sorumlu ve bilinçli hareket etmesi gerekiyor. Ortak hareket edilmesi,

siyanürlü altın işletmeciliği yapacak diğer yabancı şirketler, çalışmalarına başlayabilmek için bu mücadelenin sonucunu dört gözle beklemekte-dirler.

halkın sürekli olarak bilinçlendirilmesi yönlü çaba ve çalışmalar içerisinde olmalıdır. Tersine durumda şu akıllardan çıkarılmamalıdır. Örgütsüz toplum, örgütsüz bir yaşam dağılmaya ve yenilmeye mahkumdur. Sürekli halka gitmemize doğamız ve insanlarımızı yönelik bu saldırı püskürtülebilir.

Sizin bu gündemle ilgili düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Ovacık’tan Sertan: Rio Tinto adlı şirket geçmişte olumlu olan bir şirket değildir. Bu şirketin ülkemizde ciddi zarar verdiği bölgelerden biri de Bergama’dır. En yakın haliyle Bergama’dan Rio Tinto’yu tanımaktayız. Bulunduğu ülkelerin yeraltı ve yerüstü zenginliğini yağmalayan sularını toprakları zehirleyen insanlık dışı şirkettir. Topraklarımız, sularımız, insanlarımızı yıkımdan başka herhangi bir getirisi olmamıştır.

O halde bu sorun sadece Dersim/Ovacık halkının sorunu değildir?

Evet doğru. Bu sorun sadece Dersim’in sorunu değildir. Bu aynı zamanda tüm ülkemizin sorunudur. Bundan dolayı bu duyarlılığı ülkemizin her alanına yaymalı ve yükseltmeliyiz. **Dersim İşçi-köylü**

TKP/ML militanlarından eylem

Elimize e-posta kanalıyla ulaşan bir habere göre 11 Aralık 2007 tarihinde TKP/ML militanlarının Gazi Mahallesi PTT Müdürlüğü olarak bilinen kamu binasının duvarına akşam saatlerinde "Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı engellenmez-TKP/ML" yazılı pankart asmıştır. Bildiride eylemi başarıyla gerçekleştiren militanların kayıp vermeden eylem yerinden ayrıldığı da belirtiliyor. Bildiri "Kürt halkı yalnız değildir", "UKKTH engellenemez", "Kahrolsun emperyalizm, feodalizm ve komprador kapitalizm", "Yaşasın Partimiz" sloganlarıyla son buluyor.

Karaduvar'da üst geçit eylemi

Karaduvar Mahallesi D-400 karayolu üzerinde, öğrencilerin "üst geçit" talebiyle yaptığı yol kapatma eylemine çevik kuvvet gaz bombalarıyla saldırdı. Daha önce de birçok kazaya sebebiyet veren yolun yine bir kazaya yol açması öğrencilerin tepkisine yol açtı.

Yetkililerin sürekli olarak yerel medyaya verdikleri "her mahalleye eşit davranıyoruz" demeleri yalanla son buldu. Öğrencilerin isteklerinin karşılanmaması ve herkese eşit davranılmamasıydı. Fakat isteklerini dile getiremeden yapılan saldırı bu söylemlerin niteliğini göstermiş oldu. Öğrencilerin üzerine atılan gaz bombası ve coplarla saldırıan çevik kuvvetin ardından öğrenciler eylem alanını terk ettiler.

(Mersin)

Nurettin Demirtaş'ın tutuklanması protesto edildi

19 Aralık Çarşamba günü ilçerde DTP, EMEP, DKD, DHP, ESP ve bizlerin Partizan olarak desteklediği bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Basın açıklamasında Nurettin Demirtaş'ın tutuklanması protesto edilirken devletin I. Kürdistan'a yönelik askeri operasyonuna da dikkat çekildi. Devletin bu tür sınır ötesi operasyonları son 20 yıl içinde 25 kez yaptığının, ama Kürt sorununun çözümünde bir adım bile ilerlemediğinin, sadece kayıpların, baskıların, acıların arttığının vurgusunun yapıldığı eylem, "AKP'nin bu gerici tutumlarına ve Türkiye'nin ABD'nin stratejisine bağlanma girişimlerine karşı mücadelede çağırılmaktayız" denilerek sonlandırıldı.

(Dersim İK okurları)

Mersin'de korsan miting

DTP Mersin İl Başkanlığı'nın düzenlemek istediği mitinge Mersin Valiliği izin verince, 15 Aralık günü İHD önünde DTP tarafından bir basın açıklaması yapıldı ve mitingin iptalini kınadı. 16 Aralık'ta ise DTP'liler Yeni Pazar Mahallesi'ndeki DTP Akdeniz Belde Başkanlığı önünde bir yürüyüş düzenleyerek basın açıklaması yapılacağını duyurdu.

Sabahın erken saatlerinde yaklaşık 800 kişilik kitle, halaylar çekerek sloganlarla toplandı. Toplantıya katılan Sırrı Sakık, kitleye hitaben bir konuşma yaptı ve çifte standart uygulandığını belirterek, MHP Genel Başkanı Bahçeli'nin İzmir'de miting yapabildiğini ancak DTP'ye ne İzmir'de ne de Mersin'de izin verilmediğini söyledi.

Basın açıklamasının ardından sokakta toplanan kitle sloganlar atarak yürüyüşe geçti. Daha sonra kitle mahallede korsan bir yürüyüş gerçekleştirdi. Bu arada, çevre illerden de gelen çevik kuvvet ekipleri ile birlikte Mersin polisi, bölgede geniş "güvenlik" önlemleri aldı.

(Mersin)

Operasyona tepkiler yükseliyor

Sınır ötesi operasyona karşı ülkenin dört bir yanında protesto eylemleri gerçekleştirildi.

Devletin sınırı aşarak Kandil dağına bombalamasını kınayan binlerce kişi devletin savaş çığırıklığı yaparak Kürt halkına yönelik imha ve inkâr politikasını sürdürdüğünü söyledi. Sınır ötesi operasyon sırasında köyleri bombalayan devlet, altı köyü yerle bir etti. Binlerce insan yurtlarından göç etmek zorunda kaldı. Bir süredir geliştirilen şovenist dalgaya birlikte operasyon için hazırlık yapan devlet, Kürt halkının üstüne bomba yağdırdı. Operasyonda 5 gerilla şehit düştü.

Kandil'e uzanan eller kırılır!

* Devletin Kandil'e yönelik saldırısını ve DTP Eşbaşkanı Nurettin Demirtaş'ın tutuklanmasını protesto eden binlerce kişi, 22 Aralık günü Şırnak'ın Silopi ve Diyarbakır'ın Silvan ilçesinde eylem yaptı. Açıklamada, "Kandil'e uzanan eller kırılın", "Cudi'ye çıkar hesapları sorarız" sloganları atıldı. Diyarbakır'ın Silvan ilçesinde de DTP örgütü tarafından bir yürüyüş gerçekleştirildi. DTP binası önünde bir araya gelen yaklaşık bin 500 kişi Gazi Caddesi'nde yürüdü. Yürüyüş sırasında gençler "Edi Bes e uyuma Kürt gençliği uyuma" yazılı pankart ve "Halkların düşmanı tetikçi medya", "F-16'lardan yağın bombalar barış ve kardeşliğe atılmıştır", "AKP ateşle oynama" ve "Yaşa ve yaşat" dövizleri taşıdı.

* 22 Aralık'ta Üsküdar'da DTP binası önünde toplanan kitle, sık sık, "Kürtlere uzanan eller kırılın", "DTP üzerindeki baskılara son" sloganlarını attı. Kitle adına açıklamayı okuyan DTP İlçe Başkanı Nurettin Barak, operasyonun sorumlusunun AKP Hükümeti olduğunu belirtti.

* Zeytinburnu Adliyesi önünde bir araya gelen DTP Zeytinburnu İlçe Örgütü

tü üyeleri bir basın açıklaması yaptı. Kitle adına açıklamayı okuyan DTP İlçe Başkanı Mehmet Boztemir, sınır ötesi operasyon ile Kürtlerin imhasının hedeflendiğini söyledi.

* DTP Kartal İlçe Örgütü de parti binası önünde yaptığı basın açıklamasıyla operasyonları protesto etti. Eylemde, Kürt halkı üzerindeki baskı ve imha politikalarının son bulması istendi.

* DTP Eminönü İlçe binası önünde bir araya gelen DTP'liler de sınır ötesi operasyonu ve Demirtaş'ın tutuklanmasını protesto etti. DTP'liler adına basın açıklamasını okuyan İlçe Başkanı Halil Doğan, sınır ötesi operasyon ile Kürtlerin imhasının hedeflendiğini söyleyerek, devletin Kürtlerin en makul taleplerini görmezden geldiğini, DTP ve Kürtler üzerindeki baskıların bunun sonucu geldiğini vurguladı.

* DTP Gaziosmanpaşa İlçe Örgütü tarafından Gazi Mahallesi Lokali önünde sınır ötesi operasyonu protesto etmek amacıyla yapılan basın açıklamasının ardından mahallede sloganlar atarak yürüyüşe geçen kitle mezarlığı ziyaret etti.

* DTP Fatih İlçe Örgütü üyeleri, il binasında Kürtçe açıklama yaptı. İlçe Başkanı Mehdi Tannıku, Türkiye'de

yaşayan bütün vatandaşların çatışmalı süreçten etkilendiğini ve zarar gördüğünü belirtti.

* DTP Şişli ve Okmeydanı örgütleri, DTP Beyoğlu İlçe binası önünde toplanarak ortak açıklama yaptı. "Operasyonlara hayır" sloganları atan kitle adına açıklama yapan DTP Beyoğlu Yöneticisi Ekrem Açış, Türkiye'de yaşa-

nan siyasi gelişmelerden Kürtlerin ve bütün demokratik kamuoyunun endişelendiğini vurguladı. Açıklamada kitle "Edi Bes e" ve "Operasyonlara hayır" sloganları attı.

* Barış Anneleri İnisiyatifi üyeleri de Aksaray'da bulunan bürolarında açıklama yaptı. İnisiyatifi adına açıklama yapan Sultan Bozkurt, çocuklarını her

an kaybetme korkusu ile yaşadıklarını ifade etti.

* DTP Lice İlçe Örgütü, 20 Aralık günü yaptığı basın açıklaması ile operasyona bir an önce son verilmesi çağrısında bulunarak, AKP Hükümeti'nin tarihteki misyonunun "savaş hükümeti" olarak yer alacağını kaydetti.

* DTP Van İl Örgütü üyeleri de Sanat Sokağı'nda bir açıklama yaptı. "Edi Bes e" sloganıyla düzenlenen açıklamada, "Terör örgütü AKP ve terörist başı Erdoğan", "Edi Bes e", "Hüseyin Çelik şaşırma Kürt halkı satın alınmaz" yazılı dövizler taşıdı, "Terörist Erdoğan halka hesap verecek", "Terörist Erdoğan", "AKP şaşırma bizi dağa taşırma" ve "Biji Serok Apo" sloganları atıldı.

* Malatya'da AKP İl binası önünde bir araya KESK, İHD, DTP, EMEP, SHP, ÖDP, ESP, DHP ve Pir Sultan Abdal Kültür Derneği'nin de aralarında bulunduğu çok sayıda kurum ve kuruluş temsilcisi, sınır ötesi operasyon ve DTP Eşbaşkanı Nurettin Demirtaş'ın tutuklanmasını kınadı.

Sınır ötesi eylemine tahammülsüzlük!

* DTP Esenler İlçe Örgütü, sınır ötesi operasyonu protesto etmek amacıyla AKP Esenler İlçe bina-

yaşılı pankartın açıldığı eylemde, ESP, SDP, ODAK ve Partizan da destek verdi. Sık sık "Baskılar bizi yıldırılmaz", "Edi Bes e" sloganlarının atıldığı eylemde konuşan DTP İlçe Başkanı Faysal Taş, operasyonlara onay veren AKP Hükümeti'nin Kürtlere bomba yağdırdığını söyledi. Açıklama devam ederken Esenler İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne bağlı sivil ve resmi polis-

Polisin saldırısı sırasında AKP İlçe binasının üst katında bulunan Alperen Ocakları'nın camından Türk bayrağı açılarak DTP'lilere taşlı saldırı yapıldı.

Çıkan arbedenin ardından caddeye yürüyüş yapan kitleye çevik kuvvet polisleri coplarla saldırdı. Ara sokaklarda ve dükkânlarda sıkıştırılan DTP'liler, dövülerek gözaltına alındı. Açıklamanın ardından DTP İlçe binasının bulunduğu hana giren polis, binada bulunan 3 kişiyi de gözaltına aldı. Saldırı sırasında çevrede bulunan bazı evler ve dükkânlardan "vurun katillere" diye seslenilmesi dikkat çekti.

si önünde basın açıklaması yaptı. "Söz konusu özgür ve onurlu bir yaşamsa gerisi teferruattır"

ler Faysal Taş'a müdahale etti. Polisin tutumunu protesto eden DTP'liler, AKP tabelasına yumurta attı.

Kürt halkı gerillalarını sahiplendi..

Sınır ötesi operasyon sonucunda şehit düşen gerillaların sahiplenilmesi katliama devlete verilen bir yanıt oldu aynı zamanda.

Kandil Dağı'na yönelik gerçekleştirilen hava saldırısında şehit düşen HPG'li Abdulmenaf Tekme için açılan taziye çadırını ziyaret eden bini aşkın kişi, "Katil Erdoğan", "İntifa, İntifa" sloganlarını atarak, yürüyüş yaptı.

Tekme için ailesi tarafından Adana'nın Şakir Paşa Mahallesi'nde 22 Aralık günü mevlit verildi. Mevlit öncesi Sali Pazarı'nda bir araya gelen kitle, daha sonra taziye çadırına doğru yürüyüşe geçti.

Şırnak'ın Gabar Dağı'nda faşist TC ordusunun düzenlediği operasyon sonucu şehit düşen HPG'li Hasan Kaya için açılan taziye evine de ziyaretler sürüyor. TSK'nin 1-4 Aralık tarihleri arasında Şırnak'ın Gabar Dağı'nda düzenlediği operasyon sonucu yaşanan çatışmada şehit düşen 8 HPG'li'den 1986 Şırnak doğumlu Serdem Şahin kod adlı Hasan Kaya için Siirt'in Kooperatif Mahallesi'nde taziye evi açıldı. 20 Aralık'ta bir taziye ziyareti düzenlendi.

Hava bombardımanı sonucunda katledilen HPG'li Fatih Bordoğan'ın ailesine de taziye ziyareti gerçekleştirildi.

Ziyarette bir konuşma yapan DEP eski Milletvekili Selim Sadak, "Halkımıza bir müjde vermek istiyorum. Bu operasyon da fiyasko ile sonuçlanmıştır. Bu olayda Kürtlerin birlik ve beraberlikleri daha çok güç-

lenmiştir" dedi. DTP'liler taziye evinin önünde zafer işaretleri ve "Şehit namının" sloganları ile karşılanırken, taziye ziyaretinde DTP Şırnak Milletvekili Sevaahir Bayındır da kısa bir konuşma yaptı. Operasyonun sivil vatandaşlara yönelik olduğunu belirten Bayındır, "AKP toplumun sorumluluğunu hissetmeyen, Türkiye'nin geleceği konusunda hiçbir kaygısı olmayan, politikaları halkın değerlerini çarçur etme dışında hiç gelişme sağlayamamıştır" dedi. "Şehit Namirinin", "Gerillaya uzanan eller kırılın" sloganları ile köy çıkışına kadar yürüyüş yapan kitle HPG'li Fatih Bordoğan (Rohat Rihanî) ile aynı operasyonda yaşamını yitiren HPG'lilerin fotoğraflarını taşıdı.

Operasyonda şehit düşen 1982 Batman doğumlu (Baver Batman) kod isimli Fuat Özekinci için de taziye evi kuruldu. Ailesi tarafından Batman'ın Nariköy Köyü'nde açılan taziye evi 21 Aralık günü yaklaşık 300 kişi tarafından toplu olarak ziyaret edildi.

Şırnak'ın Gabar Dağı'nda yaşanan çatışmada şehit düşen HPG'li Hasan Kaya ile Resul Dayan için kurulan taziye yerine kitlesel olarak sessiz bir yürüyüş düzenlendi.

DTP Siirt il binasında bir araya gelen yaklaşık 500 kişi, buradan sessiz bir şekilde HPG'li Kaya ve Dayan için kurulan taziye evine doğru yürüyüşe geçti. HPG'li Resul Dayan'ın evinin önüne kadar sessiz bir şekilde yürüten kitle burada, alkış ve zılgıtlar "Şehit namirinin" sloganlarını attı. Burada yapılan ziyaretin ardından HPG'li Hasan Kaya için Kooperatif Mahallesi'nde ailesinin kurduğu taziye ziyareti edildi. Suruç Belediye Başkanı Ethem Şahin ve DTP'li yöneticiler de, 1-4 Aralık tarihleri arasında Gabar Dağı ve Çıray bölgesinde çıkan çatışmada yaşamını yitiren 8 HPG'li'den biri olan Abdullah Karataş'ın Têzzerab (Karataş) Köyü'ndeki ailesine, taziye ziyareti gerçekleştirildi.

Aydın'da ise Özgür Yurttaş Meclisi ve Aydın Ortaklar Belde Örgütü, Aydın'ın Germençik İlçesi'ne bağlı Ortaklar Beldesi'nde bulunan HPG'lilerin ailelerini ziyaret etti.

(H. Merkezi)

Mersin'de Türk-Kürt gerginliği tırmandırılmak isteniyor!

Mersin'de Çavuşlu Mahallesi muhtarının kardeşinin öldüğü, oğlunun da ağır yaralandığı olayın ardından, cenaze törenine katılan yüzlerce kişi "Kahrolsun PKK" sloganlarıyla yürüyüş yaptı. Türk bayraklarıyla yürüyüş öfkeli kalabalık, katil zanlısının evine yönelince arbede yaşandı. Törene MHP Genel Başkan Yardımcısı Mehmet Şandır ve Toroslar Belediye Başkanı Hamit Tuna ile birlikte binlerce kişi katıldı. Polis cenaze nedeniyle bölgede çevik kuvvet desteğinde önlem alınırken, katil zanlısının evinin önü de güvenlik çemberine alındı. Evinin önünden alınan Soysal'ın cenazesi yaklaşık 1 kilometrelik yürüyüşün ardından Çavuşlu Mezarlığı'na getirildi. Özellikle kadınların oluşturduğu kalabalık, ellerinde Türk bayraklarıyla yürüyüşe geçti. "Kahrolsun PKK" sloganları atan yüzlerce kişi, katil zanlısının minibüs işletmecisi olması nedeniyle Çavuşlu minibüslerinin son duruşuna kadar yürüdü. Burada İstiklal Marşı okuyan kalabalık, daha sonra sloganlarla dönüşe geçti. Öfkeli kalabalık, katil zanlısının evinin bulunduğu sokağa yönelince arbede yaşandı. Katil zanlısının evini basmak isteyen grupla polis arasında uzun süre arbede yaşandı. Yaşanan gerginliğin ardından kalabalık, tekrar ana yoldan cenaze evine kadar sloganlarla ilerleyerek eylemine son verdi. Çavuşlu Mahalle Muhtarı Halil İbrahim Soysal'ın kardeşi Yusuf Soysal ile muhtarın oğlu Mehmet Uğur Soysal, aralarında daha önceden husumet bulunduğu belirtilen minibüs işletmecisi Mehmet İ. tarafından dün akşam tabancayla vurulmuş, Yusuf Soysal hayatını kaybederken, Mehmet Uğur Soysal ağır yaralanmıştı.

(Mersin)

Kürt halkına yönelik saldırılar ve operasyonlar protesto edildi

Kürt halkına yönelik saldırılara bir ses de Bursa'dan...

16 Aralık gecesi Irak Kürdistanı topraklarına onlarca savaş uçağı ve toplarıyla tonlarca bomba yağdırdılar. Türk devletinin yapmış olduğu bu saldırılar Bursa'da da yapılan basın açıklaması eylemiyle protesto edildi.

19 Aralık günü Osmangazi Metro İstasyonu önünde toplanan DTP'nin örgütlediği Partizan, ESP, EMEP, SDP ve İHD'nin de destekçi olarak katıldığı eylemde açıklamayı DTP İl Başkanı Hüseyin Diken okudu.

Açıklamada "Türkiye'nin içinde ve sınır dışında yürütülen binlerce operasyon

Kürt sorununu çözmemiş, çözümsüzlüğü derinleştirmiştir. Bunu görmezden gelmek ve geleneksel politikalarda ısrar etmek Türkiye'nin sorunlarını derinleştirir" denildi.

Devamında ise "Yine partimiz üzerindeki baskılar devam ederken, son olarak yurtdışından dönen Eşbaşkanımız Nurettin Demirtaş gözaltına alınarak tutuklanmıştır. Bütün bu anti-demokratik uygulamaları şiddetle kınıyoruz, bu hukuk dışı uygulamalara bir an önce son verilmelidir" dendi. Kitle eyleme alkış ve sloganlarla destek verdi.

(Bursa)

İzmir Bağımsız Ceza ve Tutukevleri İzleme Grubu (BİG)

“Hapishanelerde yaşanan sorunlarda azalma yok!”

Daha önce de hapishanelere ilgili hazırladığı raporlarla adını duyduğumuz **İzmir Bağımsız Ceza ve Tutukevleri İzleme Grubu (BİG)**, yaptığı basın açıklamasıyla 2007 yılında hapishanelerde yaşanan sorunları ve çözüm önerilerini açıkladı. Açıklamada, hapishanelere yönelik denetim mekanizmalarının bağımsız olmadığı belirtilerek, buralarda yaşanan sorunlarda azalma olmadığı vurgulandı.

IHD, TIHV, ÇHD ve **TMMOB** İzmir Şubeleri'nden oluşan BİG'in, 2007 yılında hapishanelerde yaşananlara ilişkin hazırlanan rapor hakkında yaptığı açıklamada basın metnini okuyan **Av. Hülya Üçpınar**, hapishanelerin, her dönem evrensel ölçekte insan

hakları sorunlarının yaşandığı bir alan olduğunu, bunun temel nedeninin uygulamadaki bozukluklar olduğunu söyledi.

Üçpınar, hapishanelerin her zaman ağır hak ihlallerine yol açma riskini ciddi olarak taşıdığını belirterek, “Bu nedenledir ki, uluslararası hukuk, mahpuslar da dâhil olmak üzere özgürlüğünden yoksun bırakılan tüm kişilerin korunması, haklarının kullanımının sağlanması ve tutulma yerlerinin koşullarının iyileştirilmesi yönünde birçok düzenleme ve denetim mekanizmasının geliştirilmesini öngörüyor” dedi.

1 Kasım 2006-31 Ekim 2007 tarihleri arasındaki bir yıllık süreçte BİG'e ya da bileşenlerine yapılan başvurular üzerinden tes-

pit edilen hak ihallerini değerlendiren Üçpınar, bu dönemde 40 başvuru tarafından toplam 32 başvuru yapıldığını, yakınmaların büyük bir çoğunluğu, **İzmir 1 ve 2 No'lu F Tipi** hapishanelerindeki tutuklu ve hükümlüler tarafından iletilildiğini söyledi.

BİG'in son raporunun yayınlanmasından bu yana hapishanelerde yaşanan sorunlarda bir azalma olmadığını ifade eden Üçpınar, bugün itibarıyla Türkiye'deki mevcut 421 hapishanede alıkonan tutuklu ve hükümlü sayısının 76 bine yaklaştığını kaydetti. Üçpınar, TIHV'nin verilerine göre, 2007 yılının ilk 10 ayında intihar, hastalık, kaza gibi değişik nedenlerle 10 kişinin yaşamını yitirdiğini belirterek, F tipi hapishanelerde tutuklu

ve hükümlülerin fiziksel-sosyal-ruhsal bütünlüğünü tehdit eden tecrit sorununun devam ettiğini dile getirdi.

Üçpınar, şunları söyledi: “Tek kişilik izolasyon ya da 3 kişilik küçük grup tecridine ilişkin rejimler mahpusların fiziksel-psikolojik-sosyal bütünlüklerini bozmaktadır. Bu nedenle tecride dayalı infaz rejimi, uygulayanların inisiyatifine bırakılmaz ve kaldırılmalıdır. Mahpuslar tarafından 'süngerli oda' olarak adlandırılan gözlem odalarının hukuka aykırı şekilde kullanımını engellenmelidir. Özellikle işkence iddialarında olmak üzere, mahpusların muayeneleri İstanbul Protokolü uyarınca standart adli muayene formu kullanılarak kapsamlı biçimde yapılmalıdır.”

Mahpuslar tarafından 'süngerli oda' olarak adlandırılan gözlem odalarının hukuka aykırı şekilde kullanımı engellenmelidir.

Meclis İnsan Hakları İnceleme Komisyonu Siirt Hapishanesi'nde HAK İHLALİ BULDU!

TBMM İnsan Hakları İnceleme Komisyonu, **Siirt E Tipi Kapalı Hapishanesi'**nde yaptığı incelemelerde tutukluların haklarının ihlal edildiğini tespit ettiklerini bildirdi. IHD Siirt Şube Başkanı **Vetha Aydın**, hak ihlallerinin giderilmesi yönünde yapılacak çalışmaların takipçisi olacaklarını belirtti.

Tutukluların 10 saat sohbet hakkının engellendiği, kurs ve diğer hapishane hizmetlerinden yararlandırılmadığı, doktor sıkıntısı, ring araçlarının havalandırmasının bulunmadığı, Kürtçe mektupların gönderilmediği ve görüşmelerin tutuklulara getirildiği ihtiyaçların kendilerine verilmemesi tespitlerinin yer aldığı IHD raporuna yanıt veren AKP Mersin Milletvekili ve TBMM İnsan Hakları İnceleme Komisyonu Kurulu Başkanı **Prof. Dr. Zafer Üskül**, rapor üzerine hapishanede yapılan incelemelerde raporda belirtilen hak ihlallerinin çoğunun kendileri tarafından da tespit edildiğini bildirdi(!)

Aydın, tutuklu ve hükümlü ailelerinin kendilerine yaptığı başvuru üzerine Siirt E Tipi Kapalı Hapishanesi'nde yaşanan hak ihalleri ve sıkıntılarını incelediklerini belirterek, “Tespit ettiğimiz hak ihallerinin giderilmesi için TBMM İnsan Hakları İnceleme Komisyonu'na, Adalet Bakanlığı'na, Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürlüğü'ne ve Siirt Barosu'na resmi başvuruda bulduk. Yaptığımız başvuru üzerine TBMM İnsan Hakları İnceleme Komisyonu'nun bize gönderdiği cevap metninde bir incelemenin yapıldığını öğrenmiş olduk” dedi.

(H. Merkezi)

Mersin'de bir yıl içinde 25 kişi İHD'ye başvurdu

IHD Mersin Şubesi, 2007 yılı içerisinde 25 kişinin hak ihlaline uğradığı gerekçesiyle derneklerine başvurduğunu açıkladı.

IHD Mersin Şube Sekreteri **Mirza Mehmet Söylemez**, 2007 yılı içerisinde derneklerine yapılan başvurulara ilişkin açıklama yaptı. Söylemez, son bir yıl içerisinde 25 kişinin başvurusunu aldıklarını dile getirerek, başvurularda gözaltı, polis hakareti, karakolda işkence, öğrencilerin öğrenim haklarının elinden alınması, cezaevindeki uygulamalar ve hak gaspı ihlallerinin olduğunu belirtti. Söylemez, Mersin'de yaşanan gözaltı ve hak ihlallerinin daha fazla olduğunu bu rakamın sadece derneğe yansyanlar olduğunu ifade etti.

Başvurucuların haklarını savunmak için valilik, savcılık, Mersin Üniversitesi Rektörlüğü, Adalet Bakanlığı ve Meclis İnsan Hakları Komisyonu ile görüşmelerini dile getiren Söylemez, ancak görüşmelerinin birçoğunun yansız kaldığını dile getirdi.

(H. Merkezi)

İnsan Hakları Haftası etkinlikleri..

* IHD İstanbul Şubesi tarafından **15 Aralık** günü yapılan “**İnsan Hakları Panoraması**”nda 2007 yılının çok yönlü değerlendirilmesi yapıldı.

Panoramada ilk sözü alan **Av. Ercan Kanar**, Tanık Koruma Yasa Tasarısı'nın Aralık ayında Meclis gündemine gelmesi beklenirken Ocak ayına kaldığını belirtti ve tasarının avukatın sanığa doğrudan soru sorma hakkını kaldıracağını öngördüğünü dile getirdi.

Hapishanelerin bir endüstri kolu haline getirildiğini ve borsa da hapishanelerin hisselerinin satıldığını ifade eden Kanar, sözü İstanbul Barosu eski Başkanı **Yücel Sayman**'a bıraktı. Sayman Türkiye'de hukukçuların kendilerini Kemalizm, laiklik, cumhuriyet vb. özellikleri korumakla yükümlü hissettiklerini belirterek, “**Buna engizisyon denir**” dedi.

Engellilerin topluma yabancılaştırıldığına değinen Türkiye Sakatlar Derneği Genel Sekreteri **Kenan Özdoğru** da engelli vatandaşlar adına “Bizi görmezden gelmeyin, hep yanınızda ve içindeyiz. Birlikte yaşayacağız” dedi. **Dr. Şebnem Korur Fincancı** da yaptığı sunumda kemik sintigrafisi

yöntemiyle yıllar önce yapılan işkencenin bile tespit edilebildiğini belirtti. Fincancı, tespit edilen işkenceciler konusunda savcıların gerekeni yapmadığını, çünkü “**devlet karşıtı soruşturma**” açtığı anda savcının görevden alındığını dile getirdi.

Gündem Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni **Yüksel Genç** de 22 Temmuz seçimlerinden sonra baskıların DTP'ye yöneltildiğini belirterek, Genelkurmay Başkanı **Yaşar Büyükanıt**'in Gündem Gazetesi'nin adını vererek “**açık hedef** gösterdiğini” belirtti.

* Ankara Yüksel Caddesi İnsan Hakları Anıtı önünde bir açıklama ve bildirge dağıtımı yapıldı. Açıklamayı okuyan IHD Genel Başkan Yardımcısı **İsmail Boyraz**, 10 Aralık İnsan Hakları Günü'nü, Hrant Dink ve Orhan Doğan olmaksızın buruk kutladıklarını söyledi. Boyraz, Türkiye'de, tek ırk, tek dil, tek dinli homojen bir toplum yaratma politikalarının, toplumsal barışı engellediğini dile getirdi.

* Aynı etkinlikler kapsamında 16 Aralık günü de “**Savaş Atmosferinde İnsan Hakları, Barış ve Demokrasi**” konulu panelde konuşan DTP Diyarbakır

Milletvekili **Akın Birdal**, savaş ortamında insan haklarından bahsedilemeyeceğini ve savaş halinin işkenceyi sistematik olmaktan kurtarmayacağını söyledi. **Panele Birdal**'ın yanı sıra, gazeteci **Ragıp Duran**, Barış Meclisi Sözcüsü **Ayhan Bilgen** ve çeşitli üniversitelerden akademisyenler katıldı.

* Yine etkinlikler içerisinde ayrıca beş film yönetmenine ‘insan hakları plaketi’ verildi. IHD İstanbul Şubesi'nde düzenlenen ödül töreninde, “**Işıklar Sönmesin**” filminin yönetmeni **Reis Çelik**, “**Beynelmilel**” filmi yö-

Yaşamın her alanında varolan insan hakları ihlalleri gündemden düşmüyor!

netmeni **Sırrı Önder**, “**Sır Çocukları**” filmi yönetmeni **Aydın Soyman**, “**Eve Dönüş**” filmi yönetmeni **Ömer Uğur** ve “**Büyük Adam Küçük Aşk**” filminin yönetmeni **Handan İpekçi**'ye plaket verildi.

IHD İstanbul Şubesi'nden “İnsan Haklarına Saygı Yürüyüşü”

IHD İstanbul Şubesi “**İnsan Hakları Haftası**” etkinlikleri kapsamında Tünel'den Galatasaray Lisesi'ne doğru “**İnsan Haklarına Saygı Yürüyüşü**” düzenledi. Fenerlerle yapılan yürüyüş sırasında sık sık, “**İnsanlık onuru işkenceyi yenecek**”, “**Biji biratıya gelen**”, “**İnsan haklarıyla insanıdır**”, “**Yaşamak haktır, ihlallere son**” sloganları atıldı. Galatasaray Lisesi önünde son bu-

lan yürüyüşten sonra açıklama yapan IHD İstanbul Şube Başkanı **Av. Gülseren Yoleri**, insan hakları ihlallerinin son bulması için ışıklarla yüründüğünü belirterek, “**Umudumuzu diri tutarak, insan olarak sorumluluklarımızı yerine getirdiğimiz müddetçe insan hakları ihlallerine engel olabileceğimize dair umutlar taşıyarak bu haftaki etkinliğimizi bu yürüyüşümüzle kapatıyoruz**” dedi. (İstanbul)

DTP Amerikan emperyalizmini protesto etti!

Açıklamada Kürt halkının üzerine bomba yağdırıldığı bu süreçte en önemli aktörün de ABD emperyalizmi olduğu dile getirildi.

Sınır ötesi operasyon sırasında istihbarat işbirliğinde bulunduğunu açıklayan ABD emperyalizmi yapılan bir eylemle protesto edildi. Sınır ötesi operasyon ile binlerce insanı evsiz bırakan, köyleri bombalayan Türk devletine hedef gösteren ABD emperyalizmi, Kürt emekçiler tarafından lanetlendi.

23 Aralık günü saat 12.30'da İstanbul İstinye'de bulunan Amerikan Konsolosluğu'nun önünde bir araya gelen DTP İstanbul İl örgütü ve çeşitli demokratik kurumlar, Amerikan emperyalizminin Kürt halkını katlettiğini dile getirdi.

Konsolosluga siyah çelenk bırakan kitle “**Kahrolsun ABD Emperyalizmi**” sloganlarını haykırdı. Burada bir açıklama yapan DTP İstanbul İl Başkanı **Halil Aksoy**, Türk devletinin DTP'nin seçilmiş milletvekillerini dışman ilan ederek onlara oy veren 3 milyon insanı genel anlamda 10 milyona yakın bir kesimi karşısına aldığı, kardeşlik mesajlarının verilmesine rağmen Kürt halkının üzerine bomba yağdırıldığını bu süreçte en önemli aktörün de ABD emperyalizmi olduğunu dile getirdi. Türk devletinin katliamını protesto eden kitle “**Katil Erdoğan**” sloganlarını haykırdı. (İstanbul)

Kevser Mızrak ölümsüzdür!

10 Aralık 2007 tarihinde Ankara'nın Kurtuluş semtinde yapılan ev baskınında devletin sınırsız yetki ile donattığı polis bir devrimciyi katletti. Yargısız infazların nasıl da pervasız bir şekilde yaşama geçirildiğinin göstergesi olan bu olay eylemlerle protesto edildi.

* Kevser Mızrak'ın katledilmesi ile ilgili eylem yapan TKP/ML militanları yaptıkları açıklama “**Son süreçte devletin yoğunlaşmış olduğu saldırıların bir parçası olan bu yargısız infaz emekçilere yönelik bir gözdağı amacı taşıırken, Kevser Mızrak'ın ölüm kusan silahlar karşısında ki direnişi de ege-menlerin beyninde bir bomba gibi patlamış, dost ve düşmana devrimcilerin teslim alınamayacağını bir kez daha ilan etmiştir...** Bizler de TKP/ML militanları olarak Kevser Mızrak'ın direnişini selamlamak için Gazi Mahallesi'nde bir eylem gerçekleştirdik. 19 Aralık 2007 Çarşamba günü Gazi Mahallesi Dörtüol'da trafiği keserek Kevser Mızrak için bir dakikalık saygı duruşunda bulduk. Saygı duruşunun ardından “**Kevser Mızrak ölümsüzdür!**”, “**Marks-Lenin-Mao önderimiz İbo, savaşçıyız TIKKO**”, “**Yaşasın Partimiz TKP/ML**” sloganlarını atarak dağıldık” şeklinde sona eriyor.

* İnönü Parkı'nda bir açıklama yapan **HÖC** Adana Temsilciliği, **Kevser Mızrak**'ın katledilmesini protesto etti. Açıklamada “**Devrimciler ölü, devrimler sürer**” dövizleri taşındı. Kitle adına açıklamayı okuyan **HÖC** temsilcisi **Şemsettin Kalkan**, **Kevser Mızrak**'ın yargısız infaz edildiğini belirterek, “**Devrimcilerin bu şekilde öldürülmesine birçok kez tanıklık ettik**” dedi.

* İstanbul'da **14 Aralık 2007** tarihinde Galatasaray Lisesi önünde **HÖC** tarafından örgütlenen eylem saat 12.30'da başladı. “**İnfazlara son. Devrimciler ölü devrimler sürer**” pankartının açıldığı eyleme **Halkevleri**, **Devrimci Hareket**, **EHP**, **HKM** ve **Mücadele Birliği** de destek verdi. **HÖC** adına yapılan açıklamada “**ortada bilişli ve planlı bir cinayet vardır**” diyen **HÖC** üyeleri “**Mızrak'ın infazına meşru hukuk zemini yaratmak için 'canlı bomba' yalanı uydurulduğunu**”nu dile getirdi. Açıklamada son olarak “**Sezgin Çelik**” yakalamalarından bir saat sonra Kevser Mızrak'ın bulunduğu daireye sis bombası atarak yakalamak için değil, katletmek için gittikleri tüm çıplaklığıyla ortaya çıkıyor” denildi.

Yürüyüş dergisi bir ay kapatıldı!

Yürüyüş dergisinin 135'nci sayısı mahkeme kararı ile toplatılarak bir ay kapatıldı.

10 Aralık tarihinde Ankara'da katledilen **Kevser Mızrak**'la ilgili haberler kapatılma gerekçesi olarak gösterildi. Konuya ilişkin yazılı bir basın açıklaması yapan Yürüyüş dergisi, Kevser Mızrak'ın sağ ele geçirilebileceksen öldürüldüğünü, bunu söylemenin suç ancak yapmanın suç sayılmadığını söyledi. (İstanbul)

Sultanbeyli sakinleri evlerinin başkalarına satılmasını protesto etti

Sultanbeyli **Yavuz Selim Mahallesi** sakinleri yıllardır oturdukları evlerinin başkalarına satılmasını protesto ederek, olası yıkıma karşı direneceklerini belirtti.

Sultanbeyli Cemevi önünde bir araya gelen kitle yıllardır oturdukları evlerinin başkalarına satıldığını belirterek, bu durumu protesto amacıyla Sultanbeyli Belediyesi'ne doğru yürüyüş düzenledi. Belediye önünde mahalle sakinleri adına açıklama yapan Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Sultanbeyli Şube Başkanı **Sade Gül Çavuş**, Sultanbeyli kurulduğundan beri bu mahallede yaşadıklarını ve tüm vergilerini ödediklerini dile getirdi. Mahalle sakinleri olarak yıkıma direneceklerini vurgulayan Çavuş, “**Zulme karşı direnmek en doğal, en meşru hakkımızdır. Hiçbir güç uğradığımız bu hak-sızlığa karşı direnişimizi engelleyemeyecek**” şeklinde konuştu. Açıklamanın ardından mahalle sakinlerinden toplanan imzalar Sultanbeyli Belediyesi'ne verildi. (İstanbul)

İhanet ve ihbarcılık halkı teslim almaya, egemen sınıfları korumaya giden yoldur!

ABD emperyalizminin Afganistan ve Irak işgaliyle Ortadoğu coğrafyası üzerinde başlattığı yeni saldırgan süreç, TC hakim sınıflarını da bu süreçte göre şekillenmeye sürükleyiyor. Bu süreç, Ortadoğu'nun bir enerji kaynağı ve koridoru olarak emperyalist-kapitalizmin yeni ucuz güç gücü, silah ve meta pazarı olarak içeriyor. Başta emperyalistler olmak üzere bölge devletleri bu çıkar çatışması ve kaos alanından kârli çıkmanın planlarını oluşturuyor, buna göre konumlanıp şekilleniyor.

AKP hükümetiyle geçen yaklaşık 5 yıllık süreç, hem devletin temel kurumsal şekillenmesi hem de yasal düzlemde yapılan reformlar bu konumlanışın/planların ihtiyacı olarak yapılmıştır, yapılmaya devam etmektedir.

Genel tabloya bakıldığında TC devletinin bölge ülkeleri üzerinde emperyalist devletlerin politik-ekonomik çıkarları gereğince aktif rol almak isteği öteden beri var olmuştur ve Ortadoğu'da "aktif rol" alabilmenin, emperyalist projelerde etkin bir biçimde yer edinebilmenin ön koşulu olarak "güçlü devlet, güçlü ordu" olmazsa olmaz olarak görülmektedir. Bu yüzden de, sınıf egemenliğinin bir aygıtı olarak devlet, ezdiklerinin üzerinden güç kazanmaya çalışmakta, rejim muhalifi her güce yönelmektedir.

Polis Vazife ve Salahiyetleri Kanunu'nda yapılan ve artık polisin sokak ortasında rahatça adam öldürebilmesine yasal güvence getiren değişikliğin ardından hedefine giden bir basamak olarak anılmaktadır. Şurası bir gerçek ki, TC devletinin eli-kolu hiçbir za-

man yasalarla bağlanmamıştır. İttihat ve Terakki geleneğinin sürdürücüsü TC devleti, hakim sınıfların dâhîsel ihtiyaçları paralelinde darbe yaptırmaktan/yaptırmaktan açık yasa ihlallerine kadar her hamleyi çekinmeden gerçekleştirmiştir. Ellerinin altında yasa dışı politik-askeri örgütlenmeler bulundurmış ve kullanmışlardır. Ancak "demokratik hukuk devleti" görüntüsüne uyma çabası her yönüne uygun yasal düzenlemeleri de yapma zorunluluğunu doğurmaktadır. Dolayısıyla bu yasal değişiklikler, devlet derinlerinde yaşadığı değişimlerin biçimsel dışı vurumu olarak okunabilir.

Tanık Koruma Kanunu; halka gözdağı vermenin hukuki adı

Getirilecek olan Tanık Koruma Kanunu'yla asıl amaçlanan ülkenin bütün komünist, devrimci, ilerici güçlerini bastırarak ve etkisizleştirmektir. Yasaya beraber herhangi bir örgüt ya da oluşum hakkında "ifade" veren kişiye sunulacak güvenlik önlemleri ve maddi olanaklar "güvence" altına alınmaktadır. Yani aslı olan ya da olmayan, gerçeğe uygun olan ya da olmayan bir ifade vererek devlete sığınan kişiye verilen resmi bir rüşvet niteliğindedir. Buna göre, itirafçı olan kişinin kimlik bilgileri ve adresi saklanabilecek, resmi kayıtları değiştirilebilecek ve "uygun görülecek" bir yerde yaşamını sürdürmesine olanak tanınacaktır. Daha önceleri bu amaçla "gizli ödenek" itirafçıya ve itirafçının faaliyetlerine harcanan kaynaklar, Maliye Bakanlığı tarafından bütçe olarak finanse edilecek. İşbirlikçiliği-itirafçılığı özendirme

çalışan devletin geçmişi icraatlarına bakıldığında aslında vaat ettiği bu rüşvetin gerçekliği bile tartışmalıdır kendi içinde. Türkiye Devrimci Hareketi ve Kürt Ulusal Hareketi'nin deneyimleri göstermiştir ki itirafçılığın, işbirlikçiliğin batağına saplanarak birçok devrimcinin katledilmesinde, yıllarca hapis cezasına çarptırılmasında kullanılan bu kişiler birer insan müsvettesine dönüştürülmüş ve **ihtiyaç duyulmadığı zaman da bizzat sığındığı devletince kimliği açığa çı-**

karılıp ortada bırakılmıştır. İşkencehanelerde görev almaktan tetikçiliğe, uyuşturucudan çeteciliğe kadar her alanda "istihdam" edilecek sonuna kadar kullanılmışlardır. İtirafçılıkla başlayan böyle serüvenlerin sonu kaçınılmaz olarak insani değerlerinden arındırılmış bir yaşam ve değersiz bir ölümler noktanmıştır. Sonuç olarak bu işten en kârli çıkan yine devletin kendisi olmuştur, itirafçılar değil. Yasanın daha işlevsel olacağı görü-

nen ikinci önemli yanı ise hukuksal alanla ilgilidir. Şu an bile mahkeme yoluyla gizlilik kararı verilmiş dosyalardaki uydurma birçok iddia sonucu yıllarca hapis cezasına çarptırılan devrimciler şimdi kim tarafından "itiraf" edildiği bile belli olmayan kişilerin ifadeleri ile "mahkum" edilebilecektir. Mahkemeye gelme zorunluluğu olmayan, gelse bile senden ve yüzünden tanınmayacak özel ortamlarda dinlenecek kişilerin ifadeleri delil olarak kullanılabilir. TC hukukunun masa başında delil üretme ustalığına yeni bir alan daha açılmış olacaktır. Böylelikle şimdiki ceza yasasında itirafçıların ifadelerinin delil kabul edilmesi önündeki tüm pürüzler ortadan kalkacaktır. Bu haliyle de devlet, kendi menziline aldığı, susmasını istediği, hapishaneye göndermeye çalıştığı kişilere, her an her şeyi söylemeye hazır kadrolu itirafçıların ifadeleri doğrultusunda yönelebilecektir.

İşte "güçlü devletlerin" yasal inşaatı bu şekilde yükselmektedir. Anlaşıyor ki, faşist Kemalist rejim bundan sonra böylesi kriminal bir "demokrasiyi" kendisine örtü edinerek ve buradan güç almaya devam edecektir.

İhanete karşı birlik ve dayanışma güçlendirilmelidir

Ülkede yaşanan bunca ekonomik krize, hukuk ihlallerine, hak gasplarına ve sefaletle rağmen toplumsal tepkinin zayıflığı karşısında TC egemenlerinin övünerek, "işte biz böyle birbirine bağlı, böylesi devlet ve aile terbiyesi almış bir milletiz ki" ile başlayan sözleri ihbarcılığı, itirafçılığı ulusal bir erdem kabul etme-

nin işaretleridir. Şimdi yapılmaya çalışılanlar da "erdem" toplumsal/hukuksal bir meşruiyet kazandırma çabalarıdır. Oysa aslolan hakim sınıfların, devlete sadakat adı altında halkı kendi çıkarlarına köleleştirmeyi amaçlayan bir ihanet kültürünün kutsanmasıdır. Aileye, topluma, dine dair ne kadar kutsallık, bağlılık varsa bunun devlet hesabına tahvil edilmesi, "ulusal çıkar" adı altında hakim sınıfların çıkarına işlevlendirilmesidir. Tanık Koruma Kanunu'nun teşvik ettiği, rüşvetle ödüllendirildiği ihanet kültürü de bu işlemlerden bir tanesi olarak karşımıza çıkmaktadır. Devleti için, yani emperyalizmin/hâkim sınıfların çıkarı için halkın kendi sınıf çıkarına ihanetini sağlayacak resim bir köprü kurulmasıdır. Ancak bilinmelidir ki ezilen halk kitleleri bu köprüden geçmeyecek, ihbarcılık ve ihanet batağında yer almayacaktır. Devletin bu ideolojik saldırısına karşı yanıtımız halkın birlik-dayanışma kültürüyle halk demokrasisi için mücadelemizi yükseltmek olacaktır.

Halkın kültürü ajanlık ihbarcılığı hep bir düşkünlük olarak algılamıştır ve aynı zamanda en aşşık yöntemlerle ömrünü uzatmaya çalışıyor. Halkı bölüp parçalayarak düşkünlüştürmeye çalışan sisteme en güzel yanıt halkın örgütlenmesinden, buna hız verilmesinden geçmektedir. Tarihin her döneminde gerici sınıflar tükenişlerini durdurmak için en aşşık yöntemlerini kullanmaktan kaçınmamışlardır. Bunlar hiçbir zaman onların tarihin çöplüğünde yerlerini almasını engellememiştir, şimdi de engelleyemeyecektir.

Ekonomideki büyümenin yavaşlamasıyla birlikte başgösteren Mortgage krizi büyüyerek devam ediyor. Cari açık ve bütçe açığı dışarıdan gelen sıcak parayla finanse eden Türkiye; bu krizden en çok etkilenen ülkelerden biridir. Bu yüzden Türkiye'nin hatırsayılır kodamanları; ek-sik kalan reformların biran önce yapılmasını talep etmekle yetinmiyorlar artık. Kısa bir süre önce yapılan TÜSİAD'ın Yüksek İstisare Kurulu (YİK) toplantısında artık satılacak pek bir değer kalmadığı, özelleştirmelerin sonuna gelindiği, bu yüzden yabancı sermayenin gelişinde yavaşlama olacağı belirtildi. Ayrıca dünyadaki krizin de hesaba katılması gerektiği vurgusu yapıldı. Bunların etkisiyle olası sermaye girişi yavaşlamasını engellemek için; sermayenin önünün biraz daha açılması istendi. Erdoğan bu istemlere hemen cevap verdi. TISK (Türkiye İşverenler Sendikası Konfederasyonu) toplantısında komprador patronlara seslendi; "ayağınız altındaki taşları temizleyeceğiz" dedi. Bu "taşların" emekçi halkımızın halen gasp edilememiş hakları olduğu açıktır. İşte bu süreç içerisinde 2008 bütçe çalışmaları tamamlandı.

Vergiler; **dolaylı** ve **dolaysız** (doğrudan) vergiler olarak iki türlü alınmaktadır. KDV, ÖTV, dış alım vergileri ve tüm diğer vergileri-harçları içeren dolaylı vergilerin payı 2008 bütçesindeki toplam vergilerin % 70'idir. Ödeyenin ekonomik gücüne bağlı olmayan bu vergiler; milyarlerinden

dolaysız verginin düşürülmesi daha da hızlanmıştır.

Bütçe tamamen halkımızın sırtından finanse edilirken ("tamamı" diyoruz; çünkü sermayedarların ödediği "gelir vergisi, kurum vergisi vs.de" emekçilerin sömürülmesinde elde edilen artı-değerin bir

2001'de 41 milyar, 2007'de 52 milyar, 2008'de ise 2001 yılına göre % 30 artışla 58 milyar faize ayrılmıştır.

Faiz Dışı Fazla (FDF): Gider bölümündeki ikinci büyük payı alan kalemdir. Bütçenin % 18'i yani 38.2 milyar YTL ana borç ödemesi için ayrılmıştır. Sürekli % 6,5 olarak ifade edilen oran; FDF'nin Gayri Safi Milli Hasılaya göre oranıdır. Yani burada da büyük bir kandırmaca mevcuttur. 2008 bütçesinde FDF oranı % 5,5'a indirilerek hükümete yaklaşık 7-8 milyar YTL'ye kadar rahat hareket edebileceği imkanı tanımış olmaktadır. Elbette ki IMF'nin onayı alınmadan yapılabilecek bir indirim değildir bu! Bu miktar hem sınırsız operasyonlar için kaynak yaratabilecek şekilde, hem de tüm dünyada likidite daralmasını yaşadığı, dünya ekonomisinin durgunluğa girdiği dönemde AKP'nin elini rahatlatacaktır.

Görüldüğü gibi faiz-borç ödemesine toplamda 94,2 milyar YTL ayrılmıştır. Bu da toplanan vergilerin % 55'i demektir!

Faize-borca bu kadar büyük bir miktar ayrılmaya % 6 pay ayrılmıştır. Burjuvazide oyun tükenmiyor. FDF'nin küçük görünmesi için hep GSMH'ye göre oranı telaffuz edilirken; yatırımın "büyük" görünmesi için bütçe toplamına göre oranı telaffuz ediliyor. Yatırım payını GSMH'ye göre hesapladığımızda 2002'de yani krizin hemen sonrasında % 3,7 iken 2008'de % 1,62'ye düştüğünü görürüz. **Yatırımın azalması işsizliğin daha hızlı oranlarda artması, dışarıya kölece bağımlılığın boyutlanması demektir!**

Türkiye birçok yarı-sömürge ülke gibi özellikle II. Emperyalist Paylaşım Savaşı'ndan 1980'e kadar; ithal ikameci modele bağlı olarak "kalkınma" söylemine göre hareket etmiştir. Kapitalist-emperyalist ülkelerle karşılaştırılmayacak oranda olsa bile yatırımlara, sağlığa, eğitime "önem veriliyormuş" gibi gösterilip, bütçeden daha fazla pay ayrılmıştır. Fakat özelleştirmelerin hız kazanması, gümrük duvarlarının düşürülmesi, sermayenin dizginsizce dünyanın en ucra köşesine girmeye başlaması ve Türkiye'nin de bu süreçte dahil olmasıyla birlikte; bütçede gelir-gider kalemlerinde büyük değişimler yaşanmıştır. Yazının sonunda verdiğimiz tablolar; bahsettiğimiz kur değişimi ve hesaplamadaki

oyunlar göz ardı edilmeden incelendiğinde bütçenin 1980'den sonra nasıl değiştiğini göstermektedir.

Halkımızın en temel ihtiyaçları oranında olan eğitime, sağlığa ayrılan pay sistematik bir şekilde düşerken; savunma amaçlı asker-polis kurumlarına, istihbarata ayrılan pay büyüklüğünü korumaktadır! Milli Savunma Bakanlığı, İçişleri, Jandarma, Emniyet, Sahil Güvenlik ve MIT'in bütçeleri 2008'de % 12.1'lik oranı bulmaktadır. Ayrıca bu kurumlara ihtiyaca göre sene içinde rahatlıkla ek ödenekler çıkarılmaktadır. Mesela 2007 yılında **ek ödenekle** MSB'nin bütçesi 13 milyardan 18 milyara, Jandarma Genel Komutanlığı'nın bütçesi 3.1 milyardan 3.2 milyara çıkarılmıştır! **Ki savunmaya ayrılan kaynaklar bütçeyle sınırlı değildir.** Savunma Sanayi Destekleme Fonu, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Geliştirme Vakfı'nın gelirleri, dış krediler ve dış yardımların yanı sıra hibe şeklinde aktarılan kaynaklar hep "savunma kurumlarının" hizmetindedir.

Kimin için bütçe?

Görüldüğü gibi 2008 bütçesi de büyük oranda borca-faize ayrılmıştır. Borç ve faizden arta kalanlarda ise en büyük pay yine savunmaya, Diyanet'e gitmektedir! Bunlardan arta kalan payın ise yine düşük bir kısmı -bu da mecburen ve özelleştirmeler tamamlandıca, reformlar bitirilinceye kadar- halkımızın temel ihtiyaçlarına ayrılmaktadır.

2008 için büyüme oranı % 5.5 olarak tahmin edilirken vergi gelirlerinde % 13'lük bir artış beklenmektedir. Büyümenin sanal bir büyüme olduğu, toplumun her kesimine eşit dağılmadığı, en zenginlerin daha fazla zenginleştiği gerçeğini bir yana bıraksak bile; elde edileceği varsayı-

lan gelire oranla 2,5 katı büyüklüğünde vergi alınması hedefleniyor anlamı çıkar bu rakamlardan.

TÜSİAD Başkanı **Arzuhan Yağcındağ**; hükümetten buldozer tipi operasyon isterken uyarıyı ihmal etmemiştir; "tüm bunlar havaya yapılmayacaktır. Devlet, yardım mekanizmaları oluşturmalıdır!" diye. İşte AKP bu nedenle bütçeden çeşitli baskılar altında (kitap yardımı, kömür yardımı, çocuklarına bakamayan ailelere yardım vs.) 2 milyardan fazla pay ayrılmıştır. Ve dağıtılan bu ufak "yardımlarla" yaklaşık 21 milyon kişiye ulaşılmış hedefleniyor. Köydes-Beldes projelerinin yaygınlaştırılması, mikro kredinin 81 ile yaygınlaştırılması hedeflenmektedir!

Seçimlerden sonra açıklanan ekonomik program, TÜSİAD'ın ve çeşitli sermaye gruplarının çıkışları, son olarak da açıklanan bütçe, 2008 yılında emekçi halkımıza yönelik hak gasplarının nasıl boyutuna çağının somut göstergeleridir. Halkımızın işyerinde artı-değerine el konularak sömürülmesi dışında; aldığı ve geçimine bile gelmeyen para da "vergi" adı altında devlet aracılığıyla burjuvaziye aktarılmaktadır. Bu kanlı-sömürü çarkını kırarak tek gücün devrimci ve komünistler olduğu bilinciyle hareket etmeliyiz.

Yıl	Dolaysız vergi oranı	Dolaylı vergi oranı
1990	% 52	% 48
1995	% 41	% 59
2000	% 42	% 58
2005	% 30	% 70
2007	% 32	% 68
2008	% 30	% 70

Tablo 1: Yıllara göre dolaylı ve dolaysız vergi oranlarındaki değişim

Bir faiz ve borç bütçesi daha Meclis'ten geçti

Halkımızın vergilerinden oluşan bütçenin sermayeye nasıl peşkeş çekileceği karara bağlanmış oldu.

Bütçeler, vergi yoluyla halkımızın ne kadar soyulacağını gösteren bilançolarıdır

Her yıl hangi kesimlerden ne kadar para toplanacağını ve de bu paraların ne-relere harcanacağını belirleyen bütçeler; iktidarların siyasal-sosyal tercihlerinin en açık görüldüğü belgelerdir. Bütçeler; gelir ve gider bölümlerinden oluşmaktadır.

Bütçe gelirlerinin % 80'inden fazlasını vergiler oluşturur. Geri kalan % 20'si ise özelleştirmelerden ve devletin halen elinde bulunan az sayıdaki işletmeden elde edilmektedir.

de, açıkl seviyesinde yaşananından da aynı oranda alınmaktadır. Yani; **dolaylı vergi oranı arttıkça halkımızın soygunu boyutlanmaktadır.**

Dolaysız vergiler ise kazanca göre alınır. Gelir vergisi ve kurumlar vergisi şeklinde toplanır. Dolaysız vergilendirme, beyan edilen paraya-kazanca göre vergi ödenir.

İthal ikamecilikten, neo-liberal politikalara sınırsız uyuma geçişle birlikte; bütçede dolaylı vergi oranı hızla artmıştır. (Tablo 1) Yani dizginsizce ve sınırsızca hareket edebilmeleri için komprador patron ve ağalarının ödediği vergi düşürülmüştür. Ülkemizin egemenleri bu konuda da rekor kırmıştır. **Türkiye; dolaysız vergi oranını en hızlı ve en yüksek oranda düşüren ülkedir.** AKP döneminde ise

kısımdır) sıra bu toplananları dağıtmaya gelince "gözünüz doysun" cevabı yapılmaktadır! Ve halkımızdan toplanan paralar devlet eliyle egemen sınıflara verilmektedir.

Bütçede çoğunluk borç-faiz ödemesine

Bütçe giderlerinde en yüksek pay **borç faizlerine** ayrılan paydır. 2001 yılında faiz oranı % 51 iken, 2008 bütçesinde % 25 olarak görünmektedir. AKP hükümette geldikten sonra faiz oranını yarı-yarıya indirdiğinin propagandasını yapmaktadır. Elbette ki bu çarkın devamlı dönmelerini isteyen soyguncuların ağzından yalanın-dolanın dışında bir şey duymak mümkün değildir. 2001 yılından sonra TL sürekli değerlenmeye başladığı halde;

Vakit sınıf sendikacılığını ayağa dikme vaktidir!

İçinde bulunduğumuz süreçte bir-biri ardına yapılan sendika genel kurulları, özellikle de Türk-İş'in geçtiğimiz günlerde yapılan 20. Genel Kurulu, gözlerin bir kez daha sendikal harekete çevrilmesini sağladı. Konfederasyonların başına çöreklenen sendika ağalarının, egemen sınıflarla olan bağlarını, pazarlıklarını, kongredeki konuşmalarına yansıtılmalarıyla birlikte, gerçekte sınıfa değil, egemen sınıflara hizmet ettiklerinin de bir kez daha ve ayan beyan teyidi de oldu bu kongreler.

Halkı iligine kadar sömüren, emperyalist ekonomik-siyasal politikaları bir an önce hayata geçirmenin telaşı içinde olan, halk ve sınıf düşmanı hükümetin Erdoğan ve Gül gibi önde gelen üyelerinin ayakta alkışlandığı bu kongrelerin sonucu da haliyle, işçi sınıfına değil, egemen sınıflara hizmet edecek biçimde şekillendi.

İşçi-emekçi sınıflara ihanetin adını "sosyal diyalog" olarak açıklayan bu sınıf düşmanları, aslında hem kongre boyunca ortaya çıkan tablo hem de kongrenin iş başına getirdiği kişiliklerle birlikte, sınıfa olan eğreti bağlarından tamamen kopardılar denilebilir. Ya da bunun böyle okunması gerekir.

Bunları şu tarihten ya da bu süreçten itibaren sınıfa ihanetle suçlayanlar, bilmeliler ki, bunlar ortaya çıkışlarından itibaren zaten sınıfı değil, egemenleri temsil etme misyonuyla hareket etmişlerdir.

Bunun ne kadar doğru bir tespit olduğunu anlamak için, Türkiye'deki sendikal hareketin tarihçesine bakmak yeterlidir.

Sınıf güdümlü değil egemen güdümlü sendika

Türkiye işçi sınıfının sendikal hareket tarihi, dünya işçi sınıfıyla karşılaştırdığında, daha kısadır denilebilir.

Özellikle de ABD ve Avrupa işçi sınıfının, 1800'lü yılların ikinci yarısında dünya ölçeğinde ses getiren mücadelelerinin daha o yıllarda oluşturulan sendikalar öncülüğünde verilmesi söz konusudur.

Ülkemizin topraklarında 20. yüzyılın başlarından itibaren çeşitli girişimler olsa da, sınıf mücadelesinde, dünyadaki hareketlenmeden etkilenerek, belli kıpırdanışlar ortaya çıksa da, kurumsal anlamda bir sendikal hareket yaratılmamıştır. Bunda TC'nin kuruluşuyla birlikte izlenen emek düşmanı politikaların payı elbette oldukça büyüktür.

Ancak izlenen bu emek ve halk düşmanı siyasal-ekonomik politikalar halk yığınlarının yoksulluğunun giderek artmasına neden olmuş, dağınık dahi olsa, emekçi yığınların dışa vurduğu öfkenin, egemen sınıflarca denetlenememesi gündeme gelmiştir.

Bu gidişatın kendi denetimleri dışında sınıf örgütlenmelerini yaratacağının hesabını yapan faşist Türk egemen sınıfları, "bu ülkeye komünist parti lazımsa onu da biz kurarız" anlayışını, bu defa sendikal hareket özgünlüğünde hayata geçirmek için kolları sıvamışlardır.

1950'li yıllara denk gelen bu süreç, aynı zamanda ABD emperyalizminin ülkedeki politikalara yön vermeye hızlandığı, DP'nin hükümette olduğu bir süreçtir.

Bir önceki yüz yıla damgasını vuran ABD ve Avrupa işçi sınıfının sendikal hareketi de artık bu yıllarda egemenlerin güdümündedir. Buralardaki sendikal hareketin 1930'lardan itibaren içine girdiği uzlaşmacı-ihanetçi yönelim, II. Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrası hayata geçirilen "sosyal devlet" anlayışıyla birlikte, tamamen sisteme yedeklenmiştir. İşçi sınıfına verilen sus payı niteliğindeki refah düzeyi, buralardaki işçi sınıfının mücadeleciliğini ortadan kaldırmıştır.

Buralardaki işçi sınıfının, sendikal önderliklerin ihanetiyle birlikte içine düştüğü rehavet dünya ölçeğindeki sınıf mücadelelerini de etkilemiş, pasifize etmiştir. Bu durumun, sömürünün, ezilmişliğin giderek daralmasıyla ayağa dikilmeye hazırlanan bağımlı ülkelerin işçi sınıfı tarafından bozulması istenmemektedir. **Bunun içindir ki, buralardaki (bağımlı ülkelerdeki) işçi sınıfının oluşan veya oluşabilecek örgütlenmelerinin denetim altına**

alınması, egemenler açısından zorunlu hale gelmiştir.

İşte Türk-İş böyle bir süreçte ve politik gidasını, CIA güdümlü Amerikan Hür İşçi Sendikaları Konfederasyonu'ndan alarak kurulmuş, daha doğrusu egemen sınıflar tarafından kurulanmıştır. Kurulduğu günden itibaren de sınıfa ihanet içinde olmuş ve bu tutumu sonraki yıllarda da sürmüştür. Konfederasyonun başına gelenler (getirilener) ise her daim bürokrat sendika ağaları olmuş ve bunlar ideolojik duruşları itibarıyla zaten hiçbir zaman işçi sınıfını temsil etmemişlerdir.

Bu sınıf düşmanı yapısından hareketle de, Türk-İş yıllar boyunca militan işçi mücadelelerinin gelişmesine engel olmak için elinden geleni yapmış ve neo-liberal politikalar doğrultusundaki çeşitli ekonomi projelerinin hayata geçirilmesinde, her dönem kritik bir rol oynamıştır.

Sınıfın önündeki en büyük engel günümüz

Vakit sınıf sendikacılığını ayağa dikme vaktidir...

sendikacılığdır

İşçi sınıfının militanca bir sınıf mücadelesi vermesinin önündeki tek engel sadece Türk-İş değildir tabii ki. Sonraki yıllarda kurulan DISK ve KESK gibi konfederasyonlar, ilk çıkışlarında arkalarına daha militanca bir mücadeleyi almış olsalar bile, bunların başına gelen reformist önderlikler, süreç içinde bu konfederasyonların da Türk-İş'ten farksız bir misyona bürünmesini sağlamışlardır. Her şeyden önce işçi-emekçi yığınların taleplerini reformist taleplerle sınırlamış, saldırıların arttığı dönemlerde, üretimden gelen gücü kullanmak yerine, geçiştirici önlemlerle yetinmeyi sürdürmüşler-

dır.

Sendikaların başına çöreklenenmiş olanların sınıfsal duruşlarını ise, en iyi onların yaşam biçimine bakarak görebiliyoruz.

Delege satın almada dâhil, birçok hileye başvurmak, iktidarda kalmanın yolu olarak bunlar tarafından mubah sayılmakta. Özellikle de konfederasyonların merkezi genel kurullarına damgasını vuran bu yaklaşım, egemen sınıflarla yapılan pazarlıkların da etkisiyle, bu sendika ağalarının tekrar iş başına getirilmesiyle sonuçlanmaktadır. Ya da çok yıpranmış olanların yerine, sınıfa ihanette aşağı kalmayacak olanlarla yer değiştirilmektedir.

Üst oluşumlarda yapılan pazarlıklarla birlikte sonucu daha baştan belli olan kongrelerde, tabandan gelen her türlü demokrasi ve hesap vermeye yönelik talebe düşmanca tepki verilmesi de haliyle doğal bir durum olmaktadır. Büyük sendikaların ya da konfederasyonların sıradan üyeleri verdikleri aidatların nereye gittiğini hiçbir şekilde takip etme olanağına ve şansına sahip değildirler. Sendikalarından hesap vermelerini istemek zaman zaman işçilerin işlerini ve hatta güvenliklerini tehlikeye bile atabilmektedir.

Bununla birlikte sendika yönetimleri ile ilgili olarak bugüne kadar çok az sayıda yolsuzluk suçlaması inceleme altına alınmış, ancak bunlar genellikle aklanma ile sonuçlanmış, hiç biri herhangi bir ceza almamıştır.

Sendikaların başına çöreklenen özde sınıf düşmanından başka bir şey olmayan bu unsurlar, başından beri içinde buldukları ihaneti, işçi-emekçi yığınlara dönük kapsamlı saldırıların gerçekleştiği, özelleştirme, taşeronlaştırma, esnek çalışma gibi saldırıların olağanlaştırılmaya çalışıldığı şu süreçte de sürdürmektedir. Ve bunu ise sadece sessiz kalarak değil, bu politikaların önünü açacak her türden pratiği sergileyerek yapmaktalar. Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkını karşı karşıya getirmeye, birbirine boğazlatmaya hizmet eden, ırkçı-şoven dalganın yükseltilmesine, yaptıkları açıklamalarla, grevleri dirençleri erteleme ve hatta ortadan kaldırma gibi pratiklerle destek vermeye devam etmektedirler.

TİS (Toplu İş Sözleşmesi) kapsamındaki işçi sayısının son 25-30 yıllık süreçte yarıdan fazla düşmüş olması da bunları çok fazla ilgilendirmemektedir. Hatta tüm pratiklerinin düşmesi için çaba gösterdikleri yönlü olduğu söylenebilir. Kendilerini yönetimlerde tutacak kadar üye sayısıyla yetinmeyi, egemen sınıfları ürkütmemek için, biri iki yapmamayı ilke edinmiş bulunmaktalar.

Ortada duran bu sınıf düşmanı tablo karşısında bize bir tek alternatif kalmaktadır. Bu alternatif işe, sınıf sendikacılığını hâkim hale getirmek, bunun adımlarını hızlandırmaktır. İşçi sınıfını bu sendikal ihanetten kurtarmanın vakti gelmiştir hatta geçmektedir. **Şimdi vakit, sınıf sendikacılığını ayağa dikme vaktidir!**

Birleşik Metal-İş'in 17. Kongresi gerçekleşti

DISK'e bağlı Birleşik Metal İşçileri Sendikası'nın 17. Genel Kurulu, 14-15-16 Aralık tarihleri arasında, Bostancı'da bulunan Green Park Hotel'de gerçekleşti.

DISK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin divan başkanlığına seçildiği Genel Kurul'un açılış konuşmasını Birleşik Metal-İş Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu yaptı. Konuşmasında uluslararası politikaların yanı sıra, ülkede izlenen ekonomik-siyasal politikalara değinen Serdaroğlu, neo-liberal politikalarla ülkenin talan edildiğini vurguladı. Konuşmasının sonunda, emperyalizmin oyununu bozmak için kardeşliğin ve sınıf dayanışmasının yükseltilmesi gerektiğine vurgu yapan

Serdaroğlu'nun ardından Süleyman Çelebi de bir konuşma yaptı. Konuşmasında 2008 1 Mayıs'ın da yine Tak-sim'de olacağını vurgulayan Çelebi, GSS yasasına ve asgari ücret görüşmelerine de değindi ve Türk-İş'i görüşme masasından kalkmaya davet etti. Genel Kurul'un ilk günü uluslararası konuşmacıların konuşmasıyla devam etti ve Kemal Türker'in eşi Sabahat Türker'in konuşmasıyla son buldu.

Kurul'un ikinci günü ise, komisyonların seçimi, raporların okunması ve delegelerin konuşmaları ile sürdü. Yönetim, denetleme, disiplin ve tüzük tadilat kurullarının raporları görüşülerek oy birliği ile kabul edildi. Ardından delegeler, geçmiş dönemi değerlendirdiler ve ileriye dönük görüşlerini açıkladılar.

Görüşlerin ağırlıklı noktasını, GSS Tasarısı, asgari ücret, grev fonu, Türkiye Metal Sanayicileri Sendikası (MESS) ile yapılan ve yapılacak grup toplu sözleşmeleriyle ilgili düşünceler oluşturdu. Ayrıca önümüzdeki dönem daha da etkin ve daha kazanımlı bir TİS imzalanmasını isteyen delegeler, bu konuda geri adım atılmamasını istedikler ve sendikaların grev fonunun yetersiz olduğunu eleştirerek, bu sorunun bir kampanyayla çözümlenmesini önerdiler.

Genel Kurul'un kapanış konuşmasını da yine Adnan Serdaroğlu yaptı. Eski yönetimin bir kez daha yönetime

aday olduğunu açıklayan Serdaroğlu, seçilmeleri durumunda, genel kurulda ortaya çıkan tabloya ve delegeler tarafından dile getirilen sorunlara daha çok eğileceklerini ifade etti. Serdaroğlu konuşmasını "gemileri yaktık ve yürüyoruz" sözleriyle noktaladı.

Kurul'un son günü yapılan seçim, eski yönetimin görevine devam etmesi doğrultusunda sonuçlandı. Birleşik Metal-İş Genel Yönetim Kurulu şu isimlerden oluştu. Genel Başkan Adnan Serdaroğlu, Genel Sekreter Selçuk Göktaş, Genel Mali Sekreter Süleyman Türker, Genel Örgütlenme Sekreteri Özkan Atar, Genel Eğitim Sekreteri Celalettin Aykanat. (Kartal)

Türkiye Kürdistanı'nda kral her daim çıplak!

Şemdinli beynimize kazınmış bir semboldür artık. İki yön sembolleşmesini sağladı Şemdinli'nin. Biri baskı; diğeri bütün meşruluğu ile direniş. İki yılı aşkın bir süre geçti, faşizmin Şemdinli'deki karşıt girişiminin ardından. 9 Kasım 2005'te Hakkari'nin Şemdinli ilçesinde bulunan Umut Kitabevi'ne bombalı saldırı düzenlendi. Halk tarafından ele geçirilen saldırı faillerinin kimliği, kullandıkları otomobille ele geçirilen TSK'ya ait silahlar hiçbir kuşkuyla yer vermeyecek şekilde faşizm gerçeğini en aşaiilik haliyle ortaya koyuyordu. Sokaklara dökülen halk eli kanlı cellatların serbest bırakıldığını duyunca sokaklardan çekilmeyerek daha sonra görkemli direnişleri fitilleyecek kıvılcımı çakmış bulunmaktaydı. Kızıltepe, Yüksekova ve hatta Arned direniş yükseltildiği odaklardan birkaçıdır yalnızca. Ne var

ki; asla şaşırtıcı olmayan sonuçlarla karşı karşıyayız. Geçen günlerde, otuz-dokuz yıl hapis cezasıyla yargılanan Şemdinli failleri tahliye edildi.

Devletin belli kesimlerinin de aymazlığı derinleştirilmesinde reformistlerle aynı bakış açısında mutabık kalmaları yine devletin niteliğinde kafa karışıklığını derinleştirmekten başka bir amaç taşımamaktaydı. Özellikle bu süreçle tartışılan "derin devlet" olgusu, özellikle T. Kürdistanı'nda yoğunlaştırılan karşıt faaliyetlerini devletten bağımsız gösterme hedefini taşımaktaydı. Daha sonra kurulmuş olan

Meclis Araştırma Komisyonu yetkililerinden birinin ağzından dökülen, "Hırsız, evin içinden olunca işler karışıyor" sözleri de yine gerçek hırsız saklamaya dönüktür. Sadece Şemdinli üzerinden bile bakacak olursak; hırsız bellidir. Ev sahibi hırsızdır. Bu köhnemiş düzende yaşadığımız topraklarda ev sahibi faşist TC'den başkası değildir.

Şemdinli saldırısını devletin illegal yönünü bir yansımasıydı sadece. Yoksa bazı reformist kesimlerinin iddia ettiği gibi devlete bulaşmış çetelerin eylemi değil bizzat devletin örgütlediği bir karşıt örgütün

gütünün karşıt eylemidir. Bir diğer nokta da devletin bu illegal yönünün legal yönüyle çok da çatışmadığıdır. Bu iki yön arasında ciddi bir çatışmanın olmaması da yine devletin gayri-meşru bir zeminde durmasıyla alakalıdır. Bu gerçeği bizzat TC Genelkurmay Başkanı'nın faillerden biri için yaptığı "İyi çocuktur, tanımın" sözlerinde görmek zor olmasa gerek. Şemdinli iddianamesinde Genelkurmay Başkanı'nın adının geçmesinden dolayı dosya savcısının, savcılıktan men edilmiş de işlerin karışık olmadığını açıkça ortaya koymaktadır.

Bugün itibarıyla faşizmin azgınlığı sınırları aşmış bulunmaktadır. Mesele Kürt ulusal sorunu olunca devletin bütün kesimleri arasında uyum sağlanmış bulunmaktadır. Yasaması, yürütmesi, yargısı büyük bir gayretle nerede ilericilik adına bir şey varsa hücreye atmakta, ateşe vermekte, bombalamaktadır. Şemdinli sürecinde tepkiyi açığa çıkarma noktasında belli ölçüde geç kaldığımız ancak her şeyi rağmen sürece dahil olduğumuzu belirtmek gerekiyor. Geldiğimiz aşamada faşizmin saldırılarında değişen tek şey saldırının daha da yoğunlaşması ve kapsamının genişlemesidir. Bize düşen ise direnişin yoğunlaştırılması ve direniş cephesinin genişletilmesidir.

Beklenen karar verildi!

Tahliye kararına tepki gösteren Şemdinli davası mağdurlarından Umut Kitabevi sahibi Seferi Yılmaz, DİHA'ya yaptığı

açıklamada "Türkiye'deki hukuku bildiğimizden dolayı çok şok edici bir haber değil. Bu dava başta Savcı Ferhat Sarıkaya'nın ihracı, Bayındır Savcısı Gültekin Avcı'nın baskılara dayanamayarak istifa etmesi, İstihbarat Uzmanı Sabri Uzun'un görevinden alınması gibi birçok hukuksuzluğa neden oldu. 3. Ağır Ceza Mahkemesi başkanları başka yere sürgün edildi. Yeni atamalar buna göre yapıldı. Baskılar sonucu dava Askeri Mahkeme'ye görüldü" dedi.

"Karara razı olmak mümkün değildir"

Müdahil avukatlardan Çağdaş Hukukçular Derneği CHD Van Şube Başkanı Murat Timur da mahkemeden bekledikleri bir kararın çıktığını dile getirerek, "Tutuklama kararını değerlendirmeden önce Şemdinli Davası'na bakmak gerekiyor. İlk olarak iddianame hazırlayan Savcı Sarıkaya görevden atıldı. Daha sonra yargılamayı yapan mahkeme üyeleri atıldı. Müdahil vekilleri olarak bizlere soruşturma açıldı. Son olarak Van 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nin görevsizlik kararı vermesi ile birlikte Yargıtay'a itirazda bulunmuştu. Yargıtay talebimizi reddetti. Bu karar Askeri Mahkeme'ye ulaştıktan sonra çok kısa bir süre içinde bir tensipile duruşma günü belirlendi. Olağan bir yargılamaya gözükmüyordu" dedi.

Duruşmada daha önceki işlemlerin yenilenmesi gerektiğine dikkat çeken Timur, şöyle devam etti: "Keşif yapılması, tanık dinlenmesi gerekiyordu. Ancak bunların hiçbirinin yapılmadan tahliye edilmesini bizde ciddi şüpheler uyandırmıştır. Bundan sonra bizim yapacağımız diğer meslektaşlarımızla bir değerlendirme yaptıktan sonra özellikle adil yargılamanın sağlanmaması olmasından dolayı dosyayı AİHM'e taşımaktır."

Verilen tahliye kararının ardından İstanbul'da çeşitli demokratik kurumlar bir araya geldi. DTP'nin de aralarında bulunduğu kurumlar, "iyi çocuklara" karşı davada baskı uygulayacak olan toplumsal muhalefetin geliştirilmediğine dikkat çekti.

"İyi çocukların" tahliyesi protesto edildi

JİT elemanları Ali Kaya, Özcan İldeniz ile itirazçı Veyysel Ateş'in serbest bırakılması, Hakkari'de yüzlerce kişi tarafından protesto edildi.

"AKP şaşırma sabırımızı taşırma", "Şemdinli halkı yalnız değildir" sloganlarını atan kitle adına DTP Merkez İlçe Başkanı Fahri Kurt açıklama yaptı. Susurluk olayı ile ortaya çıkan çeteleşmeye dikkat çeken Kurt, 9 Kasım 2005 tarihinde Şemdinli halkının sağduyulu girişimiyle çetelerin ikinci kez suçüstü yakalandığını söyledi. Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt'ın "İyi çocuklar" sözünün hukuk devletinde askeri kurumlara biçilen yetki sınırlarını aşığına dikkat çeken Kurt, bu durumu yargıya müdahale olarak değerlendirdi.

Başbakan'ın "Kürt sorunu vardır ve çözümü için bazı yasal düzenlemeler yapacağız. Bir kardeşlik projesi gerçekleştireceğiz" sözlerini hatırlatan Kurt, şunları söyledi: "Ancak söylemlerden sonra Süleyman Irak'a bir operasyon düzenlemiştir. Operasyon sonucunda onlarca köy bombalanmış, sivil insanlar öldürülmüş ve köylerde büyük zarar görmüştür. Kardeşlik projesiyle sivil insanları öldürüldü."

Açıklamanın ardından 2 dakikalık oturma eylemi yapan kitle, sınır ötesi operasyonu alkışlarla protesto etti.

21. yüzyılın insanlarıyız ve haklarımızı ve iktidarı kazanacağımızı düşünüyoruz. Bunları, burjuva sınıftan ve hükümetten dilenerek kazanamayacağız. Çünkü hiçbir zaman bizleri dinlemediler. O zaman da ülkemizde, Nepal halkı 1996'da silahlanarak Halk Savaşı'nı başlattı. Şimdi barışçıl bir süreçte bulunmaktayız, ancak haklarımızı bu süreçle kazanacağımızı da düşünmüyoruz. Yeni bir devrimi hazırlamalıyız. Bu, Nisan Ayaklanması'nın Ekim Devrimi ile devam etmesi anlamına geliyor. Nepal devrimi, Nepal modelindedir fakat biliyoruz ki "devrim tekrarlanmaz, ancak tabiatı değişir".

Yollara çıkan gençliğin gücü kaplan gücüne eş değerdir*

Nepal'de devrimin tarihi diğer ülkelerinkinden farklı değildir, ancak hareketimiz farklıdır. 238 yıldan bu yana Nepal halkı, Monarşinin baskısı ve kitlesel katliamları altında acı çekmektedir. Monarşi ve feodaller, halka sadece şekerlemeler dağıttılar. 19 günlük halk ayaklanması/devriminde, ikinci halk ayaklanmasında (5 Nisan'dan 25 Nisan 2006'ya kadar) birçok kitlesel hareket vardı fakat, burjuva ve revizyonist partiler sonuçta Monarşiye boyun eğdiler.

Diğer taraftan durum, Sovyetler Birliği'ndeki Nisan Devrimi ile aynıdır. Bizler (devrimciler) tüm iktidarı almış değiliz, fakat burjuva partilerine de uzak değiliz. Bugün, geçici Meclis'e katılıp, geçiş anayasasının oluşmasını sağladık, geçici hükümetten çekildik. Çünkü, emperyalistler ve gerici güçler, partimizi sabote etmeye çalışıyorlar. Partimizi tecrit etmeye çalışıyorlar. Aynı zamanda Amerikalılar barış sürecini ve kazanılmış hakları sabote etmek istiyorlar.

Bizler (devrimciler), yedi siyasi parti, yurttaş toplumu, gazeteciler, doktorlar, kamu çalışanları, banka çalışanları, lokanta ve otel çalışanları, öğrenciler ve hocaları, insan hakları savunucuları, parti taraftarları, yaşlı ve engelli dernekleri ve dahası güvenlik güçleri aileleri olarak Nepal'de devrimi yapmak için Nisan ayında yollara çıktık. Kral Gyanendra tüm iktidarı ele geçirip tek başına hükümet edince, NKP(Maoist) ve diğer yedi partiyle birlikte bir koalisyon oluşturuldu. Yeni Delhi'de 12 maddeli anlaşmaya vardılar. On yıllık Halk Savaşı ve 19 günlük isyan (Nisan Devrimi) durumu bugünkü politik düzeye taşımıştır. 12 Madde anlaşması, 16 Haziran 2006'da başbakanlık konutunda yapılan 8 maddelik anlaşmayla daha üst aşamaya ulaştı. 8 maddeli anlaşma somut sorunları belirleyerek, yeni Nepal'e giden yolu

netleştirdi. Anlaşmanın özü, iktidarın Nepal halkına verilmesidir. Anlaşmanın temel noktaları; bir taraftan, 238 yıldır halkı sömüren, parlamentoyu feshedip halkı baskı altına alan feodal yönetime son verilmesi ve diğer taraftan da, 1951'de başlayan halk direnişine güç vermektir. Nepal halkı, iki eski düşmanı bitirmek için sabırsızlanıyordu. Moriarti (eski ABD büyükelçisi), yedi siyasi parti ve onların efendileri ağırlıkta bu anlaşmaya karşı cephe alıyordu. Moriarti'ler gerçeklikte, Nepal Gençliğinin düşmanıdır ve bunlar baskı yapıyorlardı ve denetlenmiyorlardı. İktidarı işgal edenler barış sürecinin başarısızlığı için binlerce entrika çevirmişlerdi. NKP(Maoist)'in teslim olmasını ve onu yok etmek istiyorlardı. Ancak NKP(M), bu komplonun içine girip, bunları etkisizleştirip, ilerleyebileceği inancına sahipti. Halkın politik seviyesi oldukça yüksek ve Maoistlerin halkla olan bağları daha da derinleşmiştir. Taktik-politik eylemler, parti önderliğinin doğru belirlemeleri, olgunlaşmış ilkelerin yol göstericiliği, on yıllık Halk Savaşı, 19 günlük halk ayaklanması bilinçlerimizde büyük bir deneyim oluşturmuştur.

Halk, esas düşmanları olan ve 238 yıldır kendisini sömüren feodalizme ve monarşiye karşı ayaklanmıştır. Tarihin kimi dönemlerinde, halkın ayaklanmasına rağmen, gerek iktidarı elinde bulunduranların kıyımı sonucunda veya yapılan anlaşmalar sonrasında hedefine ulaşamamıştır. Halk hareketinin devamı ve de 24 Nisan'da da görüldüğü gibi verilen mücadelenin çeşitliliği durumun yeni bir noktasını oluşturmaktadır. Bu defa, yabancı güçler (ABD ve Hindistan) yedi partiyi kullanarak, onların feodalizmin merkezi temsilcisiyle işbirliğine girmelerini ve halka ihanet etmelerini sağladılar. Yedi parti, halkı ezip geçerek tarihi olumsuzluğun tekrarını

yaptı. Gerçeklikte, ikinci halk ayaklanması monarşiyi yıkmak ve ülkeye demokrasiyi getirmek istiyordu, fakat eğer bu yedi parti biraz daha sabretseydi monarşinin silinmesi çok çok iki gün alacaktı. Yabancı ve yerli gerici korkularından titriyorlardı ve halk ayaklanmasının 2-3 gün daha sürmesi durumunda Maoistlerin merkezi iktidarı alacaklarını düşünüyorlardı. Bunun için de, kralın yerini (biçimsel monarşi) sağlamlaştırmak için halkı ezip geçerek hareketi durdurdular. Başbakan K. P Koirala'nın yakın zamanda açıklaması; "Krala kendi yeri verilmeli ve Kurucu Meclis seçimleri NKP(M) olmaksızın gerçekleştirilmeli." Bu, 12 ve 8 maddeli anlaşmalara rağmen halka ihanetin oyunlarla halk hareketine hakaret edilmektedir. Bu, yedi parti içindeki kimi partilerin ve önderliklerinin Nepal'in, halkın ve zorunlulukların çıkarları temelinde bağımsız düşünemediğinin ve planlar yapıp, uygulayamadığının en güçlü kanıtıdır. Nepal ve Nepal halkı gerçek anlamda bağımsız olmamıştır, iktidarı elde tutanlar yabancı çıkarlar temelinde düşünen hareket ediyorlar. Teslimiyet mantığına sahiptirler ve bizler ulusal boyunduruğun sona ermesi, geleneksel düşünüş biçiminin ortadan kaybolması için ülkede, bir devrimin acil ihtiyaç olduğunu düşünüyoruz.

Bu çerçevede, Nepal'de sosyal ve politik koşullar en kritik dönemde bulunmaktadır. Ya koşulları değerlendirerek son vuruşu yapar ve Nepal'i onurlu bir ülke haline getiririz ya da bu olmazsa, büyük olasılıkla Nepal halkı sonraki 50 yılda veya daha fazla süre boyunca feodalizm tarafından baskı altına alınacaktır. Toplumsal gelişmeler açısından böylesine kritik bir süreçte ulusal bir zorunluluk olarak gençlik hareketi sü-

recin sadece basit bir parçasını oluşturamamaktadır. Gençlik örgütümüz ideolojideki en devrimci durumu, düşünce biçimi bakımından en devrimci önderliği, örgütlenme bakımından en büyüğü ve doğasından dolayı en militan duruşu itibarı ile bütün alanlarda sonuç alıcı bir biçimde var olduğunu ispatlamıştır. Binlerce şehidiyle, yüzlerce kaybın ve gazinin kararlılığı ile gençlik örgütümüz (ANNISU [Revolutionary]), bir kaplan gibi yollarda, feodalizmin yıkılması, nihai hesaplaşma için hazırlanıp örgütlenmektedir. Bu amaç için bütün herkesi, ha-

reketimiz içinde dünyanın yeniden kavranması ve yeni bir Nepal yaratılması yolunda diyaloga çağırıyoruz.

Bugünkü durumda amacımıza daha da yakınız, fakat gerici ve emperyalist kaynaklı aynı problemlerle karşı karşıyayız. Karşı devrimi harekete geçiren devrimci yasamıza göre, Nepal Demokratik Devrimi'nin temel çağrısı, emperyalist müdahaleye karşı savaşımdır. Stratejik denge aşamasından, karşı saldırıya geçmesi anlamında dünya devriminin ileri hatında yer almaktayız.

bizleri dinlemediler. O zaman da ülkemizde, Nepal halkı 1996'da silahlanarak Halk Savaşı'nı başlattı. Şimdi barışçıl bir süreçte bulunmaktayız, ancak haklarımızı bu süreçle kazanacağımızı da düşünmüyoruz. Yeni bir devrimi hazırlamalıyız. Bu, Nisan Ayaklanması'nın Ekim Devrimi ile devam etmesi anlamına geliyor. Nepal devrimi, Nepal modelindedir fakat biliyoruz ki "devrim tekrarlanmaz ancak tabiatı değişir".

* Makale, YKP(M-L)'nin Ekim Devrimi'ne

"Devrim tekrarlanmaz ancak tabiatı değişir"

Gençlik örgütümüz ideolojideki en devrimci durumu, düşünce biçimi bakımından en devrimci önderliği, örgütlenme bakımından en büyüğü ve doğasından dolayı en militan duruşu itibarı ile bütün alanlarda sonuç alıcı bir biçimde var olduğunu ispatlamıştır.

Bu kıskırtma sadece Nepal işçi sınıfına ve halkına değil, aynı zamanda bir bütün işçi sınıfına ve emekçi kitlelere yönelmektedir. Ve sadece uluslararası halklar direnişi bu kıskırtmaya karşı koyabilir.

21. yüzyılın insanlarıyız ve haklarımızı ve iktidarı kazanacağımızı düşünüyoruz. Bunları, burjuva sınıftan ve hükümetten dilenerek kazanamayacağız. Çünkü hiçbir zaman

nin 90. yıl dönümü vesilesi ile örgütlediği etkinliğe katılmak için Yunanistan'da bulunan, Nepal Ulusal Bağımsız Öğrenci Birliği-Devrimci (ANNISUR) Başkanı, Lekhanath Neupane tarafından YKP(M-L)'nin gazetesi "Proletaryaki Simeya-Proletarya Bayrağı"na (1 Aralık 07) özel olarak yazılmıştır. Çevirisi İşçi-Köylü gazetesi için yapılmıştır. (Yunanistan'dan bir İK okuru)

NKP(Maoist) sözcüsü Krishna Bahadur Mahara ile gerçekleştirilen aşağıdaki röportaj Ekim Devrimi'nin 90. yıldönümünde Nepal'de yayınlanmaya başlayan ve bilgi kirliliğine ve yalan haberlere karşı Nepal Devrimi'ni ezilenlerin bakış açısıyla işlemeyi hedefleyen Kızıl Yıldız dergisinin ilk sayısından alınmıştır.

- Meclis'in özel toplantısında çoğunluk, cumhuriyetin ilan edilmesi ve nispi seçim sisteminin kabul edilmesini sürecinin başlaması doğrultusunda karar aldı. Hükümetin bu yönelime uygun hareket edeceği konusunda iyimser misiniz?

- Yasamanın özel toplantısında çoğunluk tarafından alınan tarihsel karar yasamanın yekpare bir kararıdır. Karara uymak herkesin sorumluluğundadır. Siyasi samimiyet bunu gerektirmektedir. Karar almadan

önce tartışmak ve karşı çıkmak bir haktır ancak karar alındıktan sonra onu uygulamaktan başka bir alternatif yoktur. Hükümetin cumhuriyeti ilan etmesi ve nispi seçim sisteminin kabul edilmesi ile ilgili parlamentonun özel oturumunda alınan karar bu nedenle hükümet tarafından dü-rüşte hayata geçirilmelidir. Meclis'in gündemine karşı çıkan Nepal Kongresi (NK) barış sürecini hızlandırmak için bunu uygulamalıdır. Bu asgari siyasi samimiyetin göstergesidir.

İlerici güçlerin zaferi

Cumhuriyetin, ilerici sonuçların ve halkın yararı için tüm demokratları, ilericileri ve devrimci güçleri bir kutupta toplamaya ihtiyaç vardır. İyimser bir temel yaratması açısından devrimden, ilerlemeden ve değişimden yana olan solcuların birliği önemlidir ve solcuların diğer güçleri birleştirme inancını geliştirecektir.

- NK'nın azınlığa düşmesi nedeniyle Meclis'te çoğunluğu oluşturan partiler olarak hükümeti almayı düşünüyor musunuz?

- Şimdi, tartışmalı da olsa, statükocular yenildi ve ilerici güçler kazandı. Bu nedenle zafer kazanan eğilimi kabul etmemiz gerekmektedir. Azınlık çoğunluğun kararını takip etmelidir. Bunu reddetmek barışçıl demokratik siyasi sürecin ihlalidir. Kendisini demokrat olarak gösteren bir partinin demokratik ilkeleri yok sayması talihsizdir. Umuyoruz ki karar uygulanacaktır ve NK bir anlaşmazlık ortamı yaratmayacaktır.

- Hükümetteki statükocu önderliği değiştirmek amacıyla adım atacak mısınız?

- Biz bugün hükümetin önderliğini değiştirme sorununu gündeme getirmek istemiyoruz. Biz hükümetin Meclis'in kararını uygulamasını istiyoruz. Başbakan Koirala oylama sırasında tarafsız kaldı. Gündem lehine veya aleyhine oy kullanmadı. Bu, yasaamada çoğunluğun kararının onun için geçerli olduğu anlamına gelmektedir. Eğer hükümet kararı uygulamaya hazırsa Kurucu Meclis seçimleri için hazırlanalım ve bugün netleştirelim. Hükümetin önderliği üzerine ciddi bir sorun çıktığında hükümetin iktidarda kalması uygun olmayacaktır. O zaman biz de alternatifini ararız.

- Önümüzdeki günlerde yedi siyasi partinin birliği sağlamalacak mı?

- Birlikte devam etmekten başka bir alternatif yoktur. Siyasi bir kutup-

laşma veya bir çeşit sorun ortaya çıktığında bir taraf zafer kazanırken öte taraf yenilecektir. Aksi takdirde herkes meclisin kararına karşı dürüst olmalıdır. İlerici çözümün alternatifi yoktur. Kimsenin siyasi durumu belirsizliğe sürüklemeye hakkı yoktur.

- Meclis'te BML (Birleşik Marksist-Leninist) ile işbirliği sol cephenin başlangıcı mıdır?

- Bugün geniş bir cephe yaratılmamıştır. Fakat sol güçler aynı platformda buluşmuştur. Sadece sol güçler değil RPP de nispi seçim sistemi için oymuştur. Demek ki bu, gündem meselesidir. Cumhuriyetin, ilerici sonuçların ve halkın yararı için tüm demokratları, ilericileri ve devrimci güçleri bir kutupta toplamaya ihtiyaç vardır. İyimser bir temel yaratması açısından devrimden, ilerle-

meden ve değişimden yana olan solcuların birliği önemlidir ve solcuların diğer güçleri birleştirme inancını geliştirecektir.

- Yasallık kazanması için kararın Meclis'in üçte iki çoğunluğunu kazanması gerekmektedir. Kurucu Meclis seçimi legalite adı altında bir tuzağa mı düşürülmek isteniyor?

- Meclis'in aldığı kararın ardından siyasi durum şu an daha farklıdır. Karar alındıktan sonra uygulanmalıdır. NK saygılı şekilde kararı hayata geçirmelidir. NK kararı dürüşte takip ederse üçte iki çoğunluğa ihtiyaç kalmayacaktır. Şayet üçte iki çoğunluğa ihtiyaç olursa ve NK'nin buna uymayacağı anlaşılırsa hem meclisin kararı hem de tüm yasama süreci ihlal edilmiş sayılacaktır.

Gelecek; ısrarın, sabrın ve cesaretin sahiplerinin olacak

Artık ne elma var öykümüzde,
ne de Havva,
Saçlarından süriklene
köleler de değilsiniz...
Adınız Afrodit ya da Ayşe,
ne fark eder?
Yeterince ezildiniz...
Siz fabrikada şartel,
Makine önünde alınter,
Anda oğul,
Sevdada türkü
Ve siz;
Avrupalı, Asyalı, Uzakdoğulu
Tüfekte mermi,
Tetikte parmak,
Diğünde haly başı...
Gün oldu,
İşlendi aşklarınız
Oyalı mendillere
Şiirdi, öyküydü, romandı yaşam.
Ve siz
Hep vardınız...
Yalnız bir tek soru var
Bu susmak niye?
Değil mi ki yaşamın yarısı sizin
Kavganın yarısı da
sizin hakkınız...

Şehit kavramı en genel olarak verilen bir davayı, mücadeleyi iyi bilmek, öncü ve yürütücü gücü olmak, zaferin kaçınılmaz olduğunu görmek ve bu uğurda insanın en değerli varlığı olan yaşamını vermesi olarak tanımlanır. Hiçbir şeyle ölçülemeyecek olan bu durum; **cesaret, fedakarlık, özveri, irade, inanç** ve daha birçok temel değer içerir. Verilen mücadele, bu değerlere bağlılık esası üzerinde daha ileri bir düzeyde geliştirilir ve amaca, hedefe ulaştırılarak verilen değerlerin anlamı ve önemi hem yaşatılmış hem de yüceltilmiş olur. **Bundan dolayı şehitlik, insanın en soylu ve en yüce eylemidir.**

İnsanlığın büyük özgürleşmesi uğruna girilen sosyal kurtuluş mücadelesinde, adanmaya ikirciksiz olan yaşamın olmasaydı özgürlüğün bilincimizdeki büyük arzusu böylesine derin gerçekleşmezdi. Ve devrim şehitlerinin savaşırken taşıdıkları bayrak, onlar toprağa düştükçe daha da yücelmezdi.

Ve uğruna can bedeli girilen bu davada kanlarıyla devrimin yükseltici basamaklarını oluşturan, yaşamın kıyısında tutsak bırakılmış kadın yürüdüğü zincirlerinden kurtularak şehitler kerivanına katılan kadınlarımız... Onların, kavganın omuzdaşı kadınlarımızın tarihte militanca sergilediği yüce değer-

lerden, kahramanlıklardan öğreneceğimiz **çok şey** var. Yaşamı saran koyu karanlığı dağıtmak için sınıf mücadelesinin engin denizine bütün gücüyle atılan, serini çekinmeden feda eden militan kadınlarımız bugün bize yürüyeceğimiz yolu gösteriyor.

Hatırlıyoruz değil mi, "**Öleceksek onurumuzla ölelim**" diyen '38 isyanının **Bese'sini**, "**Çocuklarımız serbest bırakılmazsa ancak ölümü alırsınız**" diyen **Didar Abla'yı**, dağların ufuklarında silah elde toprağa düşen **Yeter'leri**, **Kamile'leri**, **Zelal'leri**...

Sonra Engizisyon Mahkemeleri'nde yüce ölümlerini çekinmeden haykıran **Rosa'yı**, 1941'de Moskova'nın kuzeyinde faşizme karşı savaşırken, "**Kardeşler hoşçakalın, kardeşler, kavgaya sonuna kadar. Duyuyorum nal seslerini, geliyor bizimkiler!**" diyerek zafere olan inancını asla kaybetmeyen 18 yaşındaki Partizan **Zoe'yi** ve de konyunda bombalarla işgalci tanklarına karşı gözünü kırpmadan intihar saldırısı yapan **Filistin ve Afganistanlı** kadınların direnişlerini...

Vietnam'da Yanki'leri dize getiren cephenin kızıl kadın Partizani Su'nun taviz vermez kararlılığını, Somozo'ya karşı verilen özgürlük mücadelesine üstün fedakarlıklar göstererek, kızgın savaş hatlarında küçük birliklerden büyük yürü taburlara kadar her kademedede önder konumlarıyla, az sayıdaki güçleriyle **Nikaragua** kadınının savaş esnasındaki fedakarlıklarını, militanlıklarını...

Ve ülkemizde ulusal, cinsel, sınıfsal baskı kuşağı altında prangalarını parçalayarak devrim mücadelesi içinde yer alan, değişirken değiştirmenin pratiğine girerek, kısa sürede mücadele içinde ön saflarda yer alan kadınlarımızı.

Ülkemizde sınıf mücadelesi içinde toprağa düşen pek çok devrimci kadının arkadakilere bıraktığı oldukça zengin bir miras vardır. Proleter kadınlar, **Krupskaya'dan**, **Zetkin'den**, **Kollontai'den**, **Çiang Çing'den** öğrendiği gibi; **Sabahat Karataş'tan**, **Ayşe İdil Erkmen'den**, **Hatice Yürekli'den**, **Lale Çolak'tan**, **Yeter Güzel'den** ve adını burada sayamayacağımız binlerce devrimci kadının mücadelesinde öğrenmelidir.

Proletarya Partisi'nin tarihine baktığımızda ilk kadın şehit **Meral Yakar'dan**, ilk kadın Ölüm Orucu şehidi **Nergiz Gülmez'e** ve ilk şehit kadın komutan **Ayfer Celep'e** kadar onlar-

ca partili kadın militanın mücadeleyi her yerde ve her şamada omuzladığını görüyoruz, tüm zorluklara ve engellere rağmen.

Ülkemiz gibi yarı-sömürge, yarı-federal ülkelerde kurtuluşun Halk Savaşıyla mümkün olduğunu bilen proleter kadınlar, dağlarda da yoldaşlarıyla omuz omuza yer almış ve bu onurlu mücadelede ölümleri birlikte kucaklamışlardır.

Nilüfer Atav da dağlarda yoldaşlarıyla ölümleri kucaklayan yiğit kadınlardan biridir.

Devrime ve halkın davasına daha fazla katkı sağlamak için yüreği gerilla faaliyetine katılma isteğiyle yanıp tutuşan **Nilüfer Atav**, Ekim 1993'te Halk Ordusu gerillaları arasında yerini alır.

1994'ün Ocak ayında aralarında Nilüfer Atav'ın da olduğu bir gerilla

birliğinin kış için barınak hazırlıkları yaptıkları bir gün, düşmanın yoğun kuşatmasını fark edip, hemen mevzilenecek çatışmaya başladılar. Ansızın neye uğradığını anlayamayan düşman güçleri, diğer Partizanların da mevzilenip saldırmasıyla panikleyerek geri püskürtüldü. Bu durumdan yararlanan gerilla çatışma bölgesini terk eder. Birliğin sağlıklı bir şekilde çekilmesini Nilüfer Atav, mevzilediği yerden düşmanı sürekli kurşun yağmuruna tutarak sağladı.

Bu çatışmada birliğinden ayrı düşen **Nilüfer Atav** ve **Adem Asal** gerilla birliğiyle ilişkiye geçmek için hiç zaman kaybetmezler. Bunun için tüm kanal ve olanakları kullanırlar. Ancak **3 Ocak 1994** tarihinde **Artvin'in Borçka** ilçesine bağlı **Uğur** köyünde düşman güçleriyle tekrar karşılaşırlar.

Çıkan çatışmada Nilüfer Atav şehit düşerken, Adem Asal yaralı olarak tutsak düşer ve **9 Ocak 1994'te** işkencede katledilir.

Kavgada yitirdiğimiz yüzlerce şehidimizin yaşamlarından çıkardığımız ortak sonuç; **anın görevleri ve sorumlulukları karşısında, koşulların ağırlığına, temponun yavaşlığına aldırılmazsınız, bizi sarmalayan baskılara rağmen yürümek ve yürümek.** Ancak bu yürüyüşün, durumu tersine çevirecek olduğunu bilince çıkarak yürüme iradesini ortaya koymak. Her birinin ölümü erken, gidilmesi tez. Bu gerçeği onlar da çok iyi biliyorlardı. Ancak bu bilinçtir **ölümü küçültme ve cüretle üzerine yürüme bilinci ve pratiğini gösterme** iradelerine neden olan.

Her biri onlarca yılı aşkın süredir

yallerin çok sağlam olmadığını da göstergesi değil midir? Beklentilerin gerçeklikle arasındaki uçurum bu çabuk düşüşün zeminidir. Ancak irade kendisini tam da bu noktada göstermek durumundadır. Aradaki uçurumu kapatma iradesini göstermek yani. Onlar yaşamlarının son anına kadar bu iradeyi gösterdiler ve bunu öğrettiler. **Ayfer, Münire, Nilüfer daha nice yoldaşlar ellerindeki son mermilerine kadar yaralı bedenleriyle çatışırken bu iradeyi temsil ediyorlardı.**

İlme ilmek örülen ve her ilmekte yüzölçüsünün kanının bulunduğu bu onurlu tarihin yapı taşları, boşalan mevzilerini doldurma görevlerini ardılarına bırakarak gittiler. **Omuzlarımızda hissettik mi bu görevlerin ağır sorumluluğunu?** Bıraktıkları silah onu kavrayacak yeni elleri beklerken, bu el "**benim elim**" olmalı gerçeğini itiraf etmekten korktuk mu, yoksa haykırık mı? Fısıltıyla mı söyledik, yoksa bağırık mı? Bunlara verdiğimiz yanıt, içinden geçtiğimiz süreçte misyonumuzu ve rolümüzü ne kadar kavradığımız ve en önemlisi de mücadele içindeki duruşumuzun da yanıtlarıdır.

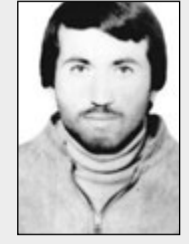
Devrim denilen o büyük alt üst oluşun anlamını ezilen milyonlarda somutladı şehitlerimiz. Ezilen emekçi halk yığınlarının varlığı nasıl ki şehitlerimizin yürüyüşünü belirlediyse bizim de yürüyüşümüzü belirleyen nokta budur. **Onlarsız, onlara rağmen değil, onlar için ve onlarla birlikte olma bilincini bilişlerimize kazımak durumundayız.** Şehitlerimiz bu bilinçle yürüdüler çünkü. Bunu öğrettiler bizlere ve öğretmeye de devam ediyorlar.

Onlar gibi yürümek, davayı onlar gibi somuk için partili duruş, sınıf mücadelesinin ciddiyeti ve cüretini kuşanmak anlamına da gelmektedir. Davanın sıradan neferleri değil, sıra neferi olma bilincini göstermektedir. Kâh zindanlarda, kâh gazete dağıtımında, kâh bir korsanda, kâh gerillada... Bu ihtiyaçların hepsini ilklere kadar hissetmek ve bunları yerine getirecek cürete sahip olduğumuz misyonunu kendimize yüklemek önemlidir. Bu misyonun anlamını çoğalttığımız taktirde sıra neferi olacağımızı bilmek gerekmektedir. Çünkü, "**Gelecek, devrimci çözümlenemeyenlerin ve bunun üzerinde şekillenecek olan ısrarın, sabrın ve cesaretin sahiplerinin olacaktır.**"

Yaşamı düz bir çizgi olarak algılayamayız. İnş ve çıkışları olan engelbeli bir yoldur bu. Arşınlanan yolun gerçeğini böyle kavramaz, böyle bilince çıkarırsak hayaller çok çabuk kırılır. Çabuk kırılan hayaller aynı zamanda o ha-

Kavgada ölümsüzleşenler

Mevlüt Çınar: TKP/ML

TIKKO savaşçısı olan Mevlüt Çınar **9 Ocak 1980** tarihinde İstanbul'da çatışmada şehit düştü.

Haydar Doğan: 1958 doğumlu olan Nedim kod adlı Haydar Doğan küçük y a ş l a r d a

TKP/ML'nin düşünceleri ile tanıştı. Askeri alanda birçok görev alan Doğan, **Ulaş Bardakçı'nın** katili azılı faşist Uğur Gür'ün cezalandırılması eyleminde çıkan çatışmada **10 Ocak 1991** tarihinde İstanbul'da şehit düştü.

Ümranîye Katliamı: 4

Ocak 1994 tarihinde Ümranîye Hapishanesi'ne operasyon düzenleyen devlet **Abdülmecit Seçkin, Rıza Boybaş, Gültekin Beyhan ve Orhan Özen** adlı DHKP/C tutsaklarını demir kalaslar ve sopalarla döverek katletti.

Gültekin Koç: F Tipi hapishaneleri protesto etmek için İstanbul Şişli'de yaptığı feda eyleminde **3 Ocak 2001'de** şehit düştü.

Pusula

Ana görevlerimiz ışığında faaliyetimize yoğunlaşalım!

Proletarya Partisi'nin dikkatini tali sorunlara değil, ana sorunlara vermesi ve dahası tüm enerjisini ve gücünü sınıf mücadelesinin teorik ve pratik sorunları üzerinde yoğunlaştırması gerekir. Şu açık ki, merkezine sınıf mücadelesini oturtan bir parti kendi iç sorunlarını çok daha kolayca aşabilir. Diğer bir anlatımla; **merkezine sınıf mücadelesini oturtan, sınıf mücadelesinin taktik ve stratejik sorunları üzerine yoğunlaşan bir partinin hem hedefleri büyür ve hem de ufku genişler.** Hedeflerin büyütülmesi, ortaya konulan pratik çabanın somut sonuçlara dönüşmesi, sadece Proletarya Partisi'ne yeni görevler yüklemeyi aynı zamanda sorumluluklarını daha da arttırır. Sorumluluğu artan, yani emekçilerin, ezilenlerin güvenini asgari düzeyde kazanan ve kendi sorunlarının çözümü noktasında partiye duyulan ihtiyacın artması, partiyi tali sorunlardan uzaklaştırmaya zorlar. Yine, büyük hedeflere kilitlenerek geniş yığınların sorumluluğunu taşıma

bilinci, sorunları ele alma ve çözüm yöntemleri sunma konusunda daha sağlıklı ve çözücü yaklaşımlara vesile olur. Ve aynı zamanda sınıf mücadelesine kilitlenerek tarihsel sorumluluklar yüklenmiş bir parti, kendi iç sorunlarını çözmede de daha etkili ve hoşgörülü davranır.

Bu güce erişen bir partinin, kadro ve militanlarında daha çok devrimci heyecan ve coşkunun olacağı muhakkaktır. Bu da başarılarla zemin hazırlar. Pratik başarı, iç güvenin gelişmesini, kolektif mekanizmanın tüm kurumlarıyla daha ahenkli çalışmasını sağlar. **Güvenin, güçlü yoldaşlık bağlarının olduğu bir yerde, parti içi sorunları tartışmanın ve sorunların aşılması için ortaya kolektif bir irade koyma pratiklerinin daha etkili olacağı açıktır. Güvenin olduğu yerde en aykırı fikirler dahi büyük bir olgunlukla dinlenir. Samimi bir duruş ve sabırla ileri sürülen fikirlerin neden yanlış olduğu ortaya konulmaya çalışılır.** Diğer bir ifadeyle

böylesi bir durumda yanlış fikir sahiplerinin alınma hemen bir damga vurma yerine, ikna etme yöntemi tercih edilir. Bu yöntemi sağlayan, pratik başarının yarattığı güven ve yüklediği sorumluluk duygusudur.

Elbette ki hepimiz yaptığımız yanlışların hesabını vermeliyiz. Ancak burada bizim dikkat çekmeye çalıştığımız nokta, pratik başarı-sızlıkların olduğu dönemlerde her şeyi dışında arama anlayışı yerine, yaşanmış olan olumsuzluklarda önce kendi sorumluluğunu ortaya koyan bir militan şekillenişin yaratılması olgusudur. Bu da kavrayış düzeyinden, devrimciliği bir yaşam tarzı olarak algılamaya düşüncü tarzından bağımsız değildir.

Böylesine bir şekilleniş, her şeyden önce bütüne karşı **derin bir sorumluluk** duyar. Parçalarda sağlanacak başarıların bütüne hizmet edeceğine inanarak, daha ahenkli çalışmasını sağlar. **Güvenin, güçlü yoldaşlık bağlarının olduğu bir yerde, parti içi sorunları tartışmanın ve sorunların aşılması için ortaya kolektif bir irade koyma pratiklerinin daha etkili olacağı açıktır. Güvenin olduğu yerde en aykırı fikirler dahi büyük bir olgunlukla dinlenir. Samimi bir duruş ve sabırla ileri sürülen fikirlerin neden yanlış olduğu ortaya konulmaya çalışılır.** Diğer bir ifadeyle

hip olmalıdır. **Bu kolektif sorumluluk** duygusu, en zor dönemlerde dahi bir çıkış yolunu bulma, militanlara güven aşılama pratiğine hizmet eder.

Tüm bunların yanı sıra sınıf savaşımının yasalarını kavrama konusunda bilinç düzeyinde sağlanacak her gelişme, yalnız gün ve geleceği anlamaya, çözümlenmeye hizmet etmez; aynı zamanda zorlukların sınıf savaşımının doğasında var olduğu gerçeğini de kavramayı sağlar. Zorluklarla boğuşmak, umutsuzluklara, çaresizliklere, umut ve çare olmanın devrimci militanlığın bir gereği olduğu daha iyi anlaşılır.

Yüz kez deneme, yüz kez düzeltme... Bu söylemlerin özeti şudur: Başarısızlıklara, yenilgilere teslim olmak yok, hedefe ulaşmak için, hiçbir engel ve zorluk tanımadan sürekli yürümek, çıkış noktasını yakalamak için yöntem zenginliği yaratmak. Çünkü bu niteliklere sahip olmak, kazanmanın ön koşuludur. Tam da burada her birimiz kendi kendimize şu soruyu sorabiliriz: **Biz bu değerlendirmelerin neresindeyiz? Hataları düzeltmede, zorlukları aşmada ne kadar ısrarlı, sabırlı ve yaratıcıyız?** Bu sorulara verececek her objektif yanıt hem kendimizin hem de bütünün gerçekliğini kavrama ve eksikliklerimizi gidermek için ortaya güçlü bir irade koyma sürecine hizmet edecektir.

Ama şu da bir gerçek ki; böylesine bir düşüncü ve yürüyüş temposunu yakalamak, ideolojik inanışı ve politik olgunluğu şart koşar. Bu silahlardan yoksun olanlar yukarıda altı çizilen gerçeklerin lafzını yapabilirler; ama asla onları yaşamazlar. Yaşadıkları için de başkalarını bu temelde eğiterek sınıf savaşımının sıcak pratiği içinde savaştırmayı da başaramazlar.

Özcesi, tüm enerjimizi merkezi görevimiz olan gerilla savaşına yöneltmek, bütün alanlardaki çalışmamızı bu bakış açısıyla ele almak olmazsa olmazdır. **Bu perspektif ışığında pratik görevlerimize yönelmek, alanların somut durumunu, güncel görevlerimizi asla gözardı etmemiz anlamına gelmez.** Burada anlaşılması gereken tüm sorunların bu merkezi hedefe hizmet edecek tarzda ele alınması gereğidir. Merkezi görevi, merkezi halkayı gözardı ederek hiçbir soruna gerçek anlamda çözüm getiremeyeceğimizi kavramalıyız.

Bugün açısından baktığımızda bir dizi görevle karşı karşıya olduğumuzu rahatlıkla söyleyebiliriz. Dolayısıyla her tarafa koşma, önümüze gücümüzü aşan büyük hedefler koyma yerine, daha gerçekçi, yapılabilir somut pratiklere yönelme, daha mantıklı ve olması gerektir. Çok büyük söylemler, yerine getirilmesi zor olan kararlar alma sınıf mücadelesi açısın-

dan pek bir değer taşımaz. **Kararları yerine getirildikçe, söylemler pratikle uyumu yakaladıkça değer kazanır.** Güven verici ve ikna edici olur. Dolayısıyla buradaki temel mantığımız, büyük tarihsel adımların temel taşları yaşamazlar. Yaşadıkları için de başkalarını bu temelde eğiterek sınıf savaşımının sıcak pratiği içinde savaştırmayı da başaramazlar.

Özcesi, tüm enerjimizi merkezi görevimiz olan gerilla savaşına yöneltmek, bütün alanlardaki çalışmamızı bu bakış açısıyla ele almak olmazsa olmazdır. **Bu perspektif ışığında pratik görevlerimize yönelmek, alanların somut durumunu, güncel görevlerimizi asla gözardı etmemiz anlamına gelmez.** Burada anlaşılması gereken tüm sorunların bu merkezi hedefe hizmet edecek tarzda ele alınması gereğidir. Merkezi görevi, merkezi halkayı gözardı ederek hiçbir soruna gerçek anlamda çözüm getiremeyeceğimizi kavramalıyız.

Bugün açısından baktığımızda bir dizi görevle karşı karşıya olduğumuzu rahatlıkla söyleyebiliriz. Dolayısıyla her tarafa koşma, önümüze gücümüzü aşan büyük hedefler koyma yerine, daha gerçekçi, yapılabilir somut pratiklere yönelme, daha mantıklı ve olması gerektir. Çok büyük söylemler, yerine getirilmesi zor olan kararlar alma sınıf mücadelesi açısın-

Türkiye Kürdistanı'nda kadın

Ülkede ve dünyada zulmün, sömürünün en katmerlisine kadınlar maruz kalmaktadır. Ülkemizde özellikle T. Kürdistanı'nda kadın olmak, daha bir zordur. Burada kadınlar sömürüyü, baskıyı, horlanmışlığı, insan yerine konulmamayı daha yoğun yaşarlar. En başta da ulusal kimliğinden, Kürt oluşundan dolayı baskıya, sömürüye, zulme maruz kalırlar. Faşist TC tarafından dilini, ulusal kimliğini yok edebilmek için baskıların en yoğunu yaratılır. Bölgede yürütülen Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı TC tarafından verilen haksız savuştada da en ağır fatura Kürt kadınlarına kesilir.

Burjuva feodal zihniyete göre kadının bedeni, ait olduğu ulusun "namusu" olarak görülür. Ve ilk saldırılar da kadının cinselliğine yönelik olur. Bu anlayıştan dolayı burjuvazi yürüttüğü savaşlarda önce toplumsal değer yargılarına vurmayı hedefler. Savaşığı gücü zayıflatmanın en etkili araçlarından biri olduğunu düşünür bu yöntemin. Bunun için T. Kürdistanı'nda korucusunun, askerinin, polisinin en büyük işkence silahıdır tacizler, tecavüzler. Taciz ve tecavüzlerle hem kadının bedenine, ruhuna işkence yapılır, hem de mensup olduğu ulusun toplumsal değer yargılarına, manevi dünyalarına işkence yapılmış olunur.

Üretim ilişkisinde kadın

T. Kürdistanı feodalizmdeki çözülmenin Batı'ya kıyasla daha az olduğu için burada kadın açısından yaşanan sorunlar daha bir artmaktadır. Kadın insan yerine konulmamakta babanın, kardeşin ağasının, aşiretin mali, kölesi olarak görülmektedir. Bu anlayış öyle içselleşmiştir ki bir kadına kaç kardeş oldukları ya da bir anne-babaya kaç çocukları olduğu sorulduğunda, sadece erkekleri söylemektedirler. Ailenin, toplumun olanaklarından, maddi varlıklarından sadece erkek çocuklar yararlandırılmaktadır.

Bu durum eğitim-öğretim alanlarında da yansımaları buluyor. Genel olarak ülkede okuma yazma bilmeyen kadınların sayısı azımsanmayacak kadar fazladır. T. Kürdistanı'nda ise okuma yazma bilmeyen kadınların sayısı ikiye-üç katlanıyor.

Bu durumun en önemli nedeni; kız çocuğunun evlat yerine konulmaması, insan olarak değer verilmemesi, evlenip dışarı gidecek kişi olarak görülmesi, ev ve tarla işlerine küçük yaştan itibaren katılmalarından kaynaklı onların işgücüne duydukları gereksinim vs.den dolayı aileler tarafından okula gönderilmemesidir.

Yoksulluk en fazla kadını vuruyor

Açlığın yoksulluğun en yoğun yaşandığı, altyapı hizmetinin götürülmediği diyarların başında da

T. Kürdistanı illeri gelir. Yine yatırımların yapılmadığı ya da en az yapıldığı yerler buralardır. İşsizliğin, yoksulluğun da en yoğun olduğu yerlerdir. Bu durum da en fazla kadınları etkiliyor. Kadının ev içinde harcadığı emek (yemek, buluşuk, temizlik, çocukların bakımı vs.) tarlada, bahçede, ahırda vs. harcadığı emek ücretsiz emeği oluşturmakta ve hiçbir karşılığı bulunmamakta, harcanan emek, emek olarak bile görülmemekte. Kadınlar yaşanan sağlıksız ortamlardan, düzensiz beslen-

üzerinde hâkimiyet oluşturulur.

Erkek egemen sistemin devamlılığı için, hâkimiyet altında tutulan kadından, onun koymuş olduğu kurallara uyması istenir. "Sahibi" olan erkeğe itaat etmesi, ihtiyaçlarını kusursuz yerine getirmesi, düşünmemesi, bir şeyler istememesi, re-va görüleni kabullenmesi beklenir. Erkeğin erkekliğini ispatlaması namusunu korumasının ölçütü olarak kadının üzerinde sağladığı denetime bağlı görülür. Kadının belirlenen rollerin dışına çıkma-

Kadınlara yönelik aile içi taciz, tecavüz ve ensest ilişkiler çok yoğun bir şekilde yaşanıyor olmasına rağmen çok azı açıklanmakta. Toplumun kapalı yapısı hem böyleleri sapkın suç ve eğilimlere itiyorken hem de açıklanmasını da engellemektedir.

mekten, başta kansızlık (anemi) problemi olmak üzere bir dizi sağlık sorunları yaşamaktalar.

Kadınlar yukarıda saydığımız işlerin haricinde yer yer pamukta, tütünde, fındıkta da erkeklerle birlikte mevsimlik işçilik de yapmakta. Buralarda da erkeklerle birlikte aynı işi yaptıkları halde daha az ücretlerle çalıştırılmakta.

Töre...

Törenin sözlük anlamı "bir toplumdaki ahlaki davranış biçimleri, adap"tır. Yazılı olmayan ama toplumun ummak zorunda olduğu kurallar bütünüdür. Toplumun ahlak kurallarına da, siyasi ekonomik ilişkiler belirler, şekillendirir. Burjuva-feodal sistem varlığını koruyup, güçlendirmek için ahlak kurallarını da kendi belirler. Bu ahlak kuralları erkek egemen anlayış üzerinden şekillenir. Kadın için geçerli olan ahlak kuralları erkek için geçerli değildir. Bu kurallarla kadın cinsi

si korunmak istenen sistemin bozulması anlamına gelir. Bu durumda "namus" a söz gelmiş, kirlenmiştir. Bunu temizlemenin yolu söz gelmesine neden olan kadının aile meclis kararıyla ortadan kaldırılması, öldürülmesidir.

Bu gerici feodal değeri yaratan ve yaşamın her alanına yayan, besleyen sistemdir. Bütün kurumlarıyla, ideolojik ve kültürel aygıtlarıyla beslenmektedir. Buna en somut örnek TC mahkemelelerinin verdiği kararlarla töre cinayetlerini meşurlaştırarak tutumlarıdır.

Son yıllarda yaşanan töre cinayetleri devrimci ve ilerici çevrelerin çalışmalarında da etkisiyle daha fazla teşhir olmuş, toplumun belli kesimlerinden tepkiler yükselmiştir. Faşist sistemse bir yandan bu gerici değerleri beslerken artan tepkilerden dolayı sözde "hukuki düzenleme"ler yapıp, töre cinayetlerinde ceza artırımına gitmiştir. Bataklığı kurutmak yerine 3-5 sinek avlamak

nasil hastalıkları çözmüyorsa; TC'nin yaptığı "hukuki düzenleme"ler de töre cinayetlerini engellemeye. **Nitekim töre cinayetleri azalmamış, bazı bölgelerde yer yer şekil değiştirmesine sebep olmuştur.** Töreyle uyumlaştırılması gerekçesi ile öldürülen kadınların açık açık öldürülmesi yerine bu kadınları intihara zorlama ya da öldürülüp intihar süsü verilme şeklinde cinayetler artış başlarken başlamıştır. KA-MER (Kadın Merkezi)'in hazırladığı "Namus adına işlenen cinayetler 2006 Raporu"na göre de, kadınların % 14'ünün ölüm kararını kendisinin uygulaması için zorlandığı ifade edilmektedir.

Berdel

Ülkemizde, özellikle de T. Kürdistanı'nda karşımıza çıkan gerici feodal geleneklerden biri de berdeldir. Berdel ya başlık parası yüzünden ya da farklı nedenlerle iki aile arasında kız ve erkek çocuklarının çapraz evlilik yaptırılmalarıdır. Burada alınan kıstas kadının ihtiyaçları, istekleri değil, yine erkeğin ihtiyaçları ya da istekleridir. Paranın olmadığı ya da parayla karşılanmayan "borcun" bedeli, ödenen diyeti kadın olmaktadır. Bir anlamda kadın para yerine kullanılmaktadır. Aslında bu karşılıklı iki aileden iki kadının değişiminin özü feodalizmdeki malı-malla değiştirme, takas etme anlayışıdır.

Malı-malla değiştirme anlayışının "gelmiş" hali de başlık parasıdır. Burada da kadın ticari bir mal, meta olarak görüldüğü için alınıp satılmaktadır. GAP Kadın Araştırması-1994 Raporu'na göre bölgede başlık parası, kentlerdeki evliliklerde % 47, kırsal kesimlerdeki evliliklerde de % 70 düzeyinde geçerliliğini sürdürmekte.

Kadına yönelik şiddet ve tecavüz

Toplumda yaşanan şiddet olgusunu da en yoğun kadınlar yaşamakta. Kadınlar hem devlet kaynaklı şiddete, hem toplumsal şiddete, hem de aile içi şiddete en fazla maruz kalanlardır. Fiziki ve psikolojik şiddet aile içinde, aşiret içinde ya da devletin kurumlarında, nerede uygulanırsa uygulansın temel mantık aynıdır. Egemen olanın egemenliği devam ettirebilmesi için şiddet yoluyla karşısına, ezilen konumundakinin itaat etmesini sağlamaktır amaç.

Kadının da itaat etmesi kendine biçilen rolü kabul etmesi için başta fiziksel şiddet (dayak, işkence, yaralama, öldürme vs.) olmak üzere daha da yoğun olarak psikolojik şiddet uygulanmakta-

dir. Tehdit, küfür, hakaret, hor görme, yok sayma, aşağılama ve buna benzer onlarca şekilde yansımakta, yaşanmakta.

Toplumda çok yaygın olan ve T. Kürdistanı'nda da yoğun olarak yaşanan aile içi şiddet çok çeşitli şekillerde yaşanmakta. Kadınlara yönelik aile içi taciz, tecavüz ve ensest ilişkiler çok yoğun bir şekilde yaşanıyor olmasına rağmen çok azı açıklanmakta. Toplumun kapalı yapısı hem böyleleri sapkın suç ve eğilimlere itiyorken hem de açıklanmasını da engellemektedir. Esas olarak da mağdur olan, tacize tecavüze uğrayan kadın olmasına rağmen, suçlanan, sorumlu tutulan, öldürülen de kadın olduğu için gizlenmekte, açıklanmamaktadır.

Kadın kul değil!

Kadınlarda da bu ezilmişliği, hor görülmüşlüğü, sessiz bir kabulleniş söz konusudur. Kadınlara yönelik baskılar karşısında sessiz kalmalarının nedeni, yüzyıllar boyunca toplumsal yaşamdan uzak tutulmaları, edilgenleştirilmeleri ve toplumsal olarak kendilerini yüklenen rollerin kabul ettirilmiş, içselleştirilmiş olmasıdır. Kul efendisine nasıl ki boyun eğmiş, itaat eder köle olursa; bu kültürle şekillenen kadın da kendi "sahibi"ne, "efendisi"ne köle olur/oldurtur. Bu durum nesilden nesile, anadan kıza çeyiz miras olarak kalır/kabullendirilir. Erkek egemen zihniyetin parçası besleyeni haline gelir.

Unutulmaması gereken diğer bir yönü de kadınların bunca ezilmişliğine, hor görülmüşlüğüne rağmen daha direngen bir yönleri de vardır. Ezilenlerin ezileni olan emekçi kadınlar da yakaladıkları küçücük umutlara bile daha sıkı sarılıyorlar. Cinsel, ulusal, sınıfsal baskıyı en yoğun yaşayan Kürt kadınları da gördükleri işi daha çok sarılmaktadır. Bugün binlerce Kürt kadınının ulusal hareket safalarında ya da Türkiye Devrimci Hareketi içinde yanan işçi, ateşi harladıklarına da ta-nıklık etmekteyiz.

Kurtuluş kadınların gerçekleri görmesinde

Biz kadınlar gücümüzün farkına varalım. Bizler ne "eksik etek"iz, ne "ikinci cins"iz. Bizi hor gören, aşağılayan, dilimizi yasaklayan, kültürümüzü yasattırmayan, yerimden yurdumuzdan eden, tacizler, tecavüzler, ölümleri reva gören zihniyet ve sistemlere karşı duralım. Bizi kadın-erkek eşit olarak görmeyen, erkeği üstün tutan anlayışlara, sistemin gerici toplumsal rollerine boyun eğmeyelim. Bizi prangalayan gelenekleri, töreleri, dini parçalayıp onların kendi çöplüklerine fırlatalım.

Grevdeki kadınlar direnişlerinin 448. gününde kazandı

"...Biz başından beri stratejiji sendikamızın kabul edilmesi üzerine kurmuştuk. İşveren, sendikayı kabul etti. Bu bizim için çok önemli. Bunu grevin başansı olarak nitelendiriyoruz."

Petrol-İş Genel Başkanı **Mustafa Öztaşkın**, 18 Aralık günü 81 kadın işçinin greve çıkmasından 448 gün sonra Novamed'le sendika arasında üç yıllık toplu iş sözleşmesinin imzalandığını resmen açıkladı.

Toplu İş Sözleşmesiyle grevden önce aylık ortalama 350 Avro olan ücretler yüzde 9.20 artırılarak ortalama 383 Avroya çıkarıldı.

1 Ocak 2008'den itibaren ücretler yıllık olarak Avro üzerinden yüzde 5 oranında artırılabilecek. Artış oranları 2009 ve 2010'da da yüzde 4 olacak; emekçilere yıllık 300 Avro da sosyal paket ödemesi yapılacak. Anlaşmanın en önemli yanı ise serbest bölgeye bu direniş sendikal örgütlenmenin girmesi oldu.

Neden greve çıkmışlardı?

İşçiler 26 Eylül 2006'da greve gitmişti. Türkiye'nin dört bir yanında kadınlar örgütlenerek **Novamed İşçileriyle Dayanışma Platformu'**nu kurmuş ve işçilere destek olmuştu. Grevdeki kadınların talepleri şöyleydi:

- * Sendikal örgütlenmelerinin tanınması, iş güvencelerinin garanti altına alınması.
- * "İnsanca" koşullarda çalışabilmek.
- * Daha yüksek bir ücretle çalışmak.
- * Akort çalışmanın ortaya çıkardığı karper tünel sendromu gibi hastalıklarla mücadele edebilmek, zehirli solüsyonlar solumadan sağlıklı koşullarda çalışmak.
- * Çalışırken tuvalete girmek gibi ihtiyaçlarını baskı altına almamak.
- * Şefleri ya da yöneticileri tarafından aşağılanmamak.

ATİK Kadınlar Komisyonu, Olağan 7. Kurultayını başarı ile gerçekleştirdi

Emperyalizmin; dünyanın her yerinde ezilen halklar üzerinde topyekün saldırı furyasını gerçekleştirdiği, genel olarak kadınlar üzerindeki teslim alma, kendine yabancılaştırma ve köleleştirme politikalarının, özel olarak da emekçi kadınlar üzerindeki sömürünün, yoksulluğun ayyuka çıktığı bir süreçte, ATİK Kadınlar Komisyonu 7. Kurultayı'nı **8-9 Aralık 2007** tarihinde, Frankfurt'ta başarı ile gerçekleştirdi.

8 Aralık Cumartesi sabahı delege tespitinden sonra resmen başlatılan Kurultay, saygı duruşu ve açılış konuşmasından sonra, iki gün boyunca Kurultay'ı sağlıklı bir şekilde yönetecek olan divan seçimini gerçekleştirdi.

Divan'ın daha önceden belirlenen gündemi delegelerin oylamasına sunup onay almasından sonra, Kurultayımızın siyasi perspektif taslağı olan "Siyaset, örgütlenme ve çalışma yaşamında kadın soru(su)nu" okunurken aynı zamanda görsel sunumu da gerçekleştirdi ve daha önceden bölgelere gönderilmiş olan siyasi taslak tartışmaya açıldı.

Cumartesi öğleden sonraya kadar süren perspektif taslağına yönelik tartışmalar esnasında, kolektif aklın egemenliği belirleyici olmuştur. Kongrenin siyasal tartışma bölümünde öncelikle delege kadın arkadaşların tartışmalarını sonuçlarını aktardılar, daha sonra da kendi düşüncelerini doğrultusunda taslağı değerlendirdiler. Taslak, delegeler ve katılımcılar tarafından genel olarak olumlu bulunurken, bazı eksikler noktasında getirilen önerilerden

sonra, eksiklerin de tamamlanması ile taslak, delegelerin oybirliği ile onaylandı.

Kurultayımıza delegasyon olarak katılan MLPD'den iki kadın arkadaşın kadınların sınıfsal sömürü-

sünün yanısıra cinsel baskıya maruz kalışlarını, ama aynı zamanda kadınların enternasyonal alanda sınıf mücadelesinde oynadıkları rolün ve sağladıkları başarıların önemi üzerine yaptıkları konuşma büyük beğeni kazandı.

Ayrıca, "kadına yönelik şiddet" üzerine Berlin'de çalışmalar yürüten bir kurum olan **Stybor**'dan iki kadın arkadaş da göçmen emekçi kadınların sorunları üzerine kısa birer sunum gerçekleştirdiler.

Ardından Hacettepe Üniversitesi Antropoloji bölümü öğretim üyesi ve 1975'ten beri kadın çalışmalarında yer alan **Sibel Özbudun** kürsüde yerini alarak, "Ata-erkillik ve kadın" konulu sunumunu bizlerle paylaştı.

Bir sonraki ama en önemli gündemimiz olan "Göçmen emekçi kadınların örgütlenme perspektifi ve faaliyet raporu"nun sunumuna geçildi.

9 yıl boyunca kurultaylarımızı gerçekleştirememiş olamaz nedeneyle, en az 10 yıldır örgütlenme perspektifimizi tartışamamıştık. Bu nedenle de alanlarda ciddi sorunlar yaşanmaktaydı. Daha 1991'de gerçekleştirdiğimiz 1. Kurultayımız'da aldığımız, "özzerklik" kararının, gerek kurumlarımız açısından gerekse de kadın faaliyetçilerimiz açısından yeterince kavranamaması ve kavratılmaması nedeniyle birçok alanda etki-yetki kargaşası yaşanmakta idi. Bu durum da elbette kadın çalışmamızın yara almasına sebep olmaktaydı. Bu nedenle bu yıl gerçekleştirdiğimiz Kurultayımızda çok büyük

bir önem taşımaktaydı bu gündem maddesi.

Pazar günü öğleye kadar süren tartışmalarda, perspektif yazısının olumlu ve olumsuz yanlarına ilişkin getirilen öneri ve eleştirilerden sonra taslağın, delegelerin ezici çoğunluğu tarafından onaylanmasıyla

göçmen emekçi kadınların örgütlenme perspektifi, "özzerk, özgün ve özgülükçü" olması gerektiği şeklinde bir kez daha netlik kazandı.

Mali raporun sunumu ve oybirliği ile onaylanmasından sonra, Komisyonumuzun logosunun belirlenmesi gündemine geçildi. Komisyonumuzun 17 yıllık bir geçmişi olmasına rağmen, bizi tanımlayacak bir logomuzun olmaması bir eksiklikti. Bu nedenle geçen yılki 6. Kurultayımızda, 7. Kurultaya kadar altlarda bir çalışmanın yürütülmesi ve 7. Kurultayda logonun netleştirilmesi kararı alınmıştı. Nedir ki; Kurultaya geldiğimizde elimizdeki çalışmalar yeterli görülmediğinden bu sürenin bir yıl daha uzatılmasına karar verildi.

Yeni yönetim organının seçimi, dilek ve temennilerin sunumundan sonra 7. Kurultayımız, çoşkuyla atılan "Birlik mücadele zaferi", "Yaşasın ATİK, YDG, Yeni Kadın!" sloganları eşliğinde sona erdi. (ATİK 7. Dönem Kadınlar Komisyonu)

Karelerde Novamed direnişi...

Kadın işçilerin onurlu direnişi, fotoğraflarla **Karşı Sanat Galeri**'si'ne misafir oldu. İşçi kadınların uzun mücadelesinin çeşitli anlarından kareler yansıtan sergi, direnişe destek veren kurumlar aracılığıyla düzenlendi. Sergide yayınlanan fotoğraflar **Nilgün Yurdalan**, **Ayşe Bazıkı**, **Melek Özmen** ve **Ebru Ağaoğlu**'na ait.

Sergide yer alan bir diğer iş de Novamed direnişi filmi. Bu film ise **Filmmor Kadın Kooperatif**'den **Güliz Sağlam** ve **Feryal Saygılı**'in çalışmaları.

40 fotoğraftan oluşan serginin hazırlayıcılarından **Nilgün Yurdalan**, Novamed grevinin **Türkiye'deki kadın hareketi tarihi için taşıdığı öneme** değinerek, "bu sergi aynı zamanda grevle dayanışmanın da tarihini anlatıyor" diyor. (İstanbul)

Fuhuşa zorlanan kadın yasaları zorluyor!

Kadına yönelik ayrımcılık hala yasal düzenlemelerle korunuyor. Devletin denetimdeki fuhuş evlerinde kadınlar zorla alkonulup satılırken, devlet ancak kendi denetimi dışına çıkan fuhuş pazarlarına müdahalede bulunuyor. Elbette ki kadınların yaşamlarının karartılarak tecavüze uğraması ve satılması da devletin koruduğu bir durumu oluşturuyor. Öyle ki son olayda tekrar yaşadığı gibi bir hayat kadınınna tecavüz etmek cezasız kalıyor.

Bir süre önce "Kedi Operasyonu" adı altında, kadınlara fuhuş yaptıran bir çeteye operasyon gerçekleştirilmişti. İddianamede, 23 yaşındaki **İrina Ryabchenko**'nun İstanbul'da fuhuş çetesinin eline düştüğü, Ejder Topak'a satıldığı, Topak ile 2 kişi tarafından dövülüp 4 gün boyunca tecavüze uğradığı belirtilmişti. Fuhuş çetesinin liderleri Ejder Toprak ve Mehmet Doğan Rusya uyruklu İrina Ryabchenko'ya tecavüzden beraat etti. Beraat nedeniyle olarak mahkeme kararda "Yabancı uyruklu kadınların Türkiye'ye ne amaçla geldikleri bilinen bir gerçektir" ifadesini kullanarak kadınların toplumdaki yerine ve fuhuş sorununa bakış açısını ortaya koydu.

Kadına yönelik devlet tarafından yapılan bu uygulamalar, kâr hırsıyla hareket eden düzenin birer ürünü. İnsan olgusunu ortadan kaldırarak kadınları da kendi iradesi söz konusu olmayan, satılabilen ve kullanılabilen birer meta olarak kabul ediyor sistem. Elbette bu sadece TC devletinin değil emperyalist düzenin bakış açısıdır. Daha önce de Amerika'da yaşanan bir olayda kadın yarığ, silah zoruyla 5 arkadaşıyla birlikte hayat kadınına tecavüz etmekten tutuklanan genci serbest bırakmıştı. Bu olayın en acı verici noktası suçluların serbest kalması değil suçun nitelenmesiydi. Hakim "seks hizmetini silah zoruyla almaya teşebbüs", yani hırsızlıktan yargılamaya karar verdi. Hayat kadınına 6 kişinin silah zoruyla yaptığı insanlık dışı suç tecavüz değil "kâr" kaybı olarak nitelendirildi. Övülerek göklere çıkarılan burjuva demokrasisinin acizliği gözler önüne serilirken kadının kurtuluşunu sağlayacak esas savaşın sınıf savaşı olduğu da ortaya çıkan sonuçlar içinde yer alıyor.

Yunanistan emekçileri: "Sosyal Güvenlik Yasası"na hayır...

Geçirilmeye çalışılan "Sosyal Güvenlik" Yasası'na karşı ülkenin dört bir tarafında yüzbinlerce kit- le sokaklara döküldü. **GSEE ve ADEDİ** konfederasyonlarının **24 saatlik grevine sağlanan yüksek katılım sonucu, ülkede hayat durma noktasına geldi.** Greve katılımın yüksek olduğu mitingler son yılların en kit- lesel mitingleri oldu. Atina'da, iş- çilerin, memurların, öğrencilerin, işsizlerin katıldığı eylem ve yürü- yüşlere tahminlere göre 150.000 emekçi katıldı. **Pedio Arios Meydanı**'nda saat 11.00'de baş- layan mitingde, konfederasyon başkanlarının ve sendika yönetici- lerinin yaptıkları konuşmalardan sonra yürüyüşe geçildi. Yürüyüş boyunca, "Bu yasa geçmeyecek", " Herkese iş-tedavi hakkı", "Yasalar işçilerin hakkıdır", "Sosyal güvenlik elinizi çekin", "Diyaloga hayır", "PASOK-ND aynı sömürü, aynı terör", "Kah- rolusun sendika ağaları", "İşçi- gençlik el ele zafere" sloganları canlı bir şekilde atıldı. **Sindagma Meydanı**'na ulaşıldığında kısa ça- rışmaların yaşandığı eylem genel anlamda sorunsuz geçti. Eylemler sırasında polisler ortalıkta fazla görünmemesi ise dikkat çeken bir nokta oldu. Eylemlerin trafik ka- meralarınca izlenmesinin yanı sıra, eylem öncesi getirilen vinç ile kame- raların üzerleri örtülerek yasadışı uygulama protesto edildi. **Taksi- ki Poria-Sınıf Yürüyüşü** pan- kartları altında eyleme kitlesel ka- tılım sağlayan yoldaşlar sloganları ve canlılıkları ile dikkat çekti.

(Yunanistan'dan bir İK okuru)

Kovuşturmalara hayır! Türkiyeli devrimcilerle dayanışmaya!

Almanya'da yaşayan Türkiyeli dev- rimciler, demokratlar ve göçmenler, Al- man emperyalist devletinin ve onun bas- kı güçlerinin terörist saldırısının hedefi oldular. 5 Aralık 2007 günü, farklı şehir- lerde, evlerinden ve göçmen demokle- rinden gözaltına alınıp kameralara götü- rülen devrimciler, **TKP/ML** üyesi ya da taraftarı olmak suçlaması ile mahkemeye çıkarılacaklar.

Bu saldırı, emperyalizmin, işçi sınıfını ve halkları terörize etmek, onların mücadelelerini engellemek için uyguladığı genel saldırıların bir parçasıdır. Emekçilerin, halkların ve Türkiyeli devrimcilerin mücadelesi, halk- ları katleden saldırganlıklara ve kapita- list-emperyalist barbarlığa karşıdır ve de meşrudur.

Bizler, **8-9 Aralık** tarihinde Atina'da yapılan uluslararası etkinliğe katılanlar olarak, Alman polisinin, Türkiyeli devrimciler üzerinde estirdiği terörü kınıyor ve devrimciler aleyhinde açılan davanın düşürülmesini talep ediyoruz.

-Yaşasın Enternasyonal dayanışma! 9 Aralık 07, Atina

İmzalar:

- YKP (M-L)**, Yunanistan Komünist Partisi (Marksist-Leninist)
- ANNISU (R)**, Nepal Ulusal Bağımsız Öğrenci Birliği-Devrimci
- NKP (M)**, Nepal Komünist Partisi (Maoist)
- Cebraspo-Brezilya**
- ILPS Filipinler Seksiyonu**
- MLPU**, Ukrayna Marksist Leninist Parti

Hindistan'da, HKP(M) önderli- ğinde yükselen **Halk Savaşı'nın** Hin- distan egemenleri üzerinde yarattığı panik havası sürerken, geçtiğimiz gün- lerde Maoist tutsakların gerçekleştirildi- ği başarılı firar eylemleri ile birlikte, bu panik havası daha da arttı.

Chattisgarh eyaletinde bulunan **Dantewada Hapishanesi**'nden 105'i **Naxalit** (Maoist) olmak üzere toplam 299 mahkum silahlı bir firar ile kaçtı. Ancak kaçan Maoistlerin sayı- sının verilen çok üzerinde olabileceği söylenmektedir.

16 Aralık 2007 gerçekleşen firar sırasında üç gardiyan toplam 5 güven- lik görevlisi de yaralandı. Çok önceden tasarlanmış olduğu belli olan isyan, gü- venlik açığının olduğu bir sırada, tek kişilik hücrede tutulan Maoist komutan **Sujit Kamer**'in bir gardiyana etkisiz hale getirmesi ve silahını ele geçirerek ateş etmesi ile başladı.

Hapishane kaynaklarının verdiği bilgilere göre, mahkumların açtığı ateş sırasında üç gardiyan da yaralandı. An- cak eyalet yönetimi tarafından daha sonra yapılan açıklamada, yaralanan gardiyan sayısının üç değil, beş olduğu söylendi.

377 mahkumun kaldığı Dantewada Hapishanesi Maoistlerin denetiminde al- tın olan bir bölgede yer almakta ve eya- let başkentine uzaklığı ise 375 km. Hin- distan egemen güçleri HKP(M)'nin üst düzey kadrolarının bu bölgede bulun- duğunu iddia etmektedir. Eyalet yöne- timinin açıklamasına göre, firar eden tutsaklar, giderken yanlarına bir INSAS silahı, üç tabanca, üç piyade tüfeği ve gardiyanlara ait telsiz setini almışlar.

Maoist tutsaklar firar etti

Çok sayıda Maoist tutsağın firar et- mesiyle birlikte bölgede panik havasına kapılan güvenlik güçleri, ormanlık alan- da operasyon başlattılar. Ancak hava- nın kararması ile birlikte bölgeye gir- meye çekinen polis güçleri, operasyon- da başarılı olamadılar.

AB, Firar "çok iyi hazırlanmış"

Operasyona ilişkin açıklama yapan eyalet başkanı da operasyonla ilgili ba- şarısızlığı, güvenlik güçlerinin gece ka- ranlığında ormanda kaçanları ararken büyük zorluklarla karşılaştıkları ve kap-

samlı kovuşturma için havanın açılma- sını bekleyecekleri yönlü açıklamasıyla doğrulamış bulunmakta. Firarileri bul- ma yönlü başarısızlıklarını gizlemek için yapılan bir başka açıklamada ise, Ma- oistlerin, Dantewada bölgesinde de ka- sayacak şekilde Basta'ın tamamına mayın döşedikleri, akşam saatlerinde operasyon düzenlenmenin tam anlamıyla Maoistlerin tuzağına düşmek anlamı- na geleceği söylenmesidir.

Bu firar, Maoistlerin 2005 Ka- sim'ında gerçekleştirdikleri ve 1000 gerillanın tutuklu bulunduğu **Bihar Hapishanesi**'nden 400 Maoist'in kaç-

tığı firardan sonra gerçekleştirdikleri en büyük firar. Maoistler, geçtiğimiz Mart ayında da Orissa'da 40 mahku- mu kaçtığı bir firar organize etmişler- di. Firar eden tutsaklara yönelik ope- rasyonlar ise başarısız olmuştu.

Yetkililer, aslında Maoistleri, **Jag- dalpur, Bijapur ve Dantewada** gibi hapishanelere çok dağınık bir planla ile yerleştirdiklerini, çünkü tutuklanan Maoist sayısının çok olduğunu, bunun da kontrolü zorlaştırdığını söylemek- teler.

Maoist tutsakların isyanı sürüyor

Nitekim, Dantewada Hapishane- si'ndeki büyük firarın yankıları sürer- ken, Maoist tutsaklar, kaldıkları Patna Beur Yüksek Güvenlikli Hapishanesi'nde de isyan gerçekleştirdiler. Yüzlerce Maoist tutsak, hapishane koşullarını protesto etmek amacıyla, yüksek gü- venlikli hapishanenin iç güvenliğini bü- yük oranda ele geçirmiş bulunmakta- lar. Bu durum bir hapishane yetkilisi ta- rafından da şu sözlerle doğrulandı: "**Maoistler, hapishanenin geniş bir kısmının güvenliğini tamamen ele geçirdi.**"

Maoist tutsaklar, kapatıldıkları hü- crelerin demir kapılarını kırarak, biri Maoistlerin üst düzey kadrolarından **Ajay Kanu** olmak üzere, iki komuta- nın firar etmesini sağladılar.

Beur yüksek güvenlikli hapishanede- ki isyanın, burada tutulan ve geçtiğimiz günlerde intihar ettiği söylenen HKP(M) üyelerinden **Nagina Manj- hi**'nin ölümünün ardından çıktığı söy- lenmekte.

Ekim Devrimi'nin 90. yılında Atina buluşması

Ekim Devrimi'nin üzerinden 90 yıl geçmesine rağmen, insanlığın bugün karşı karşıya olduğu, baskı, sömürü ve hak gaspları gözönüne alındığında gö- rülecektir ki, insanlığın Ekim Devrimle- rine duyduğu ihtiyaç her zamankinden daha da artmış durumda. Bugünün

Ekim Devrimlerini yaratmanın bir yolu da, dünün deneyimlerine, derslerine ve yanlışlarına yeniden göz atılmaktan geç- mektedir. Tabii Ekim Devrimi'ni salt tarihi bir olay olarak değil, yeni devrim- lere yaratacak bir deneyim perspekti- fiyle ele almak durumundayız.

Bu doğrultuda, Atina'da Ekim Devrimi'nin 90. yılı dolayısıyla, **YKP(M-L)** tarafından, uluslararası bir buluşma ger- çekleştirildi. Etkinliğe **Nepal, Brezilya, İtalya, Filipinler ve Ukrayna**'dan parti ve örgüt temsilcileri katıldı. Etkinlik, **8-9 Aralık 2007** tarihlerinde, **Pandiyo Üniversitesi**'nde gerçekleştirildi. **İlk günkü** sunumların konusu, devrim, sosy- yalist inşaa ve geriye dönüşler oldu. Sunumlarında, devrimin gerçekleştirildiği koşullara, içte ve dışta gerçekleştirilen karşı devrimci müdahalelere ve bunla- ra karşı devrimin savunulması için veri- len mücadelelerin zorluklarına değinil- di. Sosyalizmin inşası bölümünde ise, tarihte ve ilk defa bir ülkede sosyaliz- min inşasının önemine vurgu yapıldı. Geriye dönüşler noktasında ise, 20. Kongre ve Stalin sonrası başlayan kapita- lizme dönüş süreci, SSCB'nin sosyal emperyalist bir karaktere bürünmesi

ve revizyonizmin komünist hareketler üzerindeki etkisine değinilerek, reviz- yonizme karşı mücadelenin önemine vurgu yapıldı.

İkinci gün ise, günümüzde devrimci sü-

reçler ve direnişler konusu ele alındı. Bu bölümde her örgüt kendi ülkesin- deki halk hareketleri ve mücadele de- neyimlerini aktararak, yeni yüzyılda, ye- ni Ekim Devrimlerine duyulan ihtiyacı en altını çizdi.

Her iki günde de yapılan sunumla- rın ardından, soru-cevap ve açık kürsü uygulamaları yapılarak, tartışmaların zen- ginleştirilmesi sağlandı.

Buluşmada en çok ilgi Nepalli katı- lımcılara oldu. Devrimin arifesinde olan bu ülkedeki son durum ve devrimin ge-

leceği üzerinde sorular yoğunlaştı. Di- ğer bir ilgi odağı ise Brezilyalı katılımcı oldu. Latin Amerika ve oradaki kitlesel hareketlerin durumu üzerinde yoğun- laşan sorularla her iki günde de tartış- malar oldukça canlı geçti.

Buluşma çerçevesinde, Partizan'dan bir yoldaş, etkinli- ği selamlayarak başarı dilekleri- nede bulundu. Ayrıca, buluşmaya katılan örgütler ve etkinliği organize eden YKP(M-L), Almanya'da ATIF- ATIK'e yönelik gerçekleştirilen saldırıyı kınayarak daya- nışma dileklerini ilettiler. Etkinlik çerçevesinde, ATIK ve İLPS açıklamaları Yunançaya çevrilerek dağıtım yapıldı ve destek çağrısında bulunuldu.

Katılımcı örgütler:

- ANNISU (R)**, Nepal Ulusal Bağımsız Öğrenci Birliği (Devrimci)
- RFDP, Halkın Haklarını Korumak İçin Devrimci Cephe-Brezilya**
- CARC, Komünizm İçin Direniş Des- teklemeye Komiteleri-İtalya**
- CAIS, Anti-emperyalist Araştırmalar Merkezi-Filipinler**
- MLPU, Ukrayna Marksist Leninist Parti**

(Yunanistan'dan bir İK okuru)

İngiltere

İngiliz Kamu ve İşletme Servisleri Sendikası'nın çağrısı- na uyan 80 bin kamu hizmetleri ça- lışanı iki gün süren bir grev gerçek- leştirdi. Sendika tarafından grev sonrası yapılan açıklamada katılı- mın % 80 dolayında olduğu söylenirken, grevin başlıca nedeni üç- reterlerde kısıtlamaya gidilmek is- tetilmesi.

İşçi Partisi hükümeti ücretlere önümüzdeki yıl sadece % 3 artış verebileceğini açıklamıştı. Çalışan- lar ise gerçekte ücretlerin azalma- sı anlamına gelen bu oranı, İngilte- re'de % 4 oranında olan enflasyon karşısında çok düşük bulmaktalar.

Ürdün

Ürdün'de ABD ile Serbest Ti- caret Anlaşması çerçevesinde, Wall Mart, GAP, Gloria Wander- bilt emperyalist mağaza zincirlerine fason konfeksiyon üretimi yapan büyük bir fabrikada çalışan 3 bin göçmen işçi, tecavüz ve dayatma da dahil olduğu çalışma koşullarına karşı, zorlu bir direniş gerçekleştiri- yor.

İşçilerin çoğunluğunu, **Sri Lan- ka, Bangladeş, Nepal, Hindis- tan** gibi ülkelerden gelenler oluş- tururken, polis işçilerin grev kapsa- mında yaptığı eylemlere saldırarak, 10 işçiyi yaraladı. Fason üretimde çalışan işçilerin direnişe geçmesinin başlıca nedenleri ise şunlar:

Ücretlerinin yalnızca yarısının ödenmesi, haftada en az 72 saat ça- lışmaya zorlama, iki kadın işçiye fabrika yöneticileri tarafından teca- vüz edilmesi, yöneticilerin işçilere sürekli bağırması ve çoğu zaman da dövmesi, işçilerin çalışma saatlerin- de fabrikaya kilitlenmesi, yılda 14 gün olan ücretli izinlerin verilme- mesi, kötü beslenme ve barınma koşulları.

Peru

Perulu **liman işçileri**, ücretle- rinin artırılması, çalışma haklarının tanınması, mesai ücretlerinin ödenmesi ve iş güvenliği kuralları- na uyulması gibi taleplerle süresiz olarak greve çıktılar. Liman işçileri- nin taleplerinin merkezinde ise, patronların yanaşmadığı TİS görüş- meleri var. Patronlar TİS yerine iş- çilerle tek tek anlaşma yapmaktan yanalar.

Grevle birlikte iş bırakan liman işçileri, limanın girişlerini de kapadı- lar ve böylece düzinelerce gemi limana yanaşamadı. Bunun üzerine grevi kırma girişiminde bulunan patronlar, başka limandan işçi geti- rerek gemilerin yükünü boşalttır- mak istediler. Ancak sadece iki ge- minin yük boşaltılabilir. Çünkü devlete ait limanlarda çalışan işçiler de, grevde olan işçilerle dayanış- mak için greve çıktılar.

Evrensel Bakış

Gelişmeler zafere gebe

Dünyanın ezilenleri, yeni bir yılı da- ha ayakta karşıladılar. Emperyalist met- ropollerde yükselen direnişler, işgal edil- len bölgelerin engellenemez direni- şleriyle nefes alıp vermeye bir yıl boyun- ca sürdürdüler. **İsgallerin emperyalist efendileri, halklara yene diz çöktürmeyi başaramadılar.** Onlar mazlum halkları kuşatmaya çalıştıkça, gi- derek daralan bir kuşatmaya hapsoldu- lar. Aralarındaki çelişkileri, halklara kar- şı saldırılarda ortaklaşmak üzere bir ke- nara bırakıp, yıl boyu sayısız zirveler gerçekleştirdiler. Bir dizi yeni saldırı ka- rarlarının altına imzalar attılar ve hemen akabinde hayata geçirmek için kolları sı- vadılar.

Ancak emperyalist zorbaların, ezi- lenlerin öfkesinden duydukları korku, yaptıkları zirvelerde aldıkları olağanüstü güvenlik önlemlerinde, saklanamaz bi-

çimde dışa vurdu. Zirve bölgelerine örülen metrelerce yüksekliğinde ve ki- lometrelerce uzunluğundaki duvarlar bile, korkularına çare olamadı. Korkula- rı zirve sonrası çektiydikleri "**aile fo- toğrafları**"na olanca çıplaklığı ile yansı- dı.

Yağma ve talanlarının merkezinde bulunan Ortadoğu'ya dönük, özde bu- rada girdikleri çıkmazı aşma umuduyla, birbirini ardına yeni stratejiler devreye soktular. Her yeni strateji, Ortadoğu halklarına dönük katliamların dozunu artırsa da, gerçekleştirdikleri her katli- amin, attıkları her bombanın, kendileri- ne daha güçlü direniş olarak geri dön- mesini engelleyemediler. Ezilen, katledi- len, işgallere uğrayan halklar, küllerin- den yeniden doğarak ayağa dikilmeyi sürdürdüler ve sürdürmektedirler.

İsgallerin ve işgallere harcanan mil-

yarların faturası ödetilmeye çalışılan emperyalist ülkelerin işçi sınıfı ise, bu ekonomik-siyasal faturayı ödememekte kararlı olduklarını, hayatı felç eden genel grev ve daha bir dizi direnişlerle gösteriyor.

Öyle görünüyor ki, 21. y.y.'in şid- detli çatışmalara gebe olduğu tespitine uygun olan bu gelişmelerin dozu, önü- müzdeki yıl ve onu takip eden yıllarda, daha da artacak, ezenler ve ezilenler arasındaki çatışmalar önümüzdeki sü- reçte daha da şiddetlenecek.

Çatışmaların geleceği düzeyden du- yulan korkudandır ki, emperyalist ülke- lerde "**Terörle Mücadele**" konsepti, neredeyse tüm temel hak ve özgürlük- leri ortadan kaldırmayı hedeflercesine, bu süreçte daha büyük bir hızla işletil- meye çalışılmakta. Toplumsal muhalefe- ti, özde ise sistem karşıtı halk hareket- lerini, işçi sınıfının hak arama mücade- lesini daha güçlü hedefleyen bu çabalar kapsamında, emperyalist ülkelerdeki göç- men işçilerin, mültecilerin buralarda ya- şama hakkı giderek ortadan kaldırılmaya çalışılmakta. İstihbarat birimlerinin or- taklaşa gerçekleştirdiği operasyonlarla,

devrimci komünist hareketler başta ol- mak üzere, halk hareketlerinin önu ke- silmeye, verilen destek ortadan kaldırıl- maya çalışılmakta.

Bu yönelim, geçtiğimiz haftalarda **TKP/ML**'ye destek verildiği vb. iddi- alarla, Almanya'nın birçok kentinde eş zamanlı olarak yapılan ev ve kurum bas- kınlarında daha da net bir biçimde göz- ler önüne serilmiştir. Emperyalistler, göçmenleri kendi halkları nezdinde po- tansiyel "**terörist**" ilan etmeye, sosyal yıkıma bağlı yoksullaşmanın, işsizliğin fa- turasını buradaki "**yabancı**" kökenli- re çıkarmaya, bunları kendi halkının gö- zünde "**düşman**" ilan etmeye dönük bu uygulamalarla birlikte, kendi işçi sin- fına dönük gerçekleştirdiği saldırıların üzerini örteceğini, karartacağını, hedef şaşırtacağını düşünmektedir. Bوندandır ki, ırkçı-faşist politikalar bir kez daha tüm dünyada, işçi-emekçi yığınların ger- çek düşmanını görmemesi için devreye sokulmaktadır.

Ancak, böl-parçala-yönet politikası- na, bir kez daha ve belki de her zaman- kinden daha güçlü bir biçimde sarılan egemen sınıflar, bu politikanın faturasını

geçmişte çok ağır bir biçimde ödedikle- rini unutmus olmalıdır.

Kapitalizmin emperyalizme evrildiği geçtiğimiz yüzyılın başlarında (ve hemen öncesinde) sermayenin küresel dolaşı- mının ve rekabetinin önünü açma teme- linde yükselen liberal düşünce akımının savunucusu burjuva ideologların liberal politikaları, egemenler tarafından uzun yıllar boyu hayata geçirildi. Bunun sonu- cu ise büyük bir ekonomik-siyasal kriz oldu. Ve bu kriz I. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın zeminini hazırlamada büyük bir işleve sahipti. Ancak bu paylaşım sa- vışı da emperyalistlerin krizini aşmaları- na yetmemiş, sadece emperyalistlerin dünyanın çeşitli bölgelerindeki rollerin- de değişiklikler yaratmış, buna rağmen liberal politikaların yarattığı ekonomik yıkım henüz aşılabilmiş değildi. Nitekim 1920'li yılların sonuna doğru "**büyük buhran**" patlak verdi. Bu süreçte **Mus- solini, Hitler** gibi faşist kişiler, ırkçı- faşist politikaların yükseltilmesine para- lel olarak, egemen sermaye sınıfları ta- rafından iş başına getirildi. Sonucu, on- larca milyon insanın yaşamına mal olan II. Paylaşım Savaşı'na böyle gelindi. Em-

peryalistler, savaş sonrası yıllarda uzun- ca süre "**sosyal devlet**" anlayışına sa- rıldılar. 70'li yıllar, neo-liberal politika adı altında, liberal politikalara tekrar geri dönüş yılları oldu.

Bugün olanca hıziyla hayata geçiri- len bu politikalar, uyguladığı her ülke- de büyük ekonomik-siyasal yıkımları da beraberinde getirmeye devam ediyor. Tabii ki kendi karşını da doğurarak. Bu karşıt ise, krizin ürünü olan işgaller karşı yükselen direnişler ve işçi-emekçi yığınların dünyanın dört bir yanında yükselttiği mücadelelerden başka bir şey değildir. Emperyalistler ve her tür- den uzantıları tarafından, halkları teslim almak için hayata geçirilen, baskı, zulüm, katliam ve sosyal yıkım politikalarının ve bunlara bağlı olarak da neo-liberal poli- tikaların, bu mücadeleler karşısında bo- şa çıkacağı, halkları teslim almaya ça- lışanların, halklar karşısında teslim olma- ya zorlanacağı ise kesindir. Geride bir- aktığımız yıl boyunca mazlum halklar cephesinde yaşanan gelişmeler, önü- müzdeki yılın ve de sonraki yılların, ezi- lenlerin zafere gebe olduğunun haber- cisidir.

1800'lerin ilk günleri. Avusturya-Macaristan İmparatorluğu'nun, Bohemya bölgesindeki Strones Köyü'nde Johann Tmumelschlager adlı küçük bir çiftçinin evinde, Maria Anna Schicklgruber adındaki hizmetçi kız, 7 Haziran 1837 günü, "gayr-ı meşru" bir çocuk doğurur. Çocuğa Alois adını verirler. Çocuğun kimliğinde babası bölümü boş bırakılır. Aradan beş yıl geçer ve anne, Johann Georg Hüttler adlı bir değirmenciyle evlenir. Yeni evli çift, Alois adlı çocuğa bakmak istemezler. Ekonomik durumu iyi olan üvey babanın erkek kardeşi J. Nepomuk Hüttler'in yanına verilir Alois. Az bir zaman sonra da anne Schicklgruber veremden ölür. İçinde oldukları sefaletten ötürü baba Hüttler de fazla yaşamaz... Üvey amca Nepomuk Hüttler, Alois'in zorluk çekmemesi için ona yeni bir kimlik çıkararak onu sahiplenir. Eski kimliğinde boş olan baba adı hanesine Hüttler yazdırmak ister. Ancak nüfus görevlisi papaz o bölüme yanlışlıkla "Hitler" yazar ve trajik bir hikayeyi başlattığını bilmeden 1877 Ocak ayından itibaren tarih lanetli bir soyadını izlemeye başlar.

Alois bir gümrük memurudur. Üç kez evlilik yapmış olan Alois'in son eşi Clara Pöztl'den 20 Nisan 1889 günü bir erkek çocukları olur. Doğan çocuğa Adolf adını verirler. Adolf ilkokulu çok yüksek başarıyla bitirir. Ancak daha sonra Linz kentinde başladığı ortaokulda aynı başarıyı sürdüremez. Karnesinin sosyal kimlik bölümündeki "gayret" bölümüne sürekli "gayretsiz" yazılmaya başlar. Disiplin, resim ve beden eğitimi dışındaki tüm dersleri ya orta ya da zayıftır. Dersleri kötü olan Adolf, okulu bırakır ve kendi deyimiyle, hayatını "bütünüyle sanata adanmak" istiyordur artık. Ressam olacaktır...

1906 yılında Adolf 17 yaşındadır ve ilk kez imparatorluğun başkenti Viyana'ya gelmektedir. **Viyana Güzel Sanatlar Akademisi**'nin resim bölümüne sınavla öğrenci alınacağına dair bir yazı ilişir gözüne. Seçmelere katılacak ve büyük yük bir ressam olacaktır. O güne dek karaladığı yağlı boya, kara ka-

Geride 38 milyon ölü bırakan bir diktatör; Hitler...

Tarih boyunca onun kadar onun kadar korkulan, aynı zamanda da onun kadar nefret edilen biri daha yoktur. "Bin yıllık imparatorluk" kurma sözleriyle başa geçmiş; gelmiş geçmiş en güçlü orduyu kurmuş, onun yönetimindeyken ülkesi dünyaya kafa tutarak altı yıl savaşmış; sonunda da, ardında otuz sekiz milyon ölü bırakarak tarihe gömülmüştür. Hitler...

dan akademimizin resim sınavına aday olamaz. Kabul edilmemiştir" yazısıyla karşılaşır. Yalnız, çaresiz, annesinin evinin satılmasıyla eline geçen paranın da tükendiği bir halde, oturduğu Felber Caddesi'ne doğru yürür. Gazete ve sigara satan bir dükkâna girer. Can sıkıntısını gidermek için bir dergi alır raftan. Derginin manşeti oldukça ilginçtir: "Sarışın mısınız? O zaman siz kültür yaratıcısı ve kültürün koruyucusunuz! Sarışın mısınız? O zaman tehlikeyesiniz! Sarışın ve üstün insanların dergisini okuyunuz!" Bu dergide üstün Cermen ırkı erkeklerinin sarışın ve mavi gözlü kahramanlarının "aşâğılık", "karışık ırktan" kişilere karşı giriştikleri kanlı savaşlardan söz edilmektedir. 1907 yılında bu dergi amblem olarak kendisine gamalı hacı seçmiştir. Gamalı haç, "üstün ırkın" sembolik bayrağıdır artık. Dergiyi Jorg Lanz von Liebenfels adında biri çıkarmaktadır. Toplumda kendine yer bulamamış, düş kırıklıklarıyla her yeri kesilmiş Hitler için bu dergi, girmek istediği toplumun kapısı gibi görünür gözüne...

Kısa bir zaman sonra Hitler'in Viyana'daki yatak odasının duvarın-

da, Schönerer'in Alman milliyetçiliğine dair sözleri asılıdır. Schönerer; Alman ırkının Yahudiler, Katolik Kilisesi, Slavlar, sosyalistler ve Avusturya-Macaristan monarşisi karşısında büyük bir tehlike içinde olduğuna inanmaktadır. Bunun için, özellikle ekonomide ve siyasette liderliği elinde tutan Yahudilere karşı özel yasalar çıkarılması gerektiğini savunur. Hatta Schönerer tarafından köstek saatlerinin içinde, Yahudi düşmanlığı akımını simgeleyen, darağacında sallanan bir Yahudi heykelciği taşımaktadır.

Ve savaş...

1 Ağustos 1914, savaş başlamıştır. O gün Hitler günlüğüne şöyle bir not düşer: "O saatler gençliğimin bütün üzüntü veren duygularını silip atmıştı. Büyük bir coşku içinde diz çöküp Tanrı'ya bütün kalbimle teşekkür ettiğim için bugün bile utanç duymuyorum..."

Hitler hemen iki gün sonra 3 Ağustos 1914 günü Bavyera Kra-li'na bir dilekçe yazarak Avusturya vatandaşı olduğu halde Bavyera Birliği'ne kabul edilmesini, Almanya ordusunda savaşmak istediğini bil-

dirir. Cevap gecikmez. Ertesi gün gelen mektupta, Hitler'in 16. Bavyera Piyade Alayı'na atandığı yazılıdır. Hitler onu dünyaya tanıtan asker üniformasını ilk kez 25 yaşında bu Bavyera Birliği'nde giyer.

Hitler'in sanatı:

38 milyon ölü...

1919 Almanya'sı karmakarışık-tır. Savaş yorgunu ve ulusal gururu kırık Almanların birçoğunda milliyetçi bir lider beklentisi oluşmuştur. Bu yüzden birçok dernek kuruluyor; bu dernekler suçladıkları azınlıklara, göçmenlere, komünistlere ama en çok Yahudilere dış biliyordu. O derneklerden biri olan "Thule Derneği" zengin ve milliyetçi 1500 kadar Alman iş adamının desteklediği bir dernekti. Dernek Alman İşçi Partisi'nin alt yapısı niteliğindedir. Bunların "Müncher Beobachter" adında bir de gazeteleri vardı. Gazetenin tek söylemi, "Yahudilerin, Alman halkının safkan yapısını bozduğu, bu yüzden ulusal gururlarının kırıldığı" yolundaki propagandist yazılardı. Bu dernek 12 Eylül 1919'da yapacağı bir toplantıya

Hitler içeri atılır. Artık olan olmuştur. İçeri atılan Hitler hapisten bir kahraman olarak çıkar. Hapiste olgunlaştırıp yazdığı "Mein Kampf" (Kavgam) yeni milliyetçiliğin kutsal kitabı olur. Ardından NSDAP Hitler Gençliği Örgütü, üstüne NSDAP Kadın Örgütü kurulur. 5 Mart 1933 Almanya seçimlerinde Hitler, başbakan seçilir. Artık tek hakim Hitler'dir.

Ötesini çoğumuz biliyoruz... Zulüm, işkence ve II. Emperyalist Paylaşım Savaşı tragedyası... 38 milyon ölü...

Kültür-Sanat

Daha önce de çeşitli sergileri açılan Abidin Dino'nun şimdiye kadar gerçekleştirilen en kapsamlı sergi olma özelliğini taşıyor. Sergi içerisinde Dino'nun resimlediği kitap ve dergilerden örnekleri, toplumsal konular ve sorunlar üzerine desenlerini, yağlı boyalarını, el çizimleri, yaşamının farklı dönemlerinden kareleri görmek mümkün. Ve tabii ki dostları Nazım Hikmet, Yaşar Kemal, Picasso ve birçok sanatçının Arif Dino için çizdikleri ve yazdıkları belgeleri sergide görüyoruz. Sergi 27 Ocak tarihine kadar açık.

Mutluluğun değil; mutluluğa giden yolun resimleri

Nazım Hikmet'in ona seslenişleriyle, o ünlü dizelerle tanıştığımız Abidin Dino'nun pek çok eseri izleyiciyle buluşuyor şu günlerde. Çok yönlü bir sanatçı olan ve sayısız eseri arkasında bırakarak 14 yıl önce aramızdan ayrılan sanatçının yüzlerce işini bir arada görmek mümkün bu sergide. Uzun yaşamı boyunca pek çok sanat dalıyla ilgilmiş ama en etkileyici işlerini kaleminden çıkan çizgilerle vermiştir. Kendine özgü üslubuyla çizdiği desenler ve karikatürler pek çok dergi ve kitabın sayfalarını süslemiştir. Ama elbette en güzel işlerini direniş, işkence ve gerilla desenlerini çizerken ortaya koydu. Bu resimler nedeniyle baskı gördü, sü-rüldü.

Abidin Dino 23 Mart 1913'de İstanbul'da dünyaya gelir. I. Emperyalist Paylaşım Savaşı yıllarında, ailesiyle çocukluğu İsviçre ve Fransa'da geçer. 1925'de İstanbul'a döner. Robert Koleji'nde öğrenim görmeye başlamış olsa da, sanata olan ilgisi nedeniyle öğrenimini yarıda bırakıp, ağabeyi şair Arif Dino'nun desteğiyle resim, karikatür ve yazı alanında kendini geliştirme-yeye başlar.

İlk çizimleri Yarın gazetesinde, ilk yazıları "Artist" dergisinde 1930'lu yılların başında yayımlanmıştır. Henüz 20 yaşındayken 5 ressam arkadaşıyla birlikte "D Grubu"nu kuran Dino, 1934 yılında sinema öğrenimi görmek üzere SSCB'ye gitti ve 3 yıl kaldı. 3 yıl boyunca Leningrad'da Eisenstein ve Yutkeviç'in yanında makyajdan denekora, rejiden senaryoya tüm yönleriyle sinema eğitimi aldı. Yutkeviç'in yönettiği Madenciler filminde çalıştı. 1937'de 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı nedeniyle Sovyetler Birliği tüm yabancı öğrencileri geri gönderince Leningrad'dan ayrıl-mak zorunda kaldı.

Dino, Sovyetler Birliği'nden sonra Londra ve Paris'e gitti. Paris'te ressam ve dekoratör olarak film çekim çalışmalarında bulundu. Gertrude Stein, Tristan Tzara, Eisentein, Andre Malraux gibi dönemin önde gelen sanatçılarıyla dostlukları oldu. Pablo Picasso ve ile de yakın bir dostluğu olan Abidin Dino, 1939'da Türkiye'ye döndü, 1941'de arkadaşlarıyla Li-man (Yeniler) Grubu'nu oluşturdu. Çeşitli dergilerde çizgi ve yazılarıyla halktan yana, gerçekçi

bir sanat görüşünü savundu. Çizgi ve desenlerin ön plana çıktığı resimlerinde işçi ve köylü tiplerini özgün bir üslupla işledi. Yeniler Grubu'nun Liman çevresindeki balıkçıları konu alan ilk sergisini açtığı 1941 yılında Abidin Dino, desenlerine konu olan direnişçiler, köylüler ve işkence sahneleri nedeniyle önce Mecitözü-Çorum'a, sonra Adana'ya sürgüne gönderildi. "Kel" adlı bir oyun yazdı, ancak oyun hemen toplandı. Çukurova'nın pamuk işçilerini konu alan resimler yaptı ve heykel ile ilgilenmeye başladı. 1943 yılında dilci Güzin Dino ile evlendi. Sürgün sona erince İstanbul'a döndü.

Sıkıyönetimin kalkmasıyla İstanbul'a dönme izni çıkan Dino, 1950'li yıllarda çalışmalarının sürekli yasaklanması sonucu yeniden yurt dışında yaşamaya başladı. Bu yıllarda da işçi yürüyüşlerini, direnişleri resmetti.

Fransa, Cezayir, Amerika gibi değişik ülkelerde sergiler açtı. Fransa Plastik Sanatlar Birliği Onur Başkanlığı, New York Dünya Sanat Sergisi danışmanlığı gibi görevlerde bulundu.

Abidin Dino'nun olarak bilinen yukarıdaki tablo kendisine ait değildir...

"İşkence", "Atom Korkusu", "Savaş ve Barış", "Çıplaklar", "Dört Kent", "Dağ-Deniz" gibi birçok yapıtı çeşitli galeri, müze ve koleksiyonlarda yer aldı.

Abidin Dino, 7 Aralık 1993 günü Paris'te yaşamını yitirdi. Cenazesi İstanbul'a getirilerek Aşiyan'da toprağa verildi.

Daha önce de çeşitli sergileri açılan Abidin Dino'nun şimdiye kadar gerçekleştirilen en kapsamlı

Hitler'i de davet etmişti. Hitler toplantıya katılmış ancak kişisel eyleminin böyle zayıf bir dernekten çok, bir parti boyutunda karşılığını bulacağını düşünmüştü. Toplantıdan sadece iki gün sonra Hitler partinin (DAP) propaganda işlerinden sorumlu kişi olarak 555 numaralı üye sıfatıyla partiye kaydını yaptırdı. Artık sanatı tabancasının üzerindeki desenlerde yaşayacaktır sadece. İpler kopar. Hitler politikaya girer.

1 Nisan 1920 tarihinde ordu-dan tamamıyla ayrılan Hitler artık tarih sahnesine çıkmaya hazırdır. İlk işi Alman İşçi Partisi (DAP)'nin adını Nasyonal Sosyalist İşçi Partisi (NSDAP) olarak değiştirmek olur. Partinin amblemi, Friedrich Krohn adında bir dişi tarafından hazırlanır: ürküntü veren, kırmızı fonda, beyaz daire içinde siyah bir gamalı haç... Selamlamayı da İtalyan faşistlerden ithal eder Hitler. Bu büyük Roma İmparatorluğu'nun selamlamasına çok benzer bir selamlama. Sağ kol dimdik ve gergin ileri uzatılır ve ağızda inanmış bir "Heil" sesi! Her şey tamamdır artık.

1921 Ağustos'unda "Völkischer Beobachter" adlı gazeteyi de satın alan NSDAP milliyetçilerinin artık tek amaçları kalmıştır: Bir Führer yaratmak ve o Führerin ardında dünyayı titretmek. (İlk kez 1921 Ağustos'unda bu gazetede propaganda dahisi Hitler için "Führer" diye söz edilmiştir.) Ardından partinin savaş komandoları "Sturmabteilung" yani SA'lar (daha sonra SS adını alacak katiller) kurulur. Ve sonra başarısız 1923 darbesi ...

Hitler içeri atılır. Artık olan olmuştur. İçeri atılan Hitler hapisten bir kahraman olarak çıkar. Hapiste olgunlaştırıp yazdığı "Mein Kampf" (Kavgam) yeni milliyetçiliğin kutsal kitabı olur. Ardından NSDAP Hitler Gençliği Örgütü, üstüne NSDAP Kadın Örgütü kurulur. 5 Mart 1933 Almanya seçimlerinde Hitler, başbakan seçilir. Artık tek hakim Hitler'dir.

Ötesini çoğumuz biliyoruz... Zulüm, işkence ve II. Emperyalist Paylaşım Savaşı tragedyası... 38 milyon ölü...

Sergi olma özelliğini taşıyor. Sergi içerisinde Dino'nun resimlediği kitap ve dergilerden örnekleri, toplumsal konular ve sorunlar üzerine desenlerini, yağlı boyalarını, el çizimleri, yaşamının farklı dönemlerinden kareleri görmek mümkün. Ve tabii ki dostları Nazım Hikmet, Yaşar Kemal, Picasso ve birçok sanatçının Arif Dino için çizdikleri ve yazdıkları belgeleri sergide görüyoruz. Sergi 27 Ocak tarihine kadar açık.

Eleştiriye kapalılığın bir görünümü; görev ve sorumluluktan kaçış

Eleştiriye genel olarak; bir kişi veya konu üzerinde analiz yapma, fikir belirtme şeklinde ifade edecek olursak, bu analizi yapanın, o kişi veya konuya ilgisinin, bağının olduğu anlamına da gelmektedir. Eleştiri denildiğinde; genelde olumsuz olarak algılsa da, eleştiri; olumlulukların ya da olumsuzlukların ifade edilmesi, çözümlenmeye çalışılmasıdır. **Ve her ikisinde de hedef, eleştiri getirilene ileriye taşımaktır.**

Böyle bir değerlendirmeye tabi tutulan kişinin bu sahipleniş cevap vermesi ve birliktelikleri daha da artırma çabasına girerek eleştiriye yapının kendisinin de sahiplenmesi, müşterek yanlarını güçlendirme çabası taşıması gerekir. Artık bilmektendirler ki; yapılan her olumsuzluk belirlemesi bu olumsuzlukları gidererek zayıflıkları güçlendirmek, ortak hedeflerinde yol almak anlamına gelir. Başarıların güzelliklerin dile getirilişi ise; olumlulukları yaratan tarafın kendilerine kattığı değerden moral güç alma ve bunları bölüşerek büyüme çabasıdır.

Bu genel bakış açısını bizlerin yaşamı içindeki haliyle isimlendirdiğimizde devrim hedefi ve bunu gerçekleştirmenin aracı olan örgütlülüğümüze görürüz. İşte bu hedefin haklılığı ve büyüklüğü nedeni ile bizleri birbirimize bağlayan şey; bu dünya üzerinde kurulmuş bağların tümünden farklı ve güçlü olan **yoldaşlık bağdır**. Ancak; yapılan eleştirilere yaklaşımımız ne yazık ki; devrim gibi büyük bir hedefle ve yoldaşlık bağının muazzam gücüyle doğru orantılı olmuyor her zaman. **Eleştiriye kapalılığın, tahammülsüzlüğün binbir çeşidini gösteriyor ve izliyoruz yaşamımızda**. Bu görünümümüz karşı çıkma, yok sayma, kendini temize çıkarma çabası vs. gibi sıkça rastlanan şekillerde olmayabiliyor. **Bazen görev ve sorumluluk alma karşısında çekimserlik ve itirazların bir kısmının altında da eleştiriye kapalılık bulunabiliyor**. Yeni görev sürecinde oluşabilecek hataların eleştirisi daha hata oluşmadan engellenmeye çalışılabilir. Eleştiriye kapalılıklarından dolayı başka sorumluluklar alma noktasında çekinen kişiler başkalarının sorumluluklarını alma (hatalarının sorumluluklarını da almak anlamına gelir çünkü) noktasında ise daha yoğun bir karşı koyuş gösterebiliyor.

Söz konusu sorun yaşanmaya başladığında; eleştirinin aslında sahiplenmek olduğu, ancak iş yapmanın hata yapacağı, sıfır hata beklentisinin hayatı ve insanı yeterince tanımıyor olmaktan kaynaklanan idealist bir bakış açısının ürünü olduğu gibi

doğruları görmek, kabullenmek zorlaşmaya başlıyor. Böyle bir gerçeklik taşıyan bireyin yoğun bir içsel baskı altında kendisini tam olarak işine verebilmesi biraz da bu özelliğinden dolayı zorlaşacaktır. Sürekli kontrol, ayrıntılara fazlaca takılma ve bu ayrıntılarla boğuşurken asıl önemli olanı, yani bütünü yeterince görememe ve bütüne dair kararlar alma ve müdahale gibi noktalarda sorunlar yaşama ihtimali artacaktır. Bu bakış açısının bir diğer sakıncası ise, ortak yapılması gereken işlerin hataları azaltmak adına tek yapılmaya çalışılması sonucunda ortaya çıkmaktadır. Esasta kendine güveniz kişiliğin göstergesi denilebilecek bu pratiklerin oluşmasıyla birlikte hem bireyin hem de bileşenin gelişimi üzerinde olumsuz bazı etkileri görülebilir.

Her pratik süreç, işlerin başarıyla yerine getirilmesi amacıyla taşıyor olsa da diğer bir tarafı çok yönlü bir

edite edilmiş bir metin. İçerik, işin başlangıcıyla bitirilmesi elbette aslolanıdır. Ancak, işin bileşenin tümü tarafından kavranması, birlikte iş yapmayı, koordineli, uyumlu çalışmayı öğrenmek de pratik içinde mümkündür.

Kolektif bir pratiğe giren bileşen üyeleri orada; örgütlü çalışmanın ve yaşamın gücünün nereden geldiğini ve bu gücün bizler için neden bu kadar önemli olduğunu somut olarak kendi yaşamlarından öğrenme fırsatı yakalarlar.

Tüm kolektif pratikleri, beklentilerin bu hedefler gözetilerek ele alınması gerekir. Çünkü; bizlerin devrimci deneyim kazanacağımız ayrıca bir eğitim alanımız yoktur. **Okulumuz da tatbikat alanımız da örgütlü pratik faaliyetin kendisidir**. Ancak; konunun bir yönü bu iken hiç akıldan çıkarılmaması gereken bir diğer yönü de; devrim adına yapılan her türlü faaliyetin devrimcilerin, örgütümüzün

hanesine yazılacağı, sonucu ne olursa olsun kitleler üzerinde bir dizi etki oluşturacağı, kitlelere giderken yolumuzu açabileceği gibi kapıların yüzümüze kapanmasına da neden olabileceğidir.

Hataları azaltmanın da, eleştiriye yaklaşım konusundaki sorunları gidermenin de yolun da daha fazla sorumluluklar gerektiren pratiklere bolca girmekten geçtiği tartışmasız bir gerçektir. Yeter ki bu pratiklerin sonuçları gerektiği gibi değerlendirilebilsin ve bu değerlendirmeler sonraki pratiklerde ders-deneyim olarak yerinde kullanılabilir.

İnsanlar hayattan beklentilerine, doğrularına paralel bir yaşamın, pratiğin içinde buldukları oranda ve süreçte mutlu, dingin ve üretken olabilirler. **Mücadelemizin bizlerden beklentisi de doğrularımızın yaşama geçirilmesi çabası ve bu doğrularla uyum içinde bir yaşam biçimi bütünlüğünün kurulma mücadelesinden başka bir şey değildir. Devrimci bireyin iç dünyası ile yaşamının uyumlu olmasının anahtarı; kendisini yoldaşlarına, partisine teslim etmekten yani eleştiri ve özeleştiriye açıklığından geçmektedir**. Sonrası hayatın yani pratiğin ve zamanın çeceği bir sordur.

Gözümüzü kırpmadan ellerine yaşamımızı, canımızı teslim edebildiğimiz yoldaşlarımız hatalarımızı, geriliklerimizi, zaaflarımızı teslim etmek kadar zor olmasa gerek!

(Sincan Kadın Hapishanesi'nden bir İK okuru)

Ustalardan mücadelemize ışık tutan sözler

Halkın eksiklerini eleştirmek gerekir... Ama gerçekten halkın tutumunu alarak ve halkı savunmak ve eğitmek konusunda ateşli bir istekle bunu yapmak gerekir. Yoldaşlarına düşmana davranır gibi davranmak, düşmanın davranışlarını benimsemek demektir.

Mao, Seçme Sözler, s. 37

Biz halka hizmet ediyoruz, onun için eğer noksanlarımız varsa, bunların ortaya çıkarılarak eleştirilmesinden korkmuyoruz. Kim olursa olsun, bize noksanları ortaya çıkarabilir. Eğer haklı ise, noksanlarımızı düzeltiriz. Teklif ettiği şey halka yararlıysa, biz de ona göre hareket ederiz.

Mao, Seçme Sözler, s. 149

Komünist gerçeği kesinlikle savunmaya hazır olmalıdır, çünkü gerçek her zaman halkın çıkarlarına uygundur; komünist her zaman hatalarını düzeltmeye hazır olmalıdır, çünkü her hata halkın çıkarlarına aykırıdır.

Mao, Seçme Sözler, s. 152

Merhaba arkadaşlar,

Biz de İK ile ilgili olarak birkaç öneride bulunmak, değerlendirme yapmak istiyoruz.

Öncelikle girilmiş olan yönelimi (okur toplantılarının düzenlenmesi, mektuplar aracılığıyla herkesin katkıda bulunması) olumlu bulduğumuzu belirtelim. Gazetede çıkan, farklı arkadaşlarımızın belirttiği; yeni sayfa düzenini beğendiğimizi, Dengé Azadi'nin ve Kadın Sayfasının tam sayfa olmasını önemli bulduğumuzu belirtelim.

Fakat özellikle kadın sayfasıyla ilgili olarak önerilerimiz olacak. Hatırlanacak olursa; İK'nın geldiği yayın geleneğinde dönem dönem kadın sayfasının tam olduğu dönemler olmuş fakat bu sürdürülebilir olmamıştır. Kadınlarla ilgili çeşitli istatistiklerin yayınlanması, toplumumuzun kanayan yarası olan çeşitli sorunların işlenmesi, genel olarak kadınlarla ilgili haberlerin verilmesi sayfanın sürdürülebilirliğini sağlamaz. Çünkü bu

tarz bir sayfa ihtiyacı hiçbir şekilde cevap olmaz. İhtiyacı duyulan; kadın sorununa yönelik analizlerin yapılması, kadın çalışmalarının nasıl olacağına dair perspektif yazılarının çıkmasıdır. Yani kadın sorununun ne olduğu, nasıl yaşandığı, biz devrimci, komünistlerin tutumunun ne olması gerektiği, çalışmalarımızda nasıl ele almamız gerektiği, bizim safarımızda nasıl yaşandığı gibi konular, kadın sayfasi üzerinden okurlara ulaşabilir diye düşünüyoruz. Kadınların çalışma hayatındaki yeri, her yıl töre cinayetleriyle kaç kadının öldürüldüğü, çocuk yaşta çocukların başlık parası karşılığı satıldığı gibi verilere-haberlere biz burjuva basından da ulaşıyoruz. Asıl ihtiyacımız olanlar bunlar değildir. **Bizim önerimiz kadın sayfasında bahsettiğimiz içerikte yazıların yayımlandığı bir köşenin ayrılmasıdır**. Yani köşe yazısının olmasıdır. Köşe yazılarının; sorunları daha sistematik tarzda, genel teori ve güncel daha çok bütünlüş-

tirmeye imkân sunacağını düşünüyoruz. Ayrıca sizin de sürekli vurguladığımız gibi, gazetemiz çok farklı bir linçteki bireylere hitap etmektedir. Köşe yazısıyla en azından kadın sayfasında da bu çelişkiye bir ölçüde çözüm bulunmuş olur!

Benzeri şekilde Dengé Azadi'nin de niteliğinin artırılması, Kürt Ulusal Sorununu çeşitli boyutlarıyla açıklayan, bir doğrultuda yönlendirebilen bir sayfa olması bizce çok önemli.

Bizim diğer bir önerimiz, yazılarda çıkan olası bilinmeyen kelimelerin açıklamasının yapılmasının **sistemli** hale getirilmesi. Son dönemlerde sistemli olmasa da yapıyoruz. Biz bunun **sistemleştirilmesi** gerektiğini düşünüyoruz. Bazen çok sık kullanılan kelimelerin dahi anlamlarının yeterince bilinmediğini görüyoruz.

Son önerimiz; yine bir dönem var olan sonra kaldırılan **röportajların** tekrar yapılması. Gündeme dair, yazarlarla, DKÖ temsilcileriyle, kısacası sorunla yakından ilgilenen-

lerle röportaj yapılabilir. Bu aylık periyotlarla olabilir.

Son olarak; gazetede çıkan günlük değerlendiren yazıların arasında dönem dönem yorum farklarının olduğunu görüyoruz. Buna özellikle dikkat edilmesi gerektiğini düşünüyoruz. Mesela 2-15 Kasım tarihli İK'da benzeri bir durum vardı. Dağlıca saldırısından sonraki linç, kundaklama, baskın pratikleriyle ilgili olarak egemen sınıfların itidal çağrılarının "pratikten" de belli olduğu gibi, "boş bir lakırdı" olduğu Sınıfsal Yaklaşım köşesinde vurgulanmaktadır. Ama aynı sayının orta sayfasındaki yazıda; bu itidal çağrılarında daha farklı bir misyon biçilmiştir. Bu farklılıklara daha çok dikkat edilmeli diye düşünüyoruz.

Gazetemize ilgili değerlendirmemiz şimdilik bu kadar. Sizleri bir kez daha sıkıca kucaklayıp öpüyoruz. Çalışmalarınızda başarılar diliyoruz.

Gebeze M Tipi Hapishanesi'nden Tutsak Partizanlar

Mao'yu Karalamamanın Boyutları

Medya kapitalizmin başlangıç evresinde ortaya çıkmış ve giderek burjuvazinin elinde kitleleri yönetme ve yönlendirmede bir araç haline dönmüştür. Burjuvazi emekçi kesimlerin kafasını bulandırmak, kendi suçlarını gizlemek için medyanın bütününe egemen olmaya çalışmıştır. Bugün ülkemizdeki birkaç holdingin bütün bir medyaya egemen olması buna bir örnektir.

Burjuvazinin kendi medyasına karşılık sınıf bilinçli proleterler de devrim amacı doğrultusunda kitleleri örgütlemek için kendi medyalarını, yani devrimci-sosyalist basını yaratmışlardır.

Tabii ki bu iki zıt kutbun medya savaşında da, özünde burjuva-feodal iktidar yanlıları olan fakat bunu açıktan belli etmeyip sistemi aklamaya çalışmaya girişen "muhalifler"

olacaktır. Amaçları bir bütün sistemin suçlarını minimum bireylere veya devletin zaten deşifre olmuş kurumlarına atarak devleti "kurtarmaktır".

İşte "büyük" patron Aydın Doğan'ın "muhalif" gazetesi Radikal'in en "muhalif" köşe yazarlarından Türker Alkan da tam yukarıdaki tanıma uyan bir tablodur. 19 Ekim 2007 tarihinde bu muhalifimizin Mao Sonrası başlıklı bir yazısı yayınlandı.

Bu bayımız önceki birçok yazısında özellikle Stalin ve Mao'ya karalamalar yönelmiş, ama yeterli görmemiş olacak ki, Mao Zedung'a özel karalama girişiminde bulunmuştur.

Yazar ilk başta sanki Mao'yu övüyormuş gibi görünmek için Mao'nun büyüklüğünden bahsed-

yor. Onun milyonlarca insanı nasıl etkilediğini anlatıyor. Tabii yazarın asıl amacı yazının özünde belli oluyor.

Emperyalist Çin'in sorumlusu olarak Mao'nun Büyük Proleter Kültür Devrimi'ni gösterip, BPKD'yi felaket olarak niteleyen yazar, yazının sonuna da Mao'nun büyüklüğüne değinerek bitiriyor.

Öncelikle şunu belirtelim ki her devrim bir alt-üst oluştu. Eskinin yıkılması yerine yeninin şiddet yoluyla getirilmesidir. Devrimler T. Alkan gibilerinin anladıkları (anlamak istedikleri gibi) günlük olaylar değil, uzun ve çetin mücadeleler sonucunda oluşur. İşte BPKD de revizyonizme karşı komünistlerin yürüttüğü mücadelenin bir sonucudur.

Türker Alkan gibi burjuva muhaliflerinin iddia ettikleri gibi BPKD ne bir felaket ne de bir katliamdır. Mao Zedung BPKD ile kitleleri sokağa dökmeyi amaçlamış, onların

inisiyatifini ele geçirmeleri için kitleleri sarsmıştır. Eleştirinin en etkin biçimde kullanılabilmesi için Kızıl Muhafızlara tek görev olarak eleştiri ve dönüştürme görevlerini vermiştir. Çünkü Mao devrimlerin tek gücünün kitleler olacağını farkındaydı. Çin'in daha sonra revizyonizmin eline düşmesi ne Mao'nun ne de BPKD'nin başarısızlığından dolayıdır. Aksine Mao'nun da belirttiği gibi bir değil onlarca kültür devriminden sonra sınıfsız topluma ulaşılabilecektir.

Mao ve BPKD'yi karalamak için her yola başvuran burjuva "muhalif aydınlar"a karşı Mao Zedung yoldaşın ve onun yolunda yürütenlerden her zamankinden daha çok öğrenmesini bilmeliyiz.

(Gülsuyu'ndan bir İ.K. okuru)

Merhaba

Bundan yaklaşık 35 yıl önce komünist önder İbrahim Kaypakkaya Milli Mesele isimli toplantıda Maoistlerin Kürt ulusuna yönelik yaklaşımını gün yüzüne çıkardı ve O'nun düşünceleri geçen zaman sürecinde kendini pek çok kez ispatlayarak bugünkü yoldaşlarının eline geçti.

Bugün ülkemiz komünistleri O'nun mücadelesini daha da geliştirmek için, dahası her milliyetten emekçilerin iktidarı olan Demokratik Halk İktidarı için büyük çabalar harcamaktadırlar, fakat gerek T. Kürdistanı koşullarını yeterince gün yüzüne çıkarmamasından gerekse bölgede sağlam bir parti tabanının olmamasından sahip olduğu kusursuz teorik yaklaşımı günün gündemiyle yeterince bütünleştirilememektedir. Bu durumda Kürt emekçileriyle bütünleşme yolunda büyük bir engel olarak önümüze çıkmaktadır. Bugün bir Türkiye devrimi için Kürt emekçilerin kazanılmasının hayati bir önem taşıdığı gün gibi ortadadır. İşte bu sebepten dolayı ülkemiz komünistlerinin sesi olan İşçi-köylü gazetesine ve gazetesinin bölgedeki faaliyetçilerine büyük görevler düşmektedir. Gazete bugün öncelikle kendini Kürt ulusuna tanıtmalı, gerçek kurtuluşu yolu göstermeli ve gazetemize yön veren İbrahim Kaypakkaya'nın görüşlerini bölgenin gündemiyle birleştirerek bölgedeki faaliyetçilerinin elinde önemli bir silah haline gelmelidir. **Bugün gazetesinin temel olarak bölgede güçlenebilmesi için çok zor değildir, sadece sahip olduğumuz ideolojik yönelimimizi dillendirmemiz bunun için yeterlidir.**

Kürt halkı büyük oranda reformizmden soğumuş ve umudunu kesmiştir. İşte bu yüzden gazetemizin bir devrim gerektiren taleplerle ve daha çok Halk Savaşı, daha çok gerilla mücadelesi istemiyle çıkması bölgedeki halkın desteğini kazanmak için şarttır. Bugün Kürt emekçileri amaçları için her şeyi yapabiliyor ve bu uğurda ölebilecek olanlara saygı duymakta, onları desteklemektedir ki, bu da İbrahim'in yoldaşlarında mevcuttur. İşte bundan dolayı gazetemizin özellikle gerilla anılarını yayınlaması ve gerilla mücadelesine gereken önemi vermesi yapının gelişmesi için yararlı olacaktır. Ayrıca gazetemizin Kürtçe yazılar sadece başlıklarla sınırlı kalmamalı, Denge Azadi bir sayfa ile sınırlanmamalı ve ulusal hareketten çok bizlerin yönelimlerini anlatmalıdır. Eğer imkânlar el veriyorsa gazetemiz bünyesinde T. Kürdistan'ına yönelik bir yayının çıkarılması olumlu olacaktır. Ayrıca Kaypakkaya'nın tezleri küçük broşürler şeklinde yayımlanıp bölgede yaygın bir şekilde dağıtılabilecektir.

Feodal yapılanmanın hüküm sürmesi, sınıfsal anlamda en alttakileri barındırması ve buna ek olarak da ağır bir ulusal baskının olmasından dolayı bugün komünistlerin temel olarak faaliyet alanı T. Kürdistanı olmalıdır. İşte bu yüzden gazetemiz bu alana daha çok yönelmeli, oranın sorunlarını gündemleştirmelidir.

(Van'dan bir İK okuru)

Tecride karşı mücadeleye sürüyor!

Egemen sınıflar insanlık tarihi boyunca muhaliflerini ortadan kaldırmak, sindirmek, etkisizleştirmek ve teslim almak için çeşitli araçlara başvurmuşlardır.

Bu araçlardan biri de **kapatarak cezalandırma**. Kapatarak cezalandırma uygulamasında, ortaçağın zindanlarından günümüze hapisanelerine kadar gelinen süreçte, muhaliflerin zorla konduğu mekanların mimari yapıları değişmiş, ancak bunları oluşturmanın mantığı hep aynı kalmıştır: **Teslim alma, alamadığını yok etme!**

Kapatarak cezalandırma, uzun yıllar boyu zindanlar aracılığıyla gerçekleşti. Günümüz hapisanelerine geçiş ve buralarda uzun süreli tutulma ise 1700'lerin başlarında, Roma'da kurulan hapisaneyle birlikte gerçekleşti.

Ülkemiz hapisanelerindeki vahşet, zulüm ve katliamlar tarihinde önemli bir yere sahip olan Diyarbakır Hapishanesi ise, zindanlardan hapisanelere geçişte, bu topraklarda açılan ilk hapisane olma özelliği taşımaktadır. Devrimci-komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın işkence de

katledilmesine, özellikle de 12 Eylül AFC döneminde siyasi tutsaklara yapılan akıl almaz işkencelere, infazlara tanıklık eden Diyarbakır Hapishanesi'ndeki zulüm, sonraki yıllarda da olanca vahşetle sürdü.

Ancak zulüm ve vahşet sadece Diyarbakır Hapishanesi ile sınırlı kalmadı. Sonraki yıllarda ülkenin dört bir yanına açılan hapisanelerle birlikte, buralarda da kol gezmeye devam etti. Siyasi tutsaklar, '80'li ve '90'lı yıllar boyunca, Diyarbakır'ın yanı sıra, Buca, Ümraniye, Uluçanlar hapisanelerinde sayısız vahşi saldırılara, insanlık dışı uygulamalara ve imha saldırılarına maruz kaldılar.

Siyasi tutsaklar, kapatarak cezalandırmanın ortaya çıkışındaki mantığı uygun olarak, her defasında teslim olmaya zorlandılar.

Hapisanelere dönük vahşetin ve zulmün katmerlenmesi anlamına gelen saldırıların dozunu artırmakta sakınca görmeyiler. Her hapisane saldırısı bir öncekinden daha kanlı, daha vahşi oldu. Bu saldırılarda kimyasal vb., teknolojinin en son

geliştirdiği silahları kullanmaktan, tutsakların ellerindeki tek silahları olan bedenlerini, bu silahlarla parçalamaktan çekinmediler.

Ancak siyasi tutsaklar, tüm bu vahşi saldırıları, hunharca gerçekleştirilen katliamları, her defasında ölümlüne yazdıkları direniş destanlarıyla karşıladılar. Bu ölü-

müne direnişler sonucunda, egemenler siyasi tutsakları hiç bir zaman teslim alamadılar.

Siyasi tutsakların kanları ve canlarıyla yazdıkları hapisaneler tarihinin en kanlı sayfaları ise hiç kuşkusuz **19 Aralık 2000'de** gerçekleşen hapisaneler katliamı oldu. Ancak, onlarca devrimci tutsağın katledilmesi, onlarcasının da ağır yaralanmasına karşın, tutsakların bir kez daha teslim olmayarak, büyük bir direniş gerçekleştirdiği bu katliam, CIA'nın Kore, Vietnam ve daha bir dizi ülkedeki siyasi tutsaklar üzerinde gerçekleştirdiği laboratuvar çalışmalarının ürünü olan emperyalistik patenti F Tiplerine geçiş adına hayata geçirildi.

Bu katliamın ardından 7 yıl geçti, ancak bu vahşi katliam egemenlerin tüm çabalarına rağmen unutulmadı/unutturulmadı. 7. yılında da yine çeşitli eylem ve etkinliklerle toplumun bilincine kazınmaya devam edildi. **Özellikle de tutsak yakınları tarafından.** 19 Aralık katliamının toplumun bilincine kazınmaya ve unutturulmaya dönük bu etkinliklerden

biri de, Tutuklu ve Hükümlü Yakınları Birliği (TUYAB) tarafından, **"19 Aralık Katliamı 7. Yılında...! Tecride karşı mücadeleye sürüyor!"** başlığı altında organize edilen paneli.

Kadıköy'de bulunan Genel-İş Sendikası 3. Nolu Şube'nin salonunda gerçekleşen panele, **Av. Gülizar Tuncer**, Mimar **Hasan Kıvrıkcı**, 19 Aralık katliamı tanığı **Eyüphan Başar** ve TUYAB faaliyetçisi **Semiha Kırkoç** katıldı.

16 Aralık Pazar günü gerçekleşen panel, bir sinevizyon gösterimi ile başladı. 19 Aralık katliamının aktarıldığı sinevizyon gösteriminin ardından kısa bir açılış konuşması gerçekleştirildi ve ilk sözü Hasan Kıvrıkcı aldı.

Kıvrıkcı, ağırlıklı olarak F Tipi Hapisanelerin mimari yapısını ve kökenini ortaya koyduğu konuşmasında, dünyadaki ilk hapisanelerden örnekler sundu. Ülkemizde ise daha çok zindan mantığının olduğunu belirterek, F Tiplerinin mantığında öteden beri baş eğdirme anlayışının yattığını vurguladı.

Kıvrıkcı'nın ardından söz alan Eyüphan

Başar ise yaptığı kısa konuşmada, **"Faşizme yakışan bir vahşet"** olarak tanımladığı 19 Aralık'ın nasıl gelindiğine değinerek, operasyonla birlikte egemenlerin tutsaklar arasında var olan dayanışmayı ortadan kaldırmayı, devrimci iradeyi kırmayı amaçladığını belirtti.

TUYAB faaliyetçisi ve katliam sırasında tutsak yakını olan Semiha Kırkoç ise, aileler olarak o dönemde neler hissettiklerini ve yaşadıklarını aktarmanın yanı sıra, katliamın gerçekleştiği dönemde hakim olan, egemen ekonomi-siyasal politikalara, çizilen sahte pembe tablolara dikkat çekti ve katliamın tam da bu yalanların gündemde olduğu bir süreçte gerçekleştirildiğini vurguladı.

Panelde son olarak söz alan konuşmacı Av. Gülizar Tuncer'di. Bu ülkenin en değerli insanların Ö.O'da yaşadığını yitirdiğine ya da sakat kaldığına dikkat çeken Tuncer, bugün artık farklı şeylerin tartışılması gerektiğini, bu farklı şeylerin ise, operasyon öncesine ve sonrasına dair değerlendirilmeleri kapsadığını vurguladı.

(Kartal)

Emekçi semtlerde 19 Aralık ateşi...

Sarıgazi'de bombalı pankart

Gazetemize e-posta kanalıyla ulaşan bir habere göre TKP/ML militanlarının 15 Aralık 2007 tarihinde Sarıgazi'de iki adet bombalı pankart astıkları öğrenildi. Haberde Demokrasi Caddesine asılan pankartlar **19 Aralık katliamını ve Kürt halkına dönük imha saldırılarını** protesto etmek için asıldığı belirtilirken pankartlarda ise **"19 Aralık katliamının hesabını soracağız"** ve **"Ulusalın Kendi Kaderini Tayin Hakkı Engellenemez"** şiarlarının yer aldığı ifade edildi.

Görgü tanıklarının anlatımına göre gece saatlerinde asılan pankartlar sabah saat 10.00'a kadar asılı kaldı. Jandarma, bölgede yoğun güvenlik önlemleri aldı ve

pankartları fünüyle patlatarak indirebildi.

Gazi Mahallesi

Katliamın 7. yılında Gazi Mahallesi'nde bir eylem gerçekleştirildi. 19 Aralık günü gerçekleştirilen eylemde **"Devrimci irade teslim alınmaz. Yaşasın 19 Aralık direnişimiz"** pankartı açıldı. Saat 18.30'da Eski Karakol durağından meşalelerle yürüyüşe geçen kitle sık sık **"Devrimci irade teslim alınmaz"**, **"Bedel ödedik bedel ödeceğiz"** vb. sloganlarını haykırdı. **Partizan, BDSP, DHP ve ESP** tarafından ortak örgütlenen eylemde açıklamayı okuyan **Sevinç Sönmez**, 19 Aralık 2000'de gerçekleştirilen operasyonda 28 devrimci tutsağın katledildiğini belirterek, **"Bu hayata dönüş değil, hayati kartartma operasyonuydu"** dedi.

Eylem yapılan açıklamanın ardından halay ve sloganlarla sona erdi. Basın açıklaması yapıldığı sırada İsmet Paşa Caddesi üzerinde bulunan MOBESSE kamerasının direği ateşe verildi.

Okmeydanı

Katliamın yıldönümünde Okmeydanı Demokrasi Platformu tarafından örgütlenen bir eylem yapıldı. Saat 18:30'da Di-

kilitaş Parkı'nda toplanmaya başlayan 150 kişilik kitle **"19 Aralık katliamını unutmuyacağız"** yazılı pankartın açarak yürüyüşe geçti. Kitle Sibel Yalçın Parkı'ndan Sağlık Ocağı'na doğru giderken eylemde katılan insanların sayısı da artıyordu. Basın açıklamasının yapılacağı yere gelindiğinde polis ablukası ile karşılaşıldı. Basın metninin okunması sırasında polis eylemi sabotaj etmek için elinde geleni yaptı. Panzerlerden siren sesleri açılırken sivil polislerde kitleyi taciz etti. Basın metninin okunmasının ardından hep bir ağızdan Gün Doğdu Marşı okundu. Eylem yeniden Sibel Yalçın Parkı'na yürünmesi ile sona erdi.

Polis saldırılarının tutumunu eylemin bitiş sırasında da gösterdi. Ellerinde sopalarla kitleyi takip eden polis duvarlardaki afişleri de yırttı. Eylem bittikten sonra Akreplerle kahvelere gelen polis burada kimlik kontrolü yaptı.

(Okmeydanı İK okurları)

TUYAB: F tiplerinde direniş sürüyor...

"Hayata Dönüş" operasyonu ile 28 devrimcinin katledildiği tarihin yıldönümünde **Tutuklu ve Hükümlü Yakınları Birliği (TUYAB)** basın açıklaması yaptı. Operasyonun yapıldığı hapisanelerden biri olan Bayrampaşa (Sağmalcılar) Hapishanesi'nin önünde yapılan açıklama da **"19 Aralık direnişimizin 7. yılı. 19 Aralık katliamını unutmamak, unutmuyacağız"** pankartını açtı. Açıklama operasyonlarda katledilenler için yapılan saygı duruşu ile başladı. TUYAB adına yapılan açıklamayı okuyan **Murat Elverişli**, 19 Aralık'ın ardından tutsakların götürüldüğü F

tiplerinde direnişin sürdüğüne dikkat çekti. Açıklama müzik dinletisi ile devam etti. Müzik dinletisinin ardından

katliamda şehit düşenler için hapisane kapısına kırmızı karanfil bırakan TUYAB bileşenlerinin eylemi alkış ve sloganlarla sona erdi. (İstanbul)

TUYAB'dan tutsaklara kart

Tutuklu ve Hükümlü Yakınları Birliği (TUYAB) 20 hapisane-de eş zamanlı yapılan operasyonu protesto etti.

Galatasaray Postanesi önünde yapılan açıklamada **"19 Aralık direnişimiz 7. yılında, 19 Aralık katliamını unutmamak unutturmayacağız"** TUYAB pankartı açıldı. 18 Aralık 2007 tarihinde yapılan eylemde TUYAB adına yapılan açıklamayı okuyan **Ceren Uysal** 19 Aralık 2000 tarihinde hapisanelerde devrimci iradenin ve kararlılığın sınıdığını ve bunun bir direniş manifestosu olduğunu dile getirdi.

Son olarak geçen hafta Sincan'a görüşe giden TUYAB çalışanı **Sema Güllü**'nün, yıllar önce kendisine açılan hem de **Ulucanlar katliamını** protesto etmek için katıldığı bir eylemle ilgili dava gerekçe gösterilerek tutuklandığı belirtildi. Eylemde polis, basın açıklamasını okuyan ve slogan attıran iki kişiyi basın açıklamasının içeriğinden ve **"katil devlet"** sloganından dolayı gözaltına aldı. Basın açıklaması Galatasaray Postanesi'nden tutsaklara dayanışma kartlarının gönderilmesi ile sona erdi. Gözaltına alınanlar akşam saatlerinde savcılıktan serbest bırakıldı. (İstanbul)

TAYAD: Hapishane önünde eylem

19 Aralık 2007 tarihinde Tutuklu Aileleri ile Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği (TAYAD) üyeleri Bayrampaşa Hapishanesi önünde bir basın açıklaması yaparak 19 Aralık katliamını kınadı. Saat 13.00'de başlayan eylemde **"Diri diri yakanlar hala cezalandırılmadı"** pankartı açıldı. Katliam sırasında yakılan kadın tutsakların fotoğrafları ile yapılan açıklama katliamda yaşamını yitirenler için

yapılan saygı duruşu ile devam etti. Hazırlanan basın metnini okuyan **Mehmet Güvel**, katliamı anlatarak katliam sorumlularının belli olmasına rağmen cezalandırılmadıklarını dile getirdi. İdil Kültür Merkezi Tiyatro Grubu'nun 19 Aralık katliamını canlandıran bir oyunu sergilemesinin ardından hapisane önüne karanfil bırakan TAYAD üyelerinin eylemi alkış ve sloganlarla sona erdi. (İstanbul)

İHD: Hücreleri parçala...

İHD 19 Aralık katliamını knayan basın açıklamasını Bayrampaşa Hapishanesi önünde yaptı. İHD üyeleri burada toplanarak **"F tipi insanlık dışı"**, **"Hücre tipi hapisane istemiyoruz"** vb. dövizler açtılar. İHD İstanbul Şube Başkanı **Gülseren Yöleri** yaptığı açıklamada hapisanelerde yaşanan hak gasplarından bahsederek İHD'nin hapisanedeki tutuklu ve mahkûmların insan haklarına

saygı gösterilmesi, insan onuruna uygun koşullarda yaşamalarının sağlanması ve kamuoyunda hapisaneler sorunlarına dikkati çekmek için 11. Genel Kurulunda 19 Aralık tarihini "Cezavlerinde insan hakları için mücadele ve dayanışma günü" ilan ettiğini söyledi. Açıklamanın ardından kitle katliamda yaşamını yitirenler ansısına hapisane kapısını karanfiller bıraktı. (İstanbul)

Türkiye'de 19 Aralık protestoları

Ankara

Alinteri, BDSP, DHP, ESP, EHP, Kaldıraç, Odak, Kurtuluş, Tüm-İGD ve Partizan katliamının yıldönümünde Ankara'da protesto eylemleri düzenleyerek, şehit düşen devrimci tutsakları andı. Eylemler 15 Aralık 2007 tarihinde yapılan bir meşaleli yürüyüşle başladı. Yüksel Caddesi'nde bir araya gelen kurumlar katledilen tutsakların fotoğraflarıyla birlikte çeşitli sloganlar atarak Sakarya Caddesi'ne yürüdü.

Burada yapılan açıklamanın ardından Şair Mehmet Özer katliamda ölen devrimciler için yazdığı şiiri okudu. Eylem marşlar okunarak sona erdi.

* 19 Aralık günü Ziraat Bankası Hamamönü Şubesi önünde toplanan kurumlar buradan Ulucanlar Hapishanesi'ne yürüyerek hapisane önünde bir basın açıklaması yaptılar.

Hapishane kapısına ailelerin karanfil bırakmasının ardından Temel Demirel ve Mehmet Özer'in birer konuşma yaptığı eylem marşlarla son bulurken açıklama katan kitlenin bir sonraki durağı Karşıyaka Mezarlığında bulunan Ali İhsan Özkan, İrfan Ortakçı ve Cafer Tayyar Bektaş'ın yanı başı oldu. Saygı duruşuyla başlayan anmada Ali İhsan Özkan'ın abisi kısa bir konuşma yaptı. Mezar anması söylenen türkü ve marşlarla sona erdi.

Adana

İHD, TUHAY-DER, Partizan, ESP, DHP, BDSP, ÇHKM ile **Alinteri** Adana Kürkçüler Hapishanesi önünde bir araya gelerek basın açıklaması yaptı. Jandarma hapisaneye yaklaşık 100 metre kala kitle-

nin önüne barikat kurarak daha fazla yaklaşmasına izin vermedi. Bu sırada adli tutuklu ziyaretine gelen bir kişinin gruba "Bu ülkede Kürt yok, siz teröristsiniz, düşmansınız" diye bağırmasına kitle **"Yaşasın halkların kardeşliği"** sloganıyla cevap verdi.

* Partizan, **İHD, TUHAY-DER, ESP, BDSP, DHP, ÇHKM, DİP Girişim, Alinteri, SDP ve 78'liler Girişimi** tarafından örgütlenen panelde, **"Ceza infaz yasası geri**

çekilsin, tecrit kaldırılsın" pankartı açıldı.

Mersin

İHD Mersin Şube binası önünde bir araya gelen **İHD, SDP, EMEP, DTP, ESP, DPG ve Halkevi** üyeleri de bir basın açıklaması yaptı. İHD Şube Sekreteri **Mehmet Mirza Söylemez**, ölen tutsaklar için hazırlanan otopsi raporlarının, operasyon sırasında yanıcı kimyasal maddelerin kullanıldığını ve pek çoğunda darp izleri bulunduğunun açığa çıktığını hatırlattı.

İzmir

19 Aralık operasyonunu kınamak için Konak Postanesi önünde bir araya gelen **BDSP, DHP, İCI, ESP, ÖMP,** Kaldıraç

Dergisi, **Partizan** ve Kız kitleleri **"19 Aralık katliamını unutmamak unutturmayacağız"** pankartını taşıdı. Kitle adına yapılan açıklamanın ardından kitle, İzmir'in Karşıyaka ve Konak ilçelerinde 19 Aralık'la ilgili açılan masalarda siyasi tutuklu ve hükümlülere vatandaşlar tarafından yazılan kartları gönderdi.

Hatay

Hatay Demokrasi Platformu (Par-

tizan, İHD, TÖP, ESP, KESK bileşenleri, EMEP, Halkevleri) tarafından bir basın açıklaması organize edildi.

Merkez Ulus (Künefeciler) Meydanı'nda gerçekleşen basın açıklamasının okunduğu sırada birkaç provokasyon girişimi oldu, buna rağmen kitle dağılmayarak **"Faşizme karşı omuz omuza"** sloganını daha gur bir şekilde atılarak karşılık verildi.

Polisin tehdidine karşı dağılmayan kitle toplu bir şekilde slogan atmaya devam ederek, İHD'ye kadar yürüdü. Açıklamada F tiplerinde devrimci tutsaklara yönelik hak gaspları ve yıldırma işkencesinin sürdüğüne değinildi. Ayrıca eyleme **Alinteri** ve **BDSP** de destek verdi.

(Hatay İK okurları)

Bursa

Bursa'da 19 Aralık katliamı etkinlikleri **Partizan, DHP, ESP, BDSP, BATIS, İHD, YDG, SGD** tarafından örgütlenen meşaleli yürüyüş, tutsaklara kart atma, hapisane önünde basın açıklaması ve karanfil bırakma eylemleri ile gerçekleştirildi.

16 Aralık günü akşamı Osmangazi Metro İstasyonu önünde toplanan kitle buradan **"19 Aralık katliamını unutmamak, unutturmayacağız. Cezavlerindeki baskılara son"**, yazılı pankart açarak, meşalelerle Eski Santral Garaja kadar yürüdü. Eylem atılan sloganlar ve kitle adına yapılan açıklama ile bitirildi.

19 Aralık günü ise saat 12:00'de Heykel PTT önünde yine aynı kurumlar tarafından basın açıklaması ve devrimci tutsaklara kart gönderme eylemi yapıldı. Kitle buradan Bursa Hapishanesi'nin önüne gitti. Burada da yapılan saygı duruşu ve basın açıklamasının ardından hapisane kapısına 28 karanfil bırakıldı.

Dersim

Aralarında **Partizan, HKM, ESP, EMEP, DTP** ve DHP'nin bulunduğu kurumlar yaptıkları paneller Hapishaneler Katliamını okunduğu sırada birkaç provokasyon girişimi oldu, buna rağmen kitle dağılmayarak **"Faşizme karşı omuz omuza"** sloganını daha gur bir şekilde atılarak karşılık verildi.

Polisin tehdidine karşı dağılmayan kitle toplu bir şekilde slogan atmaya devam ederek, İHD'ye kadar yürüdü. Açıklamada F tiplerinde devrimci tutsaklara yönelik hak gaspları ve yıldırma işkencesinin sürdüğüne değinildi. Ayrıca eyleme **Alinteri** ve **BDSP** de destek verdi.

(Dersim İK okurları)